

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • APRIL 2015

Liahona

**Het heilige offer van de
Heiland begrijpen, p. 34**

**Waarom het geen zonde is om
zwak te zijn, p. 20**

**Hoe u een geslaagde gezinsavond
kunt houden, pp. 10, 80**

*'Welk mens onder u die honderd schapen heeft en er één van verliest, verlaat niet de negenennegentig in de woestijn en gaat achter het verlorene aan, totdat hij het vindt?
'En als hij het gevonden heeft, legt hij het vol blijdschap op zijn schouders.'*

Lukas 15:4-5

BOODSCHAPPEN

- 4 Boodschap van het Eerste Presidium: President Monson roept op tot moed**
President Thomas S. Monson
- 7 Huisbezoekboodschap: De eigenschappen van Jezus Christus: zonder bedrog of huichelarij**

HOOFDARTIKELEN

- 14 De geestelijke invloed van vrouwen**
Starla Awerkamp Butler
Uw invloed als vrouw gaat veel verder dan u kunt zien.

OP DE OMSLAG

Vooromslag: *De weg naar Emmaüs*, Liz Lemon Swindle, kopiëren niet toegestaan. Binnenkant vooromslag: foto Jim Jeffery. Binnenkant achteromslag: foto-illustratie Cody Bell.

- 20 Het is geen zonde om zwak te zijn**
Wendy Ulrich
Leer onderscheid te maken tussen zonde en zwakheid, en hoe u zwaktes in sterkte kunt omzetten.

- 26 Zuivere godsdienst**
Ouderling W. Christopher Waddell
Lees deze drie stappen naar onzelfzuchtig dienstbetoon.

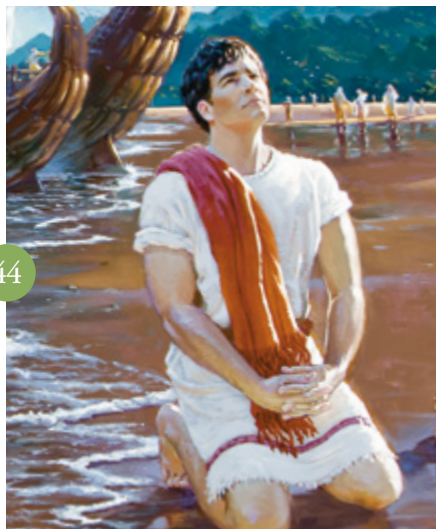
- 30 'Gij zijt mijn hoogste Goed'**
Jonathan H. Westover
Het zingen van een lofzang maakte een wereld van verschil uit voor dit Koreaanse onderzoekersgezin.

- 34 Het onzelfzuchtige en heilige offer van de Heiland**
President Boyd K. Packer
Dankzij de verzoening van de Heiland kunnen wij onze geestelijke rekening van zonde en schuld vereffenen.

- 80 Honderd jaar gezinsavond**
In 1915 nodigden president Joseph F. Smith en zijn raadgevers de leden uit om gezinsavond te houden. Ze legden uit hoe een gezinsavond in zijn werk gaat, en wat de doelen en de zegeningen ervan waren.

RUBRIEKEN

- 8 Wij spreken over Christus: De kracht van het geloof**
Amber Barlow Dahl
- 10 Ons gezin, ons thuis: U kunt gezinsavond houden!**
- 12 Evangelieparels: Hij is uit de dood verrezen!**
President David O. McKay
- 40 Onder heiligen der laatste dagen**

44

44 In geloof verdergaan

Ouderling Anthony D. Perkins

Leer van Nephi wat je moet doen als je voor een cruciale beslissing staat.

Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstopt. Hint: waar kun je een kaars aansteken?

54

49 Poster: Zoek Hem**50 Dankzij Joseph**

Ted Barnes

Dankzij de profeet Joseph Smith is je leven in minstens zes opzichten anders.

53 De hedendaagse profeet

President Ezra Taft Benson

Adam? Nephi? Mozes? Het zal u misschien verrassen wie de belangrijkste profeet is.

54 Het voorbeeld van de Heiland in gehoorzaamheid

Negen manieren waarop Jezus Christus het pad heeft gebaad dat wij moeten volgen.

58 Onze plek**60 Hoe we wijs kunnen zijn**

Ouderling Neil L. Andersen

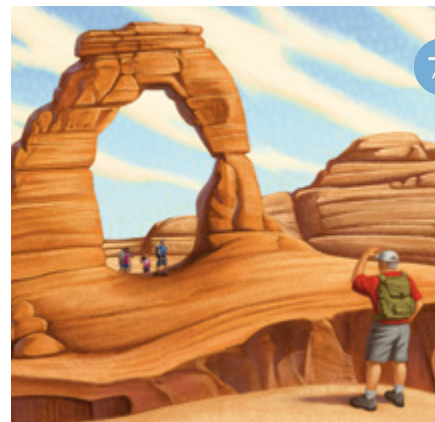
Wat is het verschil tussen de wijsheid van de wereld en de wijsheid van God?

61 Aangestipt**62 Eén kudde en één herder**

Als we de taken van een herder goed begrijpen, brengt dat ons dichter tot de Heiland.

64 Vraag en antwoord

Hoe kan ik me voldoende op mijn gemak voelen om met mijn bisschop over gevoelige kwesties of zorgen te praten?

75

66 Wie is jouw held?

Charlotte Mae Sheppard

Ellie durfde de klas niet te vertellen wie haar ware held was.

68 Gebeden en kathedralen

McKelle George

Toen Dani in Engeland naar een kathedraal ging, leerde ze een belangrijke les over het gebed.

70 Bijzondere getuige: Waarom is gehoorzaamheid zo belangrijk?

Ouderling Russell M. Nelson

71 Schitterend idee**72 Tijd voor de Schriften: Jezus geneest een melaatse**

Erin Sanderson

74 Figuren uit de Schriften: Jezus Christus geneest de zieken**75 Het goede pad**

Ouderling Claudio D. Zivic

Het goede pad volgen, maakt alle verschil.

76 Voor jonge kinderen: Ik weet dat Jezus van mij houdt

Jane McBride Choate

Tijdschrift van De Kerk van Jezus Christus van
de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring,
Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer,
L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar,
Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Craig A. Cardon

Adviseurs: Mervyn B. Arnold, Christoffel Golden, Larry R. Lawrence,
James B. Martino, Joseph W. Sitati

Hoofdredacteur: David T. Warner

Directeur bedrijfsvoering: Vincent A. Vaughn

Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofdredeacteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofdredeacteur: Ryan Carr

Publiciteitsassistent: Lisa Carolina López

Redactieteam: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards,
Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt,
Mindy Anne Leavitt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekerk,
Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul
VanDenBergh, Marissa Widdison

Leidend artdirector: J. Scott Knudsen

Artdirector: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley,
C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P.
Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad
Teare, K. Nicole Walkenhorst

Coördinator intellectuele eigendom:

Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett,
Katie Duncan, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson,
Gayle Tate Rafferty

Drukvoorbereiding: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Stephen R. Christiansen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau

Diestseweg 40/4, B-2440 Geel

E-mail: peetersjm@gmail.com

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar LiahonaNL@gmail.com

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact
op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of 0049 6172
492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org,
of per brief aan: *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North Temple Street,
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar:
liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas'
of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees,
Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans,
Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels,
Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans,
Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallaees,
Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees,
Roemeens, Russisch, Samoans, Sloveens, Spaans, Swahili, Tagalog,
Tahitaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamese en Zweeds.
(Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2015 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten
voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd
worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of
thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de
bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht
kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North
Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2015 Vol. 115 No. 4. LIAHONA (USPS 311) Dutch
(ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ
of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150.
USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus
applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty
days' notice required for change of address. Include address label
from a recent issue; old and new address *must* be included. Send
USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at
address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card
orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone.
(Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ideeën voor de gezinsavond

*In deze uitgave staan artikelen en activiteiten die u voor de gezinsavond kunt gebruiken.
Hieronder staan twee ideeën.*

'Gij zijt mijn hoogste Goed', p. 30: net
zoals de woorden van de lofzang 'Gij zijt
mijn hoogste Goed' Pak Mi-Joeng tot het
besluit brachten om zich te laten dopen,
kunnen lofzangen veel voor ons beteke-
nen. Denk terug aan een tijd waarin de
woorden van een lofzang u tot zegen
waren en praat daarover met uw gezin.
Laat ieder gezinslid een favoriete lofzang
kiezen en vertellen hoe die hem of haar
tot zegen is. Zing die lofzangen daarna
met het hele gezin. (U kunt dit over meer-
dere weken uitsmeren.)

'Gebeden en kathedralen', p. 68: Lees
het verhaal en toon of noem daarna de
verschillende kerken in uw woonplaats.
Bespreek de volgende vragen met het
gezin: welke overeenkomsten hebben we
zool met andere godsdiensten? Wat voelt
onze hemelse Vader voor al zijn kinderen?
Hoe behoren we mensen met een ander
geloof te behandelen? U kunt desgewenst
het artikel 'Waarheid en verdraagzaam-
heid in evenwicht houden' van ouder-
ling Dallin H. Oaks van het Quorum der
Twaalf Apostelen (*Liahona*, februari 2013,
pp. 28–35) bij deze bespreking gebruiken.

IN UW TAAL

De *Liahona* en andere kerkmaterialen staan in vele talen op languages.lds.org.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Bekering, 30, 34, 64

Beslissingen, 44, 60, 75

Dienen, 26, 42

Dood, 30, 41

Familie, 10, 50

Gebed, 68

Geboden, 70, 75

Gehoorzaamheid, 44,
54, 58

Geloof, 8, 20, 44

Gezinsavond, 8, 72, 74

Gezinsavond, 10, 80

Goddelijke aard, 58

Heilige Geest, 30, 41, 42,
43, 44, 50, 58

Herstelling, 50

Jezus Christus, 7, 8, 12,
20, 26, 34, 49, 54, 62, 66,
72, 74, 76

Joseph Smith, 12, 50

Kerkleiders, 53, 64

Keuzevrijheid, 4, 20, 44

Leed, 30, 41

Liefde, 76

Moed, 4

Muziek, 30, 40

Nieuwe Testament, 54,
62, 72, 74

Opstanding, 12, 49

Pornografie, 34

Priesterschap, 50

Profeten, 53

Satan, 34, 61

Schuldgevoelens, 20, 34

Tempelwerk, 30, 43

Vasten, 30

Vergeving, 20, 34

Verzoening, 20, 34, 49

Voorbeeld, 14, 66

Vrouwen, 14

Zendingswerk, 30, 40

Zonde, 20, 34

President
Thomas S.
Monson

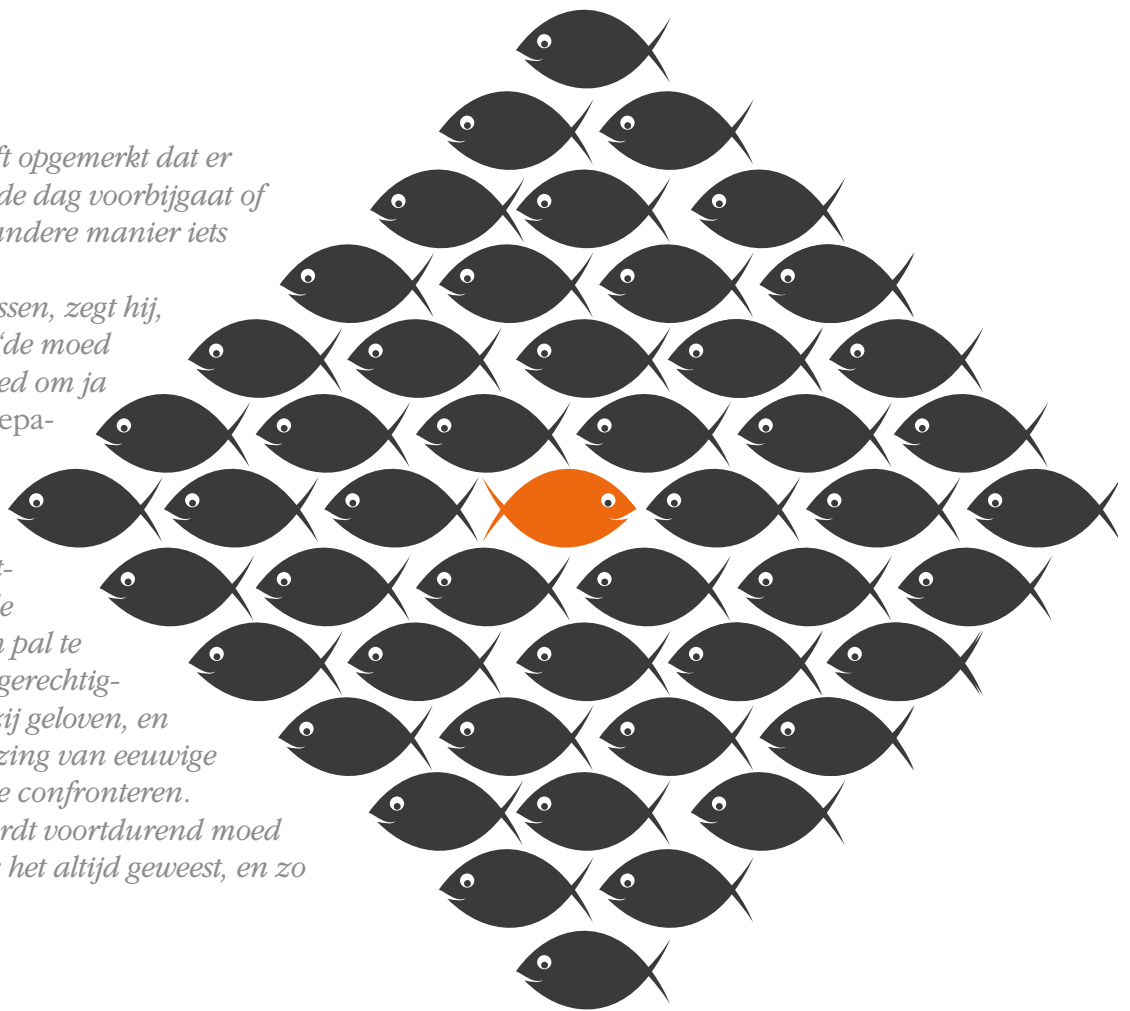
President Monson roept op tot
MOED

President Monson heeft opgemerkt dat er nauwelijks een uur van de dag voorbijgaat of we moeten op de een of andere manier iets kiezen.

Om verstandig te beslissen, zegt hij, hebben we moed nodig: ‘de moed om nee te zeggen, de moed om ja te zeggen. Beslissingen bepalen onze bestemming.’¹

In de volgende citaten herinnert president Monson heiligen der laatste dagen eraan dat ze de moed moeten hebben om pal te staan voor waarheid en gerechtigheid, te verdedigen wat zij geloven, en de wereld met hun afwijzing van eeuwige waarden en beginselen te confronteren.

‘Van ieder van ons wordt voortdurend moed gevraagd’, zegt hij. ‘Zo is het altijd geweest, en zo zal het altijd blijven.’²

Moed draagt Gods goedkeuring weg

‘We moeten allen vrees het hoofd bieden, spot doorstaan en tegenstand verduren. Laten we allemaal de moed hebben om heersende opvattingen te trotseren en pal te staan voor principes. Moed, en niet de gulden middenweg, verdient de goedkeurende glimlach van God. Moed wordt een levende en waardevolle deugd, niet alleen als we die zien als de bereidheid om dapper te sterven, maar ook als het voornemen om eerzaam te leven. Als we volharden en het goede nastreven, zullen we ongetwijfeld hulp van de Heer ontvangen en vertroosting in zijn woorden vinden.’³

Met moed weerstaan

‘Wat betekent volharden? Ik houd van deze definitie: *met moed weerstaan*. Je zult misschien moed nodig hebben om te geloven. Soms zul je moed nodig hebben om te gehoorzamen. Moed is beslist een vereiste om te volharden tot de dag dat je dit sterfelijke bestaan verlaat.’⁴

Heb de moed om pal te staan voor waarheid

‘[Mogen jullie] de moed [hebben] om pal te staan voor waarheid en deugd. Omdat de trends in de huidige samenleving afwijken van de waarden en beginselen die de Heer ons heeft gegeven, zal er bijna zeker van je verwacht worden dat je je geloof verdedigt. Tenzij de wortels van je getuigenis sterk genoeg zijn, zal het moeilijk voor je zijn om de spot te weerstaan van hen die je geloof op de proef stellen. ‘Als het diep geworteld is, zal je getuigenis van het evangelie, de Heiland en onze hemelse Vader alles beïnvloeden wat je tijdens je leven doet.’⁵

Wij hebben geestelijke en morele moed nodig

‘De boodschappen op televisie, in films en andere media zijn [tegenwoordig] vaak tegengesteld aan wat wij onze kinderen willen laten aanvaarden en koesteren. Het is niet alleen onze taak om hen te leren de juiste geest te hebben en de ware leer aan te hangen, maar ook om hen te helpen dat te blijven doen, ongeacht de externe krachten waarmee ze ook te maken krijgen. Dat vraagt veel tijd en inzet van ons. Om anderen te helpen, moeten we zelf de geestelijke en morele moed hebben om het kwaad te weerstaan dat we overal zien.’⁶

Mogen wij altijd moedig zijn

‘In ons dagelijkse leven is het onvermijdelijk dat ons geloof op de proef zal worden gesteld. We zullen soms misschien in gezelschap van anderen in de minderheid zijn of zelfs alleen staan in ons standpunt aangaande wat aanvaardbaar is en wat niet. [...]’

‘Mogen wij altijd moedig zijn en bereid om pal te staan voor wat wij geloven, en als we daarin alleen moeten staan, mogen wij dat dan moedig doen, gesterkt door de kennis dat we in werkelijkheid nooit alleen staan met onze Vader in de hemel aan onze zij.’⁷ ■

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

Ukunt de mensen in de klas vragen om in de komende week een situatie te bedenken — thuis, op werk, op school of in de kerk — waarin ze moedig zullen moeten optreden. Misschien moeten ze een angst bedwingen, iets moeilijks doen, pal staan voor hun geloofsovertuiging, of besluiten een evangeliebeginsel beter na te leven. Vraag ze hun ideeën te vertellen of op te schrijven.

NOTEN

1. Thomas S. Monson, ‘De drie aspecten van keuzes’, *Liahona*, november 2010, pp. 67, 68.
2. Thomas S. Monson, ‘Moed gevraagd’, *Liahona*, mei 2004, p. 55.
3. President Thomas S. Monson, ‘Wees sterk en moedig’, *Liahona*, mei 2014, p. 69.
4. Thomas S. Monson, ‘Geloven, gehoorzamen, volharden’, *Liahona*, mei 2012, p. 129.
5. Thomas S. Monson, ‘Mogen jullie moed hebben’, *Liahona*, mei 2009, p. 126.
6. Thomas S. Monson, ‘Drie doelen tot leidraad’, *Liahona*, november 2007, pp. 118–119.
7. Thomas S. Monson, ‘Durf alleen te staan’, *Liahona*, november 2011, pp. 60, 67.

Sarah voor iemand anders

McKenzie Miller

Ik vond het altijd moeilijk om voor mijn geloof uit te komen bij een simpele vraag als 'Waarom drink je geen koffie?' Ik maakte me er vroeger dan vanaf met antwoorden als 'Het is me te bitter' of 'Ik vind het niet lekker.'

Waarom voelde ik me opgelaten? Waarom was ik zo bang om voor mijn geloof uit te komen? Nu ik daar aan terugdenk, weet ik niet precies waar ik bang voor was. Maar ik weet nog wel precies wanneer ik er niet meer omheen draaide.

Op een dag kondigde onze leerkracht Engels op de middelbare school aan dat we naar een aflevering van een tv-programma gingen kijken waarvan ik wist dat ik dat eigenlijk niet moest doen. Terwijl andere leerlingen enthousiast reageerden, stak mijn klasgenoot Sarah haar hand op en vroeg of ze de klas uit mocht.

De leerkracht vroeg waarom en Sarah antwoordde gewoon: 'Omdat ik mormoon ben en geen programma's kijk waarin gevloekt wordt.'

Haar moed om tegenover de klas voor haar overtuiging uit te komen, was bewonderenswaardig. Dankzij Sarah stond ik ook op en wachtte buiten de klas met een zuiver geweten tot het programma was afgelopen.

Ik ben er blijvend door veranderd. Ik begon mijn geloof uit te leggen in plaats van het onderwerp te mijden. Ik kreeg er meer zelfvertrouwen door en deed nog enthousiaster mee met kerk- en schoolactiviteiten.

Ik heb Sarah nooit verteld hoeveel haar voorbeeld voor me betekende, maar ik probeer haar voorbeeld van zelfvertrouwen wel te volgen. Ik besef nu dat je je absoluut niet hoeft te schamen om lid van Gods geweldige, heilige kerk te zijn. Ik hoop dat ik door mijn voorbeeld Sarah voor iemand anders kan zijn.

De auteur woont in Utah (VS).

KINDEREN

Moed in de Schriften

President Monson leert ons dat we moedig moeten zeggen wat we geloven. In de Schriften staan veel voorbeelden van mensen die moedig waren. Lees de tekst naast elke naam. Hoe lieten die mensen zien dat ze moedig stonden voor wat zij wisten dat goed was? Schrijf je antwoord in de open plek of maak een tekening van je antwoord.

Joseph Smith (Geschiedenis van Joseph Smith 1:11-17)

Daniël (Daniel 6:7, 10-23)

Samuël de Lamaniet (Helaman 13:2-4; 16:1-7)

Esther (Esther 4:5-14; 5:1-8; 7:1-6)

Bestudeer dit materiaal onder gebed om te weten te komen wat u moet bespreken. Hoe zal meer begrip van het leven en de taken van de Heiland ons geloof in Hem vergroten en zal het hen over wie u waakt en bij wie u op huisbezoek gaat tot zegen zijn? Ga voor meer informatie naar reliefsociety.lds.org.

De eigenschappen van Jezus Christus: zonder bedrog of huichelarij

Deze boodschap maakt deel uit van een reeks huisbezoekboodschappen over eigenschappen van de Heiland.

Als we begrijpen dat Jezus Christus zonder bedrog en huichelarij is, zullen wij zijn voorbeeld trouw willen navolgen. Ouderling Joseph B. Wirthlin (1917–2008) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: ‘Bedriegen is misleiden of op een dwaalspoor brengen. [...] Iemand in wie geen bedrog is, is iemand die oprecht is en eerlijke bedoelingen en zuivere motieven heeft, iemand die dagelijks eenvoudigweg in alles de beginselen van integriteit naleeft. [...] Ik ben van mening dat de leden van de kerk dringender dan ooit zonder bedrog moeten zijn, omdat velen in de wereld het belang van deze deugd kennelijk niet inzien.’¹

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, heeft over huichelarij gezegd: ‘Niemand van ons is echt zo christelijk als we zouden moeten zijn. Maar we verlangen wel

oprecht onze fouten en onze neiging tot zonde te overwinnen. Met heel ons hart en heel onze ziel verlangen we ernaar om met de hulp van de verzoening een beter mens te worden.’²

We weten dat ‘wij worden geoordeeld naar onze daden, naar onze verlangens en naar wie we zijn geworden.’³ Als we naar bekering streven, worden we reiner — en ‘zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien’ (Mattheüs 5:8).

Aanvullende Schriftteksten

Psalmen 32:2; Jakobus 3:17;
1 Petrus 2:1–2, 22

NOTEN

1. Joseph B. Wirthlin, ‘Without Guile’, *Ensign*, mei 1988, pp. 80, 81.
2. Dieter F. Uchtdorf, ‘Kom, voeg u bij ons’, *Liahona*, november 2013, p. 23.
3. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 1.2.1.

Geloof, gezin, hulp

Uit de Schriften

Kleine kinderen zijn zonder bedrog. Jezus Christus heeft gezegd: ‘Laat de kinderen bij Mij komen en verhinder hen niet, want voor zulke mensen is het Koninkrijk van God. [...] En Hij omarmde [de kinderen] en terwijl Hij de handen op hen legde, zegende Hij hen’ (Markus 10:14, 16).

Christus diende na zijn kruisiging ook de kinderen in Amerika. Hij gebod de mensen hun kleine kinderen tot Hem te brengen en ‘op de grond om Hem heen [neer te zetten], en Jezus stond in het midden; [...]

‘En toen [...] weende Hij, en de menigte getuigde ervan, en Hij nam hun kleine kinderen een voor een en zegende hen en bad tot de Vader voor hen. [...]

‘En toen zij opkeken om te zien, richtten zij hun blik hemelwaarts, en [...] zij zagen engelen uit de hemel afdalen als het ware te midden van vuur; en zij kwamen neer en omringden die kleinen, [...] en de engelen dienden hen’ (3 Nephi 17:12, 21, 24).

Ter overweging

Wat kunnen we van kleine kinderen over zonder bedrog zijn leren? Zie Gids bij de Schriften, ‘Bedrog’.

DE KRACHT VAN HET GELOOF

Amber Barlow Dahl

Als onze hemelse Vader ons van moeilijkheden zou vrijwaren gewoon omdat we dat vroegen, zou Hij ons juist die ervaringen ontzeggen die nodig zijn voor ons heil.

Ik deed tijdens mijn studie een keer een toets toen mijn nek zeer begon te doen. De pijn ging niet weg toen de spanning van de toets voorbij was. Ik raadpleegde artsen en therapeuten en probeerde verschillende behandelingen, maar de pijn bleef. Toen ik gedurende het daaropvolgende jaar met die pijn bleef worstelen, had ik ook moeite om mijn geloof te vergroten. Ik bracht veel tijd in gebed door, bestudeerde de Schriften en vroeg om priesterschapszegens. Ik meende dat ik genezen zou worden als ik maar genoeg geloof had.

Jezus Christus genas de zieken, de blinden, de lammen en de melaatsen — ‘naar [hun] geloof’ (Mattheüs 9:29). Ik wist dat Hij de kracht had om mij te genezen, zoals Hij in zijn sterfelijke leven zoveel mensen had genezen. Daarom concludeerde ik dat het alleen mijn gebrek aan geloof was dat mij ervan weerhield om genezen te worden, dus deed ik extra mijn best. Ik ging niet alleen verder met mijn lichaamstherapie, maar bad, vastte, studeerde en geloofde. Maar de pijn bleef.

In de Schriften staat dat we met geloof wonderen tot stand kunnen brengen (zie Mattheüs 17:20), maar toch kon mijn bescheiden vorm van lijden maar niet verlicht worden. Waar was de kracht van mijn geloof? Uiteindelijk aanvaardde ik stilletjes mijn situatie, vond manieren om met mijn

ongemak om te gaan en stelde mezelf tevreden met de gedachte dat ik geloof en genezing misschien pas in de toekomst volledig zou bevatten.

Jaren later sprak ik met een vriendin die tijdens haar eerste zwangerschap meerdere keren naar het ziekenhuis moest wegens hevige misselijkheid. Erin wilde weer een kind, maar ze was doodsbenauwd dat ze dezelfde ongemakken te verduren zou krijgen als tijdens haar eerste zwangerschap. Ze vertelde me dat ze gevast en gebeden had, en dat ze werkelijk geloofde dat haar hemelse Vader dat niet nog een keer van haar zou verlangen.

Tijdens ons gesprek dacht ik aan de tekst: ‘Geef het op en weet dat Ik God ben’ (Psalmen 46:11). Ik bedacht hoe ik in een tijd van beproeving zelf geleerd had om mijn eigen denkbeelden op te geven, en ik moedigde Erin aan om geloof te hebben, maar dat geloof niet afhankelijk te maken van de vraag of ze wel of niet misselijk zou zijn tijdens haar volgende zwangerschap.

Toen ik het beginsel van geloof verder bestudeerde, sloeg ik Alma’s leerrede over geloof op, waarin hij onderwijst dat ‘indien gij geloof hebt, [gij hoopt] op dingen die niet worden

BOVEN BEPROEVINGEN UITSTIJGEN

‘Schuilt er geen wijsheid in [dat onze hemelse Vader ons] beproevingen [geeft] waar we bovenuit kunnen stijgen, taken die we kunnen uitvoeren, werk om onze spieren te ontwikkelen, en verdriet om onze ziel te beproeven? Worden wij niet aan verleidingen blootgesteld om onze kracht te beproeven, aan ziekte om geduld te leren, en aan de dood opdat wij onsterfelijk gemaakt en verheerlijkt kunnen worden?’

‘Als alle zieken voor wie wij bidden werden genezen, als alle rechtschapenen werden beschermd en alle goddelozen vernietigd, zou het hele plan van onze Vader teniet worden gedaan en zou er een eind komen aan het fundamentele beginsel van het evangelie, keuzevrijheid. Niemand zou in geloof hoeven te leven.’

President Spencer W. Kimball (1895–1985), *Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball* (2006), p. 70.

gezien, maar die waar zijn' (Alma 32:21).

Terwijl ik nadacht over die tekst ontdekte ik dat geloof niet was wat ik dacht. Alma leert ons dat geloof betekent dat je op ware beginselen hoopt. Geloof hebben betekent niet dat we geloven dat onze hemelse Vader ons altijd zal geven waar we om vragen, wanneer we er om vragen. Geloof hebben dat Christus mijn nek zou genezen of dat Hij Erin een zwangerschap zonder misselijkheid zou geven, was niet in ware beginselen geloven. Maar we kunnen wel geloof hebben dat Christus de kracht heeft om te genezen, dat Hij weet wat er met ons gebeurt, dat Hij ons zal sterken, en dat we in aanmerking kunnen komen voor het eeuwig leven als we in het goede volharden.

De Heer heeft beloofd: 'Wat gij ook in geloof vraagt, gelovende dat

gij zult ontvangen in de naam van Christus, zult gij ontvangen' (Enos 1:15). Ik geloof dat de kracht van die belofte schuilt in de raad om 'in de naam van Christus' te geloven. In de Bible Dictionary staat het volgende over het gebed: 'We bidden in de naam van Christus als onze gedachten de gedachten van Christus zijn, en onze wensen de wensen van Christus zijn — als zijn woorden in ons blijven (Johannes 15:7). Dan vragen we om dingen die God kan inwilligen. Veel gebeden blijven onverhoord omdat ze helemaal niet in Christus' naam worden uitgesproken; ze komen helemaal niet overeen met zijn gedachten, maar komen voort uit het zelfzuchtige mensenhart.'

Als we in geloof om iets vragen wat overeenstemt met Gods wil,

geeft Hij ons wat wij verlangen. Onze hemelse Vader kent ons, houdt van ons en wil dat we bij Hem terugkeren. En soms houdt dat beproevingen, moeilijkheden en problemen in (zie 1 Petrus 1:7). Als onze hemelse Vader ons van moeilijkheden zou vrijwaren gewoon omdat we dat vroegen, zou Hij ons juist die ervaringen ontzeggen die nodig zijn voor ons heil. We moeten leren om op Gods plan voor ons te vertrouwen en ons aan zijn wil te onderwerpen. Laten wij onze verlangens in overeenstemming met zijn verlangens brengen, en erkennen dat we volledig van Hem afhankelijk zijn, dan kunnen we in aanmerking komen voor 'het einddoel van [ons] geloof, namelijk de zaligheid van [onze] ziel' (1 Petrus 1:9). ■

De auteur woont in Oregon (VS).

U KUNT GEZINSAVOND HOUDEN!

Wat voor gezin u ook hebt, de gezinsavond kan u sterken en tot zegen zijn.

Een vader komt na een lange dag vermoeid van zijn werk thuis en merkt dat de rest van zijn gezin ook een beetje mopperig is. Het is maandagavond en het lijkt onmogelijk om gezinsavond te houden. Vader en moeder bidden om hulp en besluiten daarna om het eenvoudig te houden. Ze roepen de gezinsleden bijeen, zingen een lofzang en bidden samen. Ze geven elk gezinslid een kaarsje om aan te steken terwijl ze iets vertellen wat hen onlangs heeft geïnspireerd. In een donkere kamer stelt het licht van de kaarsjes inspiratie voor en vestigt het de aandacht van de kinderen op iets positiefs. Wanneer de gezinsleden hun getuigenis geven, ontstaat er een fijne, vredige geest van liefde. Het gezin besluit de avond met een gevoel van dankbaarheid voor de gezinsavond die ze hebben gehouden.

Wist u dat de gezinsavond nu al honderd jaar deel van het kerkprogramma uitmaakt? In april 1915 gaf het Eerste Presidium leden de aanwijzing om één avond per week voor gezinsgebed, muziek, evangelieondericht, verhalen en activiteiten te reserveren. (Zie pagina 80 voor een uittreksel uit de brief van het Eerste Presidium.) De profeten blijven ons aan het belang

van de gezinsavond herinneren. 'We kunnen het ons niet veroorloven om dit geïnspireerde programma te negeren', heeft president Thomas S. Monson gezegd. 'Ieder lid van ons gezin kan er geestelijk door groeien zodat hij of zij de verleidingen beter kan weerstaan die overal om ons heen zijn.'¹

Houd het volgende in gedachten als u de gezinsavond een onderdeel van uw week maakt:

Dit is op mijzelf van toepassing. 'De gezinsavond is voor iedereen', zegt L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen.² Ieder van ons — gehuwd of alleenstaand, met of zonder kinderen — kan tijd besteden aan het sterken van het gezin en het leren van het evangelie.

Ik kan er de tijd voor vinden. De kerk geeft het voorbeeld door geen activiteiten op de maandagavond te plannen. U kunt de Heer en uw gezin laten zien dat u bereid bent om tijd voor het allerbelangrijkste uit te trekken.

Ik kan er achter komen wat er in mijn gezin werkt. Als uw kinderen al het huis uit zijn, houd dan een 'online gezinsavond' door online of telefonisch met ze te praten. Moet er iemand overwerken? Houd in de pauze een 'gezinsavond in het park'

vlakbij de werkplek. Een gescheiden vader hield elke maandag een 'gezinsavond per brief' door naar kinderen te schrijven die ver weg woonden.³ Laat u door obstakels tot grotere creativiteit aanzetten.

Ik kan deze week beginnen. U kunt de gezinsavond naar de behoeften en omstandigheden bij u thuis inrichten. Hier zijn enkele algemene suggesties:

- Begin en besluit met een gebed.
- Neem muziek op in het programma, inclusief lofzangen en jeugdwerklidjes.
- Geef les uit de Schriften en de woorden van hedendaagse profeten.
- Neem in de loop van de weken verschillende fysieke bezigheden, dienstbetoonprojecten en evangeliegerichte activiteiten in het programma op.
- Maak plezier! Doe een spelletje of maak samen een versnapering.
- Wees consequent. Als de maandag u niet uitkomt, doe het dan op een andere dag.

Ik wil de zegeningen ontvangen. Profeten hebben ons beloofd dat we grote zegeningen krijgen als we aan de gezinsavond deelnemen. De liefde

en gehoorzaamheid zullen thuis toenemen. Jongeren zullen in hun hart geloof ontwikkelen. Gezinnen 'krijgen de kracht om kwade invloeden en verleidingen [om hen heen] te weerstaan.'⁴

Ook al verloopt uw gezinsavond niet altijd naar wens, u zult met uw inspanningen uw gezin toch sterken en tot zegen zijn. 'Elke gezinsavond is een penseelstreek op het schildersdoek van onze ziel', heeft ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen gezegd. 'Geen van deze gebeurtenissen op zich is erg indrukwekkend. Maar net als de [...]

streken verf elkaar aanvullen en samen een indrukwekkend meesterwerk vormen, kan het consequent doen van ogenschijnlijk kleine dingen grote geestelijke gevolgen hebben.'⁵ ■

NOTEN

1. Thomas S. Monson, 'Onveranderlijke waarheden in veranderlijke tijden', *Liahona*, mei 2005, p. 19.
2. L. Tom Perry, 'Therefore I Was Taught', *Ensign*, mei 1994, p. 38.
3. 'Family Home Evening: Any Size, Any Situation', *Ensign*, december 2001, p. 42.
4. James R. Clark, *Messages of the First Presidency of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, zes delen (1965–1975), deel 4, p. 339.
5. Zie David A. Bednar, 'Thuis ijveriger zijn en meer betrokken', *Liahona*, november 2009, p. 19.

GEEF HET DE HOOGSTE PRIORITEIT

'Wij raden ouders en kinderen aan de hoogste prioriteit te geven aan gezinsgebed, gezinsavond, evangeliestudie en -onderwijs, en opbouwende gezinsactiviteiten. Zelfs als andere werkzaamheden en bezigheden waardevol en nuttig zijn, moet men niet toestaan dat die de plaats gaan innemen van de taken die God aan ouders en gezin heeft toegewezen.'

Brief van het Eerste Presidium, 11 februari 1999.

HIJ IS UIT DE DOOD VERREZEN!

Onwrikbaar geloof in Christus is het belangrijkste wat de wereld vandaag de dag nodig heeft.

President David O. McKay (1873–1970)

Negende president van de kerk

David O. McKay is op 8 september 1873 geboren. Hij is op 9 april 1906, op 32-jarige leeftijd,

tot apostel geordend en op 9 april 1951 als president van de kerk gesteund. Het volgende is een uittreksel van een toespraak die hij in april 1966 in de algemene conferentie heeft gehouden. Zie Conference Report, april 1966, pp. 55–59 voor de volledige toespraak.

Als een wonder bovennatuurlijk is, iets wat het verstand van de mens te boven gaat, dan is de opstanding van Jezus Christus het grootste wonder aller tijden. Daarin worden de almacht van God en de onsterfelijkheid van de mens geopenbaard.

De opstanding is echter in die zin een wonder dat zij het verstand en het begrip van de mens te boven gaat. Voor allen die haar als feit accepteren, is het slechts een manifestatie van een universele levenswet. [...]

Stel onomstotelijk vast dat Christus zijn lichaam weer op zich genomen

heeft en als een verheerlijkte en herrezen Mens is verschenen, en u beantwoordt de vraag der eeuwen: ‘Als een man gestorven is, zal hij dan weer levend worden?’ (Job 14:14.)

Getuigen van de opstanding

Dat de letterlijke opstanding van Christus uit het graf werkelijkheid was voor de discipelen die Hem goed kenden, is een vaststaand feit. Daar bestond absoluut geen enkele twijfel over. Zij waren getuigen van het feit; zij wisten dat omdat ze het met hun eigen ogen hadden gezien, met hun eigen oren hadden gehoord, en met hun eigen handen het lichaam van de herrezen Verlosser hadden betast.

Toen de elf apostelen destijds bij elkaar waren om te beslissen wie Judas Iskariot zou vervangen, zei Petrus, de hoofdapostel: ‘Het is dus nodig dat een van de mannen [...] met ons getuige wordt van Zijn opstanding’ (Handelingen 1:21–22). [...]

Bij een andere gelegenheid verklaarde Petrus voor zijn vijanden, dezelfde mannen die Jezus de kruisdood hadden laten sterven: ‘Israëlitische mannen, luister naar deze woorden: [...] Deze Jezus heeft God doen opstaan, waarvan wij allen getuigen zijn’ (Handelingen 2:22, 32). [...]

Nog meer getuigen

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste

Dagen schaart zich aan de zijde van Petrus, van Paulus, van Jakobus en van alle andere vroegere apostelen, voor wie de opstanding niet alleen letterlijk had plaatsgevonden, maar die ze als de bekroning van Christus’ goddelijke bediening op aarde zagen.

Achttienhonderd jaar nadat Jezus aan het kruis was gestorven, verklaarde de profeet Joseph Smith dat de herrezen Heer aan hem verschenen was: ‘[Ik zag] twee Personen, wier glans en heerlijkheid elke beschrijving tarten, boven mij in de lucht staan. Een van Hen sprak tot mij, mij bij de naam noemend, en zei, wijzend op de ander: *Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!*’ (Geschiedenis van Joseph Smith 1:17.) [...]

Als Joseph Smiths getuigenis op zichzelf stond, zou het, zoals Christus van zijn eigen getuigenis zei toen Hij over zichzelf sprak, geen waarde hebben; maar Jezus had Gods getuigenis en dat van de apostelen. En Joseph Smith had andere getuigen [die zijn] getuigenis bevestigden, aan wie de waarheid ervan door de verschijning van de engel Moroni bekend werd gemaakt. [...]

[...] De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen verkondigt [ook] het heerlijke visioen van de profeet Joseph Smith:

‘En nu, na de vele getuigenissen die van Hem zijn gegeven, is dit het getuigenis, het laatste van alle, dat wij van Hem geven: dat Hij leeft!’ (LV 76:22.) [...]

DE LEVENDE CHRISTUS

Lees het getuigenis van heden-
daagse apostelen en profeten aan-
gaande Jezus Christus in de *Liahona*,
april 2000, pp. 2–3.

In het licht van dergelijke onbetwistbare getuigenissen van de apostelen van weleer — getuigenissen die dateren van een paar jaar na de gebeurtenis zelf — in het licht van die geweldige openbaring in dit tijdperk van de levende Christus, lijkt het bijna onbegrijpelijk dat mensen Hem nog steeds verwerpen en de onsterfelijkheid van de mens in twijfel kunnen trekken.

Wat we vandaag de dag nodig hebben

Onwrikbaar geloof in Christus is het belangrijkste wat de wereld vandaag

de dag nodig heeft. Het is meer dan slechts een gevoel. Het is macht die tot actie aanzet en die in ieder mensenleven de meest fundamentele motiverende kracht zou moeten zijn. [...]

Als de mensen slechts 'Zijn wil [zouden] doen', zouden zij, in plaats van hun oog hopeloos op het donkere en droeve graf gericht te houden, naar de hemel opzien en weten dat Christus is herrezen! [...]

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen verklaart tot de hele wereld dat Christus de Zoon van God is, de Verlosser van de

wereld! Een ware volgeling kan Hem gewoonweg niet alleen als een groot hervormer, de ideale leraar of zelfs als de enige volmaakte mens zien. De Man uit Galilea is — niet figuurlijk, maar *letterlijk* — de Zoon van de levende God. [...]

Waarlijk wedergeboren

Iedereen die zich oprecht voorneemt de leringen van Jezus de Nazarener in zijn dagelijks leven toe te passen, zal een verandering in zijn hele wezen ervaren. 'Wedergeboren worden' heeft een diepere betekenis dan veel mensen eraan hechten. [...] Gelukkig de mens die werkelijk de verheffende, veranderende macht heeft gevoeld die komt als men dicht bij de Heiland is, deze verwantschap met de levende Christus. Ik ben dankbaar dat ik weet dat Christus mijn Verlosser is. [...]

De boodschap van de opstanding [is] de troostrijkste, de heerlijkste boodschap die ooit tot de mens is gekomen, want wanneer de dood een dierbare bij ons wegneemt, wordt ons bedroefde hart getroost door de hoop en de goddelijke zekerheid die in de volgende woorden tot uiting komen: '*Hij is hier niet, want Hij is opgewekt.*' [Zie Mattheüs 28:6; Markus 16:6.]

Ik weet met heel mijn ziel dat de dood door Jezus Christus is overwonnen, en dat wij zullen leven omdat onze Verlosser leeft. ■

DE GEESTELIJKE INVLOED VAN

'We roepen alle vrouwen van de kerk op om gezamenlijk voor deugd te staan. [...] Ik zie dit als de enige stralende hoop in [de] wereld.'

— President Gordon B. Hinckley (1910–2008)

VROUWEN

Kennen wij onze geestelijke kracht?

Starla Awerkamp Butler

Veel geweldige, nederige vrouwen in de kerk dienen vol toewijding zonder enig besef te hebben van de verstrekkende uitwerking die zij hebben — als goede voorbeelden van een dienend leven, maar ook als erflaatsters van geestelijke kracht. Mijn grootmoeder, Cherie Petersen, is zo'n vrouw. Ze heeft haar hele leven lang trouw en in stilte roepingen vervuld. Als u het haar vroeg, zou ze beweren dat ze de wereld niet zoveel talenten te bieden had. Maar nu ik meer over haar leven te weten kom, besef ik welke uitwerking haar geestelijke kracht op mij heeft gehad.

Cherie's ouders gingen niet meer naar de kerk en scheid- den toen zij nog erg jong was, waardoor ze door haar moeder, Florence, werd opgevoed, die altijd aan het werk was. Florence was als kind zelfs nog meer verwaarloosd. Ze was op een kost- school opgegroeid, terwijl haar moeder, Georgia, een werelds leven leidde. Ondanks de moeilijkheden in haar opvoeding, bleef Cherie actief in het evangelie. Ze ging trouw naar de kerk met de familie van haar overgrootmoeder, Elizabeth, of met vriendinnen. Bij die anderen thuis zag ze wat ze zelf ook wilde. Ze wist niet precies hoe een gezin moest functioneren, maar ze wist wél hoe het niet moest, en ze was vastbesloten om zelf in de toekomst een ander gezin te hebben.

Cherie's echtgenoot, mijn opa Dell, zei eens tegen me: 'Om een getuigenis te krijgen, moet je ernaar verlangen. Cherie ver- langde altijd naar een getuigenis.' Hoewel de eerste jaren van hun huwelijk moeilijk waren, besloten ze aan een hecht gezin te werken. Ze waren vanwege Dells werkuren gedurende hun eerste huwelijksjaar minderactief, maar toen Cherie een roeping in het jeugdwerk kreeg, ging ze weer naar de kerk. En Dell ging al gauw met haar mee toen hij quorumadviseur diakenen werd. Vanaf dat moment waren ze allebei sterk en actief in de kerk. Cherie's bereidheid om te dienen en haar vaste voornemen om

ZIE DOCHTERS VAN GOD BY KATHLEEN PETERSON, KOPËREN NIET TOEGESTAAN

een sterk gezin te stichten, droegen ertoe bij dat mijn moeder een sterke vrouw werd. En mijn moeders voorbeeld heeft mijn leven gevormd, dat merk ik vooral nu ik zelf een gezin sticht.

Wij vrouwen kunnen een grote geestelijke invloed uitoefenen op de mensen om ons heen. Sterker nog, Joseph Smith heeft gezegd dat het onze taak is om 'niet alleen de armen te helpen, maar zielen te redden.'¹ Jezus Christus heeft de vrouwen van zijn kerk geroepen om zijn discipelen te zijn en om geestelijk sterk te zijn. Onze geestelijke kracht en invloed zijn essentieel voor de voortgang van het heilswerk, en we moeten uitkijken naar gelegenheden om de mensen om ons heen geestelijk te sterken. Doen we dat, dan zal de rechtschapen invloed van ons geloof veel verder strekken dan we zelf kunnen zien.

Geroepen discipelen

Ouderling James E. Talmage (1862–1933) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft geschreven: 'Jezus Christus is de grootste voorvechter van vrouwen en het vrouwelijk geslacht in de hele wereld.'² Denk bijvoorbeeld aan wat Hij twee vrouwelijke discipelen in het Nieuwe Testament, de gezusters Maria en Martha, leerde. In het boek *Dochters in mijn koninkrijk* wordt uitgelegd: 'In Lukas 10 lezen we dat Martha haar huis voor Jezus openstelde. Zij diende Hem door te voorzien in zijn stoffelijke noden, en Maria zat aan zijn voeten naar zijn onderricht te luisteren.

'In een tijd dat vrouwen doorgaans alleen in en rond het huis bezig waren, leerde de Heiland aan Martha en Maria dat vrouwen ook in geestelijke zin aan zijn werk konden deelnemen. Hij gaf hun de uitnodiging om zijn discipelen te worden en aan het heil deel te hebben, "het goede deel" dat hen nooit zou worden ontnomen.'³

Net als Martha begaan we soms de vergissing om te denken dat de primaire rol van de vrouw in het verlenen van stoffelijke diensten ligt, zoals maaltijden bereiden, naaien en schoonmaken. En die diensten zijn een waardevolle en gewaardeerde opoffering. Maar de Heer heeft harder

vrouwen met geestelijke kracht nodig, wier geloof, rechtschapenheid en naastenliefde in hun levenswijze tot uiting komen, dan dat Hij zusters nodig heeft die kunnen naaien en koken. Hij weet dat ieder van ons zoveel te bieden heeft. Jezus Christus roept *ieder* van ons op om onze geestelijke kracht te ontwikkelen, en ons vermogen om openbaring te ontvangen en ernaar te handelen, zodat we zijn werk voort kunnen stuwen. Linda K. Burton, algemeen ZHV-presidente, heeft tegen de zusters gezegd: 'U bent in deze bedeling naar de aarde gezonden om wie u bent en waartoe u bent voorbereid! Ongeacht wat Satan ons wil laten geloven over wie wij zijn, is onze ware identiteit die van een discipel van Jezus Christus!'⁴

De Heer kent ons en onze situatie, en Hij heeft voor ieder van ons hier op aarde iets te doen.

Geen enkele zuster is te onwetend of te ongetalenteerd om een positieve geestelijke kracht te zijn en anderen tot Christus te brengen. Met dat goddelijke potentieel hebben wij de verantwoordelijkheid om thuis en in onze gemeenschap geestelijke leidsters te worden. Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Elke zuster in de kerk die verbonden heeft gesloten met de Heer, heeft een goddelijke opdracht om zielen te helpen redden, de vrouwen van de wereld te leiden, de gezinnen van Zion te sterken, en Gods koninkrijk op te bouwen.'⁵

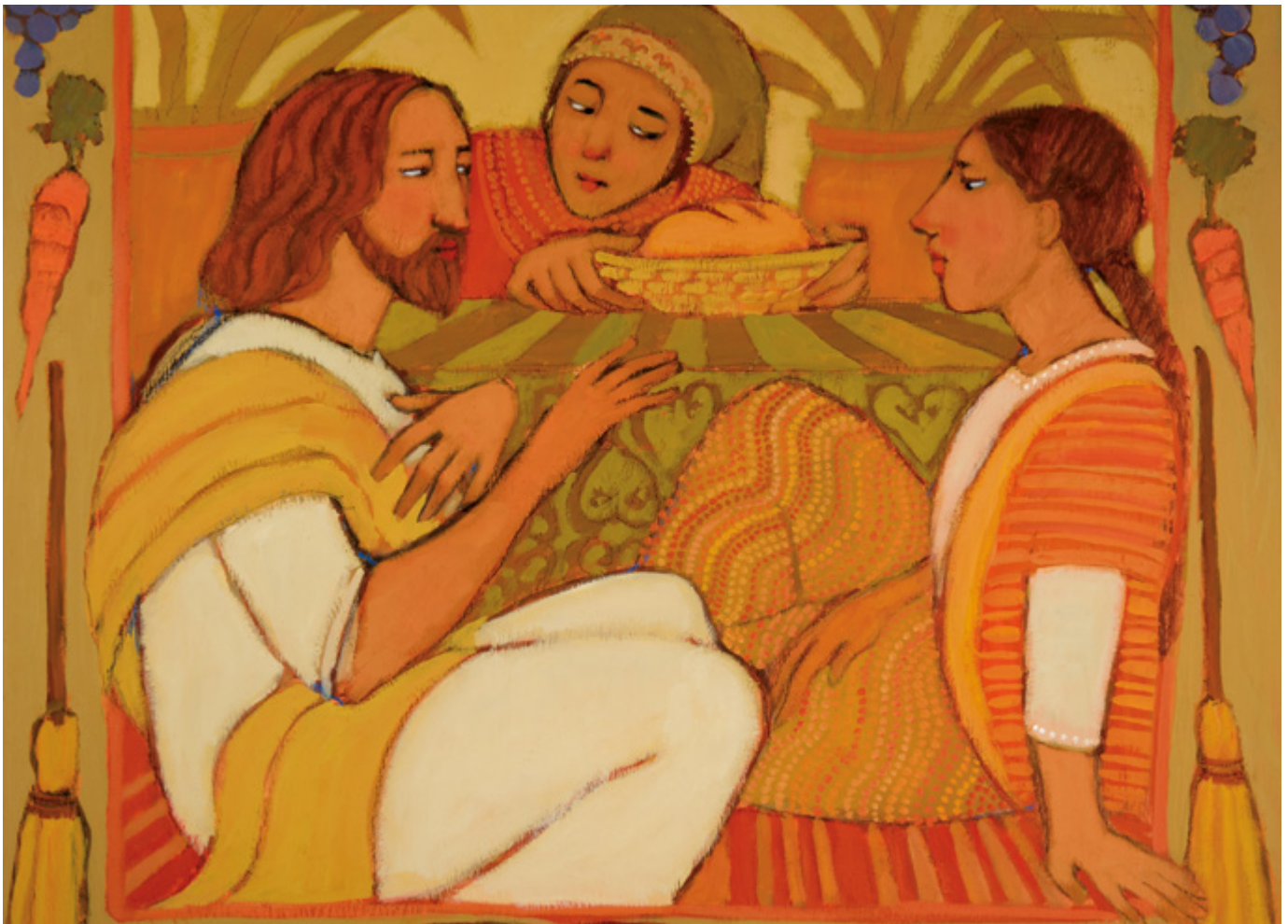
We hoeven geen hoge positie te bekleden of ongebruikelijke dingen te doen om de mensen om ons heen te helpen met het nemen van beslissingen die hen dichterbij Jezus Christus zullen brengen, want dat is onze voornaamste taak. Zowel de grote als de kleine dingen die we in het leven van een of twee mensen doen, al is het maar in onze eigen familie, kunnen verstrekkende gevolgen hebben.

Vrouwen in het heilswerk

In de oorspronkelijke tekst van een populaire lofzang staat: 'Vrouwen is een opdracht als engelen gegeven; en dit is een gave die wij als zusters opeisen.'⁶ Wij hebben hen

Vier generaties: Elizabeth (links) met in haar armen haar kleindochter Florence. Annie (midden) kwam met haar ouders naar Utah en is de moeder van Elizabeth. Georgia (rechts) is de dochter van Elizabeth, maar Georgia en haar dochter Florence verlieten de kerk. Het was de getrouwe Elizabeth die haar achterkleindochter Cherie en haar nakomelingen hielp om naar het evangelie terug te keren.

die wij liefhebben veel te bieden. Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft verhalen verteld over de uitwerking van de geestelijke kracht van twee vrouwen op zijn leven:

‘In mijn kinderjaren was mijn vader geen lid van de kerk en mijn moeder was minderactief. [...] Oma Whittle reisde een paar maanden na mijn achtste verjaardag naar de andere kant van het land om ons te bezoeken. Ze was bezorgd omdat mijn oudere broer en ik ons nog niet hadden laten dopen. Ik weet niet in hoeverre ze dit met mijn ouders had besproken, maar op zekere ochtend nam ze mijn broer en mij mee naar het park en vertelde ze ons hoe belangrijk ze de doop en regelmatig naar de kerk gaan vond. Ik kan me niet meer herinneren wat ze precies zei, maar haar woorden wekten iets op in mijn hart

‘De Heiland [leerde] Martha en Maria dat vrouwen ook in geestelijke zin aan zijn werk konden deelnemen. Hij gaf hun de uitnodiging om zijn discipelen te worden en aan het heil deel te hebben.’

en kort daarop lieten mijn broer en ik ons dopen. [...]

‘Oma gebruikte net genoeg moed en respect om mijn vader te laten inzien hoe belangrijk het was dat hij ons op zondag naar de kerk bracht. Ze deed haar best om ons te laten inzien dat we het evangelie nodig hadden.’⁷

Een tweede bron van geestelijke kracht was Jeanene, ouderling Scotts echtgenote. Toen ze aan het daten waren, begonnen ze toekomstplannen te bespreken. Jeanene was in een gezin opgegroeid waar het vervullen van een zending belangrijk was, en ze sprak haar verlangen uit om in de tempel met een teruggekeerde zending te trouwen. Dat maakte grote indruk op ouderling Scott, die nooit echt had overwogen om op zending te gaan. ‘Ik ging naar huis en kon aan niets anders meer denken. Ik lag de hele nacht

KINDJE: KATHLEEN PETERSON. KOPIËREN NIET TOEGESTAAN

wakker. [...] Na veel gebed besloot ik om met mijn bisschop te spreken en met mijn zendingsvoorbereiding te beginnen.⁸ Hoewel Jeanene hem het idee en het zetje gaf dat hij nodig had, zei ouderling Scott: 'Jeanene had me niet gevraagd voor haar op zending te gaan. Maar ze hield genoeg van me om me haar overtuiging toe te vertrouwen en gaf me vervolgens de gelegenheid om de koers van mijn eigen leven te bepalen. We gingen allebei op zending en huwden daarna in de tempel. Jeanene's moed en toewijding aan haar geloof hebben ons verdere leven sterk beïnvloed. Ik ben er zeker van dat we ons huidige geluk niet hadden gevonden zonder haar sterke geloof in het beginsel om de Heer op de eerste plaats te zetten. Ze is een prachtig, rechtschapen voorbeeld!'⁹

Het was de geestelijke invloed die deze vrouwen op hem hadden die ertoe bijdroeg

In de oorspronkelijke tekst van een populaire lofzang staat: 'Vrouwen is een opdracht als engelen gegeven; en dit is een gave die wij als zusters opeisen.' Wij hebben hen die wij liefhebben veel te bieden.

dat één jonge man — ouderling Scott — een paar van de belangrijkste beslissingen in zijn leven nam: zich laten dopen, een zending vervullen en trouwen in de tempel.

We kunnen andere mensen helpen om het goede te kiezen door ons goede voorbeeld en onze daden, woorden en rechtschapenheid. Zuster Carole M. Stephens, eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium, verklaart: 'Wij zijn verbondsdochters in het koninkrijk van de Heer. Wij kunnen een werktuig in zijn handen zijn. [...] We [nemen] dagelijks op kleine en eenvoudige manieren aan het heilswerk deel [...] door met elkaar contact te houden, en elkaar te sterken en te onderwijzen.'¹⁰ Vertrouwen wij op de Geest en zetten wij ons oprecht en ootmoedig in om ertoe bij te dragen dat mensen om ons heen tot Christus komen, dan kunnen wij aanvoelen wat we kunnen doen, en kunnen we

de kracht krijgen om dat te doen. Dan voelen wij wat een vreugde het is om Gods kinderen tot de Heer te brengen.

Geestelijk invloed krijgen

Ons bewust van onze verantwoordelijkheid kunnen wij net als de discipelen vanouds vragen: 'Wat moeten wij doen' (Handelingen 2:37) om geestelijk invloed te krijgen? Zuster Burton nodigde de zusters in een recente algemene conferentie uit om zich 'enkele mogelijke geestelijke bordjes "helpers gevraagd" voor [te stellen] die met het heilswerk te maken hebben:

- Helpers gevraagd: ouders die hun kinderen in licht en waarheid grootbrengen
- Helpers gevraagd: dochters [...], zussen [...] tantes, [...] nichten, grootouders, en echte vrienden om als mentor te dienen en een behulpzame hand te bieden op het verbondspad
- Helpers gevraagd: zij die naar de ingevingen van de Heilige Geest luisteren en handelen naar ontvangen ingevingen
- Helpers gevraagd: zij die dagelijks het evangelie op kleine en eenvoudige manieren naleven
- Helpers gevraagd: voor familiegeschiedenis en tempelwerk om gezinnen voor eeuwig met elkaar te verbinden
- Helpers gevraagd: zendelingen en leden om het "goede nieuws" te verkondigen — het evangelie van Jezus Christus
- Helpers gevraagd: redders om hen die verdwaald zijn te vinden
- Helpers gevraagd: mensen die verbonden nakomen en voor waarheid en deugd staan
- Helpers gevraagd: ware discipelen van [de Heer] Jezus Christus.¹¹

Dit is niets nieuws, maar als we uitkijken naar gelegenheden om aan het heilswerk deel te nemen, kunnen we mensen om ons heen beter helpen. Ouderling Ballard heeft gezegd: "Er is niets in deze wereld dat zo persoonlijk, zo stimulerend of zo levensveranderend is als de invloed van een rechtschapen vrouw."¹² Ontwikkelen wij onze geestelijke kracht door te bidden, de Schriften te bestuderen, strik te gehoorzamen en onze verbonden na te leven, dan krijgen wij die invloed.

Verstrekender dan wij kunnen zien

President Brigham Young (1801–1877) heeft gezegd: 'Kunt u zeggen hoeveel goeds de moeders en dochters in Israël

tot stand kunnen brengen? Nee, dat is onmogelijk. En het goeds dat zij tot stand brengen, zal hen tot in de eeuwigheid volgen.'¹³

De rechtschapen beslissingen van mijn grootmoeder hebben een grotere uitwerking op haar familie gehad dan zij als jonge vrouw kon zien. Maar de geestelijke invloed van de vrouwen in mijn familie strekt zich zelfs nog verder in het verleden uit. Cherie ontleende veel van haar eigen geestelijke kracht aan het voorbeeld van haar overgrootmoeder (mijn betbetovergrootmoeder) Elizabeth. Elizabeths voorbeeld van geloof en getuigenis strekte zich verder dan twee generaties vol inactiviteit uit en hielp haar achterkleindochter Cherie om een trend van ontwrichte gezinnen te keren en weer naar de kerk te gaan.

Worden wij die geestelijke kracht voor de mensen om ons heen, dan zal onze invloed zich verder uitstrekken dan we zelf kunnen zien. President Gordon B. Hinckley (1910–2008) heeft gezegd: 'We roepen alle vrouwen van de kerk op om gezamenlijk voor deugd te staan. Daar moeten ze thuis mee beginnen. Dat kunnen ze in hun klassen behandelen. En daar kunnen ze in hun omgeving over praten. [...]

'Ik zie dit als de enige stralende hoop in een wereld die op zelfvernietiging afstevent.'¹⁴

Gehoorzamen wij dit gebod, dan wordt het werk van de Heer niet alleen in de wereld om ons heen voortgestuwd, maar belangrijker nog, ook in onze familie en in het leven van onze dierbaren. ■

De auteur woont in Utah (VS).

NOTEN

1. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 453.
2. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, derde editie (1916), p. 475.
3. Zie *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), pp. 3–4.
4. Linda K. Burton, 'Gevraagd: uw handen en uw hart om het werk te bespoedigen', *Liahona*, mei 2014, pp. 122–123.
5. M. Russell Ballard, 'Rechtschapen vrouwen', *Liahona*, december 2002, p. 70.
6. 'Wij zusters in Zion', *lofzang* 200.
7. Richard G. Scott, 'Ik heb u een voorbeeld gegeven', *Liahona*, mei 2014, p. 32.
8. Richard G. Scott, 'Ik heb u een voorbeeld gegeven', p. 33.
9. Richard G. Scott, 'Ik heb u een voorbeeld gegeven', p. 33.
10. Carole M. Stephens, 'Wij hebben goede redenen om ons te verheugen', *Liahona*, november 2013, p. 117.
11. Linda K. Burton, 'Gevraagd: uw handen en uw hart om het werk te bespoedigen', p. 124.
12. M. Russell Ballard, 'Moeders en dochters', *Liahona*, mei 2010, p. 18.
13. *Discourses of Brigham Young*, samengesteld door John A. Widtsoe (1954), p. 216.
14. Zie Gordon B. Hinckley, 'Sterk en onverzettelijk standhouden', *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevendenden*, 10 januari 2004, p. 20.

HET IS **geen** ZONDE OM ZWAK TE ZIJN

Wendy Ulrich

Ben ik echt waardig om Gods huis te betreden? Hoe kan dat aangezien ik niet volmaakt ben?’

‘Kan God mijn zwakheid echt sterk maken? Ik heb dagenlang gevestigd en gebeden om dit probleem bij mij weg te nemen, maar er lijkt niets te veranderen.’

‘In het zendingsveld leefde ik het evangelie consequenter dan ooit na, maar ik ben me toen ook nooit bewuster geweest van mijn tekortkomingen. Waarom voelde ik me soms zo slecht terwijl ik toch goed bezig was?’

Wanneer we over die vragen nadenken, is het van belang om in te zien dat *zonde* ons onvermijdelijk van God wegvoert, terwijl *zwakheid* ons, hoe vreemd het ook mag klinken, tot Hem kan voeren.

Het onderscheid tussen zonde en zwakheid

We beschouwen zonde en zwakheid vaak als zwarte vlekken op onze ziel die alleen qua formaat van elkaar verschillen. We beschouwen ze beide niettemin als overtredingen. Maar de Schriften geven aan dat zonde en zwakheid inherent verschillend zijn, een verschillende aanpak vereisen en tot verschillende resultaten kunnen leiden.

De meesten van ons zijn meer vertrouwd met zonde dan we willen toegeven, maar laten we er nog eens naar

kijken: zonde is een keuze om Gods geboden niet te gehoorzamen of tegen het licht van Christus in ons in te gaan. Zonde is een keuze om Satan meer te vertrouwen dan God, waardoor wij een vijandige houding tegenover onze Vader aannemen. In tegenstelling tot ons was Jezus Christus volkomen zondeloos en

Beperkingen en onvolkomenheden zijn geen zonden en weerhouden ons er niet van om rein en de Geest waardig te zijn.

Zonde voert ons onvermijdelijk van God weg, terwijl zwakheid ons, hoe vreemd het ook mag klinken, tot Hem kan voeren.

in staat verzoening voor onze zonden te brengen. Als we ons oprecht bekeren — onze geest, ons hart en ons gedrag veranderen; op gepaste wijze excuses aanbieden of bekennen wat we hebben gedaan; het waar mogelijk goedmaken; en die zonde in de toekomst niet herhalen — kunnen we aanspraak op de verzoening van Jezus Christus maken, vergeving van God ontvangen en weer rein worden.

Rein worden is van essentieel belang, omdat niets wat onrein is in Gods tegenwoordigheid kan vertoeven. Maar als ons enige doel was om net zo onschuldig te worden als toen we Gods tegenwoordigheid verlieten, zouden we allemaal beter af zijn als we de rest van ons leven knus in onze wieg bleven liggen. We zijn echter naar de aarde gekomen om door eigen ervaring goed van kwaad te leren onderscheiden, toe te nemen in wijsheid en vaardigheid, waarden na te leven die we belangrijk vinden en goddelijke eigenschappen te verwerven — vooruitgang die we

DE BELOFTE VAN DE VERZOENING

‘Herstellen wat u niet herstellen kunt, de wond

genezen die u niet genezen kunt, repareren wat u gebroken hebt en niet repareren kunt, is precies het doel van de verzoening van Christus. [...]

‘Ik herhaal: behalve voor de zeer weinigen die naar Satan overlopen, is er geen gewoonte, geen verslaving, geen opstandigheid, geen overtreding, geen afvalligheid, geen wandaad uitgesloten van de belofte van volledige vergeving. Dat is de belofte van de verzoening van Christus.’

President Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘The Brilliant Morning of Forgiveness’, *Ensign*, november 1995, pp. 19–20.

niet vanuit een veilig wiegje kunnen maken.

Menselijke zwakheid speelt een belangrijke rol in deze essentiële doeleinden van het sterfelijk leven. Toen Moroni zijn bezorgdheid uitte dat de andere volken wegens zijn zwakheid in het schrijven de spot met heilige dingen zouden drijven, troostte de Heer hem met de volgende woorden:

‘En indien de mensen tot Mij komen, zal Ik hun hun zwakheid tonen. Ik geef de mensen zwakheid, opdat zij ootmoedig zullen zijn; en mijn genade is genoeg voor alle mensen die zich voor mijn aangezicht verootmoedigen; want indien

zij zich voor mijn aangezicht verootmoedigen en geloof hebben in Mij, zal Ik zwakke dingen sterk voor hen laten worden’ (Ether 12:27; zie ook 1 Korinthe 15:42–44; 2 Korinthe 12:7–10; 2 Nephi 3:21; en Jakob 4:7).

De implicaties van deze bekende Schrifttekst zijn verstrekkend en nodigen ons uit om onderscheid te maken tussen zonde (aangemoedigd door Satan) en zwakheid (hier beschreven als iets wat God ons ‘geeft’).

We zouden zwakheid kunnen definiëren als de beperking van onze wijsheid, kracht en heiligheid die het mens-zijn met zich meebrengt. Als stervelingen komen we hulpeloos en afhankelijk op de wereld, met diverse fysieke gebreken en een bepaalde aanleg. We worden door andere met zwakheden behepte stervelingen opgevoed en omringd, en hun leringen, voorbeelden en behandeling van ons zijn gebrekkig en soms schadelijk. In onze zwakke, sterfelijke staat zijn we ontvankelijk voor lichamelijke en emotionele ziekten, honger en vermoeidheid. We ervaren menselijke emoties zoals boosheid, verdriet en angst. We schieten in wijsheid, vaardigheid, uithoudingsvermogen en kracht tekort. En we staan aan velerlei verleidingen bloot.

HET ONDERSCHIED TUSSEN ZONDE EN ZWAKHEID

	Zonde	Zwakheid
Definitie?	Moedwillige ongehoorzaamheid aan God	Menselijke beperking, gebreken
Bron?	Aangemoedigd door Satan	Onderdeel van onze sterfelijke staat
Voorbeelden?	Gods geboden moedwillig overtreden, Satan eerder geloven dan God	Vatbaarheid voor verleiding, emotie, vermoeidheid, lichamelijke of psychische aandoeningen, onwetendheid, aanleg, trauma, dood
Had Jezus?	Nee	Ja
Onze aanpak moet zijn?	Bekering	Nederigheid, geloof in Christus en eraan werken
Wat doet God op zijn beurt?	Vergeving	Genade — instaatstellende kracht
Resultaat?	Gereinigd worden van zonde	Meer heiligheid, kracht

Hoewel Hij zonder zonde was, ondervond Jezus Christus net als wij in volle omvang de zwakheid van deze sterfelijke staat (zie 2 Korinthe 13:4). Hij werd als hulpeloze baby in een sterfelijk lichaam geboren en door onvolmaakte verzorgers opgevoed. Hij moest leren lopen, praten, werken en met anderen om te gaan. Hij kreeg honger en werd moe, had menselijke gevoelens en kon ziek worden, lijden, bloeden en sterven. Hij werd ‘in alles op dezelfde wijze als wij [...] verzocht, maar zonder zonde’. Hij onderwierp Zich aan de sterfelijke staat zodat Hij ‘medelijden kan hebben met onze zwakheden’ en ons in *onze* zwakheden of gebreken te hulp kan komen (Hebreeën 4:15; zie ook Alma 7:11–12).

We kunnen ons niet simpelweg bekeren van het feit dat we zwak zijn. Evenmin maakt zwakheid op zich ons onrein. We kunnen geen geestelijke vooruitgang maken tenzij we zonde *verwerpen*. We maken echter ook geen geestelijke vooruitgang tenzij we onze staat van menselijke zwakheid *aanvaarden*, er met nederigheid en geloof mee omgaan en door onze zwakheid leren op God te vertrouwen. Toen Moroni zich zorgen maakte over de zwakheid van zijn schrijven, riep God hem niet tot bekering. De Heer vertelde hem daarentegen nederig te zijn en geloof in Christus te hebben. Als we zachtmoedig en vol geloof zijn, schenkt God ons genade — geen vergeving — als oplossing voor onze zwakheid. In de Gids bij de Schriften wordt genade omschreven als goddelijke hulp of kracht die ons in staat stelt te doen wat wij uit onszelf niet kunnen (zie Gids bij de Schriften, ‘Genade’) — de juiste goddelijke remedie waardoor Hij ‘zwakke dingen sterk [kan] laten worden’.

Nederigheid en geloof oefenen

We leren al vroeg in ons kerkleven de essentiële elementen van bekering, maar hoe kweken we precies nederigheid en geloof aan? Denk hier eens over na:

- **Overpeins en bid.** Omdat we zwak zijn, herkennen we niet altijd of we te maken hebben met *zonde* (die vraagt om een onmiddellijke en doordringende verandering van geest, hart en gedrag) of met *zwakheid* (die nederige, aanhoudende inzet, leren en verbetering vergt). Onze opvoeding en mate van volwassenheid kunnen bepalen hoe we daar tegen aankijken. Er zijn wellicht elementen van zowel zonde als zwakheid in bepaald gedrag. Een zonde een zwakheid noemen, leidt tot rationalisatie in plaats van bekering. Een zwakheid een zonde noemen, kan resulteren in schaamte, schuld, wanhoop en gebrek aan vertrouwen in Gods beloften. Overpeinzing en gebed dragen ertoe bij dat we dit onderscheid kunnen maken.
- **Stel prioriteiten.** Omdat we zwak zijn, kunnen we niet elke verandering die nodig is in één keer bewerkstelligen. Als we nederig en gelovig steeds enkele aspecten van onze menselijke zwakheid aanpakken, kunnen we geleidelijk aan onze onwetendheid opheffen, goede patronen tot een gewoonte maken, onze lichamelijke en emotionele gezondheid en ons uithoudingsvermogen verbeteren en ons vertrouwen in de Heer versterken. God kan ons laten inzien waar te beginnen.

- **Maak een plan.** Omdat we zwak zijn, is er meer nodig dan een rechtschapen verlangen, en veel zelfdiscipline om sterker te worden. We moeten ook een plan hebben, leren van fouten, effectievere strategieën ontwikkelen, onze plannen bijstellen en het opnieuw proberen. We hebben hulp van de Schriften, relevante boeken en andere mensen nodig. We beginnen klein, verheugen ons in verbetering en nemen risico's (ook al voelen we ons er kwetsbaar en zwak door). We hebben steunpilaren nodig zodat we goede keuzen blijven maken, ook wanneer we moe of ontmoedigd zijn, en als het mocht misgaan plannen te maken om de draad weer op te pakken.
- **Oefen geduld.** Omdat we zwak zijn, kan verandering de nodige tijd vergen. We leggen onze zwakheid niet zomaar op dezelfde wijze af als onze zonden. Nederige discipelen doen bereidwillig wat nodig is, ontwikkelen veerkracht, blijven het proberen en geven het niet op. Nederigheid helpt ons om geduld te hebben met onszelf en met anderen die ook zwak zijn. Geduld is een uiting van ons geloof in de Heer,

van dankbaarheid voor zijn vertrouwen in ons, en van vertrouwen op zijn beloften.

Zelfs als we ons oprecht van onze zonden bekeren, vergeving ontvangen en weer rein worden, blijven we zwak. We hebben nog steeds met ziekte, emotie, onwetendheid, aanleg, vermoeidheid en verleiding te maken. *Maar beperkingen en onvolkomenheden zijn geen zonden en weerhouden ons er niet van om rein en de Geest waardig te zijn.*

Zwakheid sterk laten worden

Satan wil onze zwakheden maar al te graag gebruiken om ons tot zonde te verlokken. God kan menselijke

ONDERSCHIED MAKEN TUSSEN CONSTRUCTIEVE SCHULDGEVOELEN (GODDELIJK BEROUW) EN NEDERIGHEID ENERZIJD, EN NUTTELOZE VALSE SCHAAMTE ANDERZIJD

Constructieve schuldgevoelens — goddelijk berouw over zonde	Geloof en nederigheid — christelijke zachtmoedigheid in zwakheid	Destructieve schaamte — nutteloze vervalsing
<p style="text-align: center;">Kenmerken:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Berouw wegens het overtreden van onze morele normen. • Bekering, verandering van geest, hart, gedrag. • Openheid, onze fouten bekennen, herstellen. • Groeien en leren. • Onszelf zien als inherent goed en waardevol. • Verlangen om ons gedrag met ons positieve zelfbeeld te laten stroken. • Volledig vertrouwen in de verlossende kracht van de verzoening van Christus. 	<p style="text-align: center;">Kenmerken:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kalme verzekering en zelfacceptatie, met al onze zwakheden. • Risico's nemen om te groeien en bijdrage te leveren. • Verantwoording nemen voor fouten; verlangen om te verbeteren. • Leren van fouten en opnieuw proberen. • Een gevoel van humor ontwikkelen en genieten van het leven en van anderen. • Onze zwakheid zien als iets wat we met anderen gemeen hebben. • Geduld met zwakheden en gebreken van anderen. • Meer vertrouwen in Gods liefde en hulp. 	<p style="text-align: center;">Kenmerken:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Gevoelens van waardeloosheid, wanhoop. • Onze zwakheden voor anderen proberen te verbergen. • Vrezen dat de aap uit de mouw komt. • Anderen de schuld geven voor problemen. • Risico's vermijden, mislukking als vernederend beschouwen. • Onszelf meten en vergelijken met anderen. • Defensief en koppig of laks worden. • Sarcastisch of overmatig serieus zijn. • Blijven hameren op onze tekortkomingen of superioriteit. • Angst voor Gods afwijzing en afkeuring.

zwakheid juist gebruiken om ons te instrueren, sterken en zegenen. In tegenstelling tot wat we wellicht verwachten of hopen, zal God niet altijd 'zwakke dingen sterk voor [ons] laten worden' door onze zwakheid weg te nemen. Toen de apostel Paulus herhaaldelijk had gebeden of God een 'doorn in het vlees' wilde wegnemen waarmee Satan hem sloeg, kreeg Paulus van God te horen: 'Mijn genade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht' (2 Korinthe 12:7, 9).

Er zijn vele manieren waarop de Heer 'zwakke dingen sterk [laat] worden'. Hoewel Hij de zwakheid weg kan nemen door de dramatische ingreep waar we op hopen, is dat in mijn eigen beleving meer uitzondering dan regel. Ik zie bijvoorbeeld geen bewijs dat God Moroni's zwakheid in schrijven wegnam na het bekende vers in Ether 12. God kan zwakke dingen ook sterk maken door ons te helpen om onze zwakheden te omzeilen, er een gepast gevoel voor humor voor of gepaste kijk op te krijgen, en er stap voor stap aan te werken. Bovendien vloeien sterke en zwakke punten vaak in elkaar over (zoals de sterkte van volharding en de zwakte van koppigheid). We kunnen dan ook leren de sterke kant te waarderen en de daarmee gepaard gaande zwakke kant te temperen.

Er is een nog betere manier waarop God zwakke dingen sterk voor ons laat worden. De Heer zegt tot Moroni in Ether 12:37: 'Omdat gij uw zwakheid hebt gezien, zult gij sterk worden gemaakt, ja, zodat gij zult neerzitten in de plaats die Ik heb bereid in de woningen van mijn Vader.'

God stelt hier niet voor om Moroni's zwakheid te veranderen, maar om Moroni zelf te veranderen. Door op een bepaalde manier met het probleem van menselijke zwakheid om te gaan, kan Moroni — en kunnen wij — mededogen, zachtmoedigheid, geduld, moed, lankmoedigheid, wijsheid, uithoudingsvermogen, vergeving, veerkracht, dankbaarheid, creativiteit en talloze andere deugden leren die ons meer op onze Vader in de hemel doen lijken. Met dat doel zijn wij juist op aarde gekomen, om de christelijke eigenschappen te ontwikkelen waarmee we ons op de hemelse woningen voorbereiden.

Nergens is Gods liefde, wijsheid en verlossende macht duidelijker zichtbaar dan in zijn vermogen om onze worsteling met menselijke zwakheid om te zetten in de onschatbare goddelijke deugden en sterke punten die ons meer op Hem doen lijken. ■

De auteur woont in Utah (VS).

Ouderling
W. Christopher
Waddell

van de Zeventig

ZUIVERE godsdienst

Onzelfzuchtig dienstbetoon — onszelf vergeten, op de behoeften van anderen inspelen, en ons leven opofferen in hun dienst — is altijd een kenmerk van discipelen van Jezus Christus geweest.

In hoofdstuk 11 van Mattheüs leert de Heiland ons een belangrijke les door wat Hij *niet* zei in antwoord op een vraag van discipelen van Johannes de Doper:

‘Toen Johannes in de gevangenis over de werken van Christus gehoord had, stuurde hij twee van zijn discipelen, en [zij] zei[den] tegen Hem: Bent U het Die komen zou, en [zij] zei[den] tegen Hem: Bent U het Die komen zou, of verwachten wij een ander?’

‘En Jezus antwoordde en zei tegen hen: Ga heen en bericht Johannes wat u hoort en ziet:

‘blinden worden ziende en kreupelen kunnen lopen; melaatsen worden gereinigd en doven kunnen horen; doden worden opgewekt en aan armen wordt het Evangelie verkondigd’ (Mattheüs 11:2).

In plaats van een korte leerstellige verklaring te geven dat Hij het inderdaad was ‘Die komen zou’, antwoordde de Heiland met voorbeelden van wat Hij deed — voorbeelden van de diensten die Hij verrichtte.

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft in 2014 tijdens de algemene aprilconferentie gezegd: ‘We dienen onze hemelse Vader het beste als we anderen op rechtschapen wijze beïnvloeden en dienen. Ons grootste voorbeeld ooit op aarde is onze Heiland, Jezus Christus.’¹

Onzelfzuchtig dienstbetoon — onszelf vergeten, op de behoeften van anderen inspelen, en ons leven

opofferen in hun dienst — is altijd een kenmerk van discipelen van Jezus Christus geweest. Zoals koning Benjamin ruim honderd jaar voor de geboorte van de Heiland heeft onderwezen: ‘Wanneer gij in dienst van uw medemensen zijt, [zijt] gij louter in dienst van uw God’ (Mosiah 2:17).

Jakobus herinnert ons eraan dat een onmisbaar aspect van ‘zuivere godsdienst’ onze dienstbaarheid aan anderen is, als we ‘wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking’ (Jakobus 1:27). ‘Zuivere godsdienst’ is meer dan een verklaring van ons geloof; het is een uiting van ons geloof.

Heb uw medereizigers lief

Half juli 1984, slechts enkele weken nadat mijn vrouw, Carol, en ik in de tempel te Los Angeles (Californië, VS) in het huwelijk waren getreden, gingen we onderweg naar Utah omdat ik daar aan mijn loopbaan zou beginnen en Carol er haar studie af zou maken. We reden allebei een eigen auto. In die twee voertuigen vervoerden we alles wat we bezaten.

Halverwege kwam Carol naast mij rijden en begon naar mij te gebaren. Dit was voordat we mobiele telefoons, smartphones, sms en Twitter hadden. Uit haar gezichtsdrukking die ik door de autoruit zag, kon ik opmaken dat

ze zich niet goed voelde. Ze gaf aan dat ze wel verder kon rijden, maar ik was bezorgd om mijn kersverse bruid.

Toen we in Utah het plaatsje Beaver naderden, kwam ze weer naast me rijden, en ik zag dat ze de reis moest onderbreken. Ze was ziek en kon niet verder rijden. We hadden twee auto's vol kleren en huwelijkscadeaus, maar helaas hadden we weinig geld. We hadden geen geld voor een hotelkamer. Ik wist niet goed wat ik moest doen.

We waren geen van beiden ooit in Beaver geweest en ik wist eigenlijk niet waar ik naar op zoek was. We reden enkele minuten rond tot ik een park zag. We parkeerden de auto's en vonden een boom die wat schaduw bood, waar ik een deken neerlegde zodat Carol kon uitrusten.

Enkele minuten later arriveerde er een andere auto op de vrijwel verlaten parkeerplaats die naast onze twee auto's parkeerde. Een vrouw van ongeveer de leeftijd van onze moeders stapte uit en vroeg of er iets mis was, en of ze ergens mee kon helpen. Ze zei dat ze ons had opgemerkt bij het voorbijrijden en dat ze het gevoel had gekregen dat ze bij ons langs moest gaan. Toen we onze situatie uitlegden, nodigde ze ons meteen uit om achter haar aan naar haar huis te rijden, waar we zo lang konden uitrusten als nodig was.

Al gauw lagen we in een comfortabel bed in het koele souterrain van haar woning. Kort daarna vertelde deze fijne zuster dat ze wat boodschappen te doen had en dat ze ons enkele uren alleen moest laten. Ze zei dat als we honger hadden we gerust iets uit de keuken mochten pakken, en vroeg ons om de voordeur achter ons dicht te trekken als we weggingen voordat ze thuiskwam.

Carol voelde zich beter na het dutje dat ze zo hard nodig had en we vervolgden onze reis zonder naar de keuken te gaan. De vriendelijke vrouw was nog niet thuis toen we weggingen. We vonden het echt vervelend dat we haar adres niet genoteerd hadden en dat we onze eigen barmhartige Samaritaanse, die onderweg stopte en haar huis voor vreemdelingen in nood openstelde, nooit fatsoenlijk bedankt hebben.

Toen ik over deze ervaring nadacht, schoten me de woorden van president Thomas S. Monson te binnen, die net zozeer de belichaming is van de aansporing van de Heiland 'Ga heen en doet u evenzo' (zie Lukas 10:37) als ieder ander die ik kan bedenken: 'We kunnen God niet écht liefhebben als we onze medereizigers op deze tocht door het sterfelijk leven niet liefhebben.'²

Waar we ook 'medereizigers' tegenkomen — onderweg, thuis, op het speelplein of op school, op het werk of in de kerk — als we zoeken, zien en handelen, worden we meer zoals de Heiland door anderen tot zegen te zijn en ze te dienen.

Zoeken

Ouderling Neal A. Maxwell (1926–2004) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd:

'In tegenstelling tot onze dierbare Heiland, kunnen wij zeker geen verzoening voor de zonden van het mensdom doen! Bovendien kunnen wij beslist niet alle sterfelijke ziekten, zwakheden en kwellingen dragen (zie Alma 7:11–12).

'Echter, op kleinere schaal, net zoals Jezus ons heeft gevraagd, kunnen we er wel degelijk naar streven om te worden "zoals [Hij] is" (3 Nephi 27:27).'³

Streven we ernaar om zoals Hij te worden, met een oprecht verlangen om 'onze medereizigers' tot zegen te zijn, dan krijgen we kansen om onszelf te vergeten en anderen op te beuren. Die kansen zijn vaak niet makkelijk, en ze beproeven ons ware verlangen om meer op de Meester te lijken, wiens grootste dienst, zijn oneindige verzoening, verre van gemakkelijk was. 'Niettemin,' zegt Hij, 'ere zij de Vader, en Ik dronk en volbracht mijn voorbereidingen voor de mensenkinderen' (LV 19:19).

Als we er oprecht naar streven om meer op de Heiland te lijken, kunnen we zien wat we anders misschien niet zouden zien. Onze barmhartige Samaritaanse was voldoende in harmonie met de Geest om op een ingeving te reageren en een vreemdeling in nood te benaderen.

Zien

Met geestelijke ogen zien, is dingen zien zoals ze werkelijk zijn en behoeften te herkennen die we anders misschien niet opgemerkt hadden. In de gelijkenis van de schapen en de bokken hadden zij die 'gezegend' waren noch zij die 'vervloekt' waren de Heiland herkend in hen die hongerig, dorstig, naakt of gevangen waren. Zij reageerden op hun beloning met de vraag: 'Wanneer hebben wij U [...] gezien?' (Zie Matteüs 25:34–44.)

Alleen zij die met geestelijke ogen hadden gezien en de behoefte hadden herkend, hadden actie ondernomen en waren hen die ergens onder leden tot zegen geweest. Onze barmhartige Samaritaanse herkende de behoefte toen ze met haar geestelijke ogen keek.

Handelen

We zien misschien behoeften om ons heen, maar menen dat we niet toereikend kunnen reageren omdat we aannemen dat wat wij te bieden hebben niet voldoende is. Streven we ernaar om te worden zoals Hij, en zien we met geestelijke ogen behoeften in onze medereizigers, dan moeten we erop vertrouwen dat de Heer door ons iets tot stand kan brengen, en vervolgens moeten we handelen.

Petrus en Johannes kwamen bij het betreden van de tempel een man tegen die 'vanaf de moederschoot kreupel was' en om een aalmoes vroeg (zie Handelingen 3:1-3). Petrus' antwoord is een voorbeeld en een uitnodiging voor ieder van ons.

'Zilver en goud heb ik niet, maar wat ik heb, dat geef ik u: in de Naam van Jezus Christus de Nazarener, sta op en ga lopen!

En hij greep hem bij de rechterhand en richtte hem op' (Handelingen 3:6-7).

Wij kunnen handelen door van onze tijd en talenten te geven, een vriendelijk woord te zeggen, of ergens de schouders onder te zetten. Zoeken en zien we, dan worden we in omstandigheden en situaties gebracht waarin we kunnen handelen om anderen tot zegen te zijn. Onze barmhartige Samaritaanse handelde. Ze nam ons mee naar huis en bood ons wat ze had. Ze zei in feite: 'Wat ik heb,

dat geef ik u.' Het was precies wat we nodig hadden.

President Monson heeft ons diezelfde beginselen geleerd:

'Ieder van ons bereist op zijn tocht door het sterfelijk leven zijn eigen weg naar Jericho. Hoe ervaart u dat? Hoe ervaar ik dat? Zal ik degene die ten prooi is gevallen aan rovers en mijn hulp nodig heeft niet opmerken? En u?

'Zal ik degene zijn die de gewonde ziet en zijn smeekbede hoort, maar aan de andere kant van de weg passeert? En u?

'Of zal ik degene zijn die ziet, hoort, zijn reis onderbreekt en helpt? En u?

'Jezus heeft ons dit motto gegeven: "Ga heen en doet u evenzo." Als wij die uitspraak gehoorzamen, ontvouwt zich voor ons een eeuwig uitzicht op een vreugde die zelden geëvenaard en nooit overtroffen wordt.'⁴

Worden wij meer zoals de Heiland door te zoeken, te zien en te handelen, dan komen wij te weten dat er waarheid schuilt in deze woorden van koning Benjamin: 'Wanneer gij in dienst van uw medemensen zijt, [zijt] gij louter in dienst van uw God' (Mosiah 2:17). ■

NOTEN

1. Richard G. Scott, 'Ik heb u een voorbeeld gegeven', *Liahona*, mei 2014, p. 35.

2. Thomas S. Monson, 'Liefde — de kern van het evangelie', *Liahona*, mei 2014, p. 91.

3. Neal A. Maxwell, 'Apply the Atoning Blood of Christ', *Ensign*, november 1997, p. 22.

4. Thomas S. Monson, 'Your Jericho Road', *Ensign*, mei 1977, p. 71.

ZOEK OPRECHT

ZIE MET GEESTELIJKE OGEN

HANDEL EN WEES ANDEREN
TOT ZEGEN

함께 합소서
Need That Every Hour

신소프신
우쿠슬하

없기되소

Gij zijt mijn

HOOGSTE GOED'

Toen we niet meer wisten waarin we verder nog konden onderwijzen, stelde mijn collega voor om deze lofzang te zingen.

Jonathan H. Westover

Op een fijne zondagmiddag op mijn zending in Balsan (Korea) zeiden mijn collega en ik na de kerkdienst gedag tegen de leden. We stonden op het punt om weer op pad te gaan toen de wijkzending-leider ons aan een twaalfjarige jongen, Kong Soeng-Gyoen, voorstelde. Hij was die dag in de kerk geweest en wilde meer over het evangelie weten.

Uiteraard waren we enthousiast dat we hem de lessen konden geven. Ik was echter ook bezorgd om zo'n jong iemand te onderwijzen. We besloten voor de zekerheid eerst zijn ouders om toestemming te vragen. Daarom belde ik naar Kong Soeng-Gyoens huis en sprak kort met zijn moeder, Pak Mi-Joeng. Ik was verrast toen ze zei dat ze blij was dat haar zoon naar de kerk wilde gaan en dat we welkom waren om hem thuis les te geven.

Onverwachte onderzoekers

De volgende avond kwamen we bij het huis van de jongen aan, klaar om te onderwijzen. We waren blij verrast dat Pak Mi-Joeng ook haar dochter, Kong Soe-Jin, door ons wilde laten onderwijzen. En aangezien we vreemden in haar huis waren, wilde Pak Mi-Joeng zelf ook bij de lessen zitten. Uiteraard wilden we dolgraag iedereen onderwijzen die maar wilde luisteren.

Nadat ze ons wat versnaperingen hadden gebracht, gingen we allemaal zitten en begonnen we te praten. Voordat we in de les doken, wilde Pak Mi-Joeng ons beter leren kennen en ons iets over haar gezinssituatie vertellen. Ze vertelde ons over de recente beproevingen en moeilijkheden die ze hadden meegemaakt, waaronder haar zoons recente strijd tegen kanker. De bestralingsbehandeling was aangeslagen en de kanker was momenteel in remissie, maar kon volgens de artsen ieder moment weer opblazen. Dit trok een zware wissel op het gezin. Ze kwamen uit een arbeidersmilieu en de vader moest erg hard werken om alleen maar een dak boven hun hoofd en eten op tafel zien te houden.

Ik was geschokt en verdrietig door de beproevingen in hun leven. Het leven was niet gemakkelijk voor hen, maar de hechte band in het gezin was veel duidelijker dan ik bij andere gezinnen in Korea had gezien. En dat wil wat zeggen in een samenleving als in Korea, die al zo op het gezin is gericht. We hadden die avond dus nader kennisgemaakt met dit bijzondere gezin en de kans gehad om het evangelie met hen te bespreken.

Mijn collega en ik gingen die week nog een paar keer langs om ze les te geven. Steeds werden we net zo hartelijk en gul onthaald als bij ons eerste bezoek. Toen het

onderwerp van de doop ter sprake kwam, wilden beide kinderen zich heel graag bij de kerk aansluiten. Hun moeder was echter minder enthousiast. Hoewel ze zich in onze leringen kon vinden en hoopte dat het allemaal waar was, had ze niet het gevoel dat ze de verplichtingen kon aangaan en nakomen die het lidmaatschap in de kerk vereiste. Ze vond het ook niet gepast om zich te laten dopen zonder haar man, die we nog niet ontmoet hadden. Wel stelde ze het zeer op prijs dat we zouden blijven komen en wilde ze ook met haar kinderen mee naar de kerk.

Tegen het einde van die tweede week maakten we bij haar thuis, waar we bleven onderwijzen, kennis met haar echtgenoot, Kong Koek-Won — een bescheiden, vriendelijke en hartelijke man. Hij kwam er voor de laatste paar lessen ook bij zitten en geloofde direct alles waarin we onderwezen, ook leerstellingen waar anderen vaak moeite mee hadden, zoals de tiende en het woord van wijsheid. Ondanks het feit dat ze nagenoeg berooid waren, begonnen ze tiende te betalen. Het enige obstakel voor de vader was dat hij op zondag moest werken. Hij werkte elke zondag op de internationale luchthaven van Seoul, zodat hij niet met de rest van zijn gezin naar de kerk kon gaan. Ondanks zijn werkrooster regelden zijn vrouw en hij het zo dat ze de volgende zondag bij de doop van hun kinderen aanwezig waren.

Na de doop van de kinderen zochten we het gezin nog regelmatig thuis op. We hielden gezinsavond, bespraken Schriftteksten en opbouwende ervaringen met elkaar en lieten ze met leden uit de wijk kennismaken. Ondanks de ervaringen die ze met het evangelie opdeden, waren de ouders nog steeds niet dichterbij de doop.

Inmiddels was mijn collega overgeplaatst en had ik een nieuwe collega gekregen die net uit het opleidingscentrum voor zendelingen was gekomen. Hij bruiste van geloof, energie en enthousiasme. Eerlijk gezegd had ik moeite om hem bij te houden. Nadat we Kong Koek-Won en Pak Mi-Joeng een paar keer hadden bezocht, vroeg mijn collega aan mij of mijn vorige collega en ik wel of niet met hen gevestigd hadden. Dat hadden we niet. Ik was zelfs niet eens op dat idee gekomen. We zochten het gezin dus op en stelden voor om te gaan vasten. Ik was

De Geest was sterk in de kamer voelbaar bij het laatste vers. Pak Mi-Joeng keek me recht in de ogen en zei: 'Ik moet me laten dopen.'

geschokt om te horen dat ze op gezette tijden zelf aan het vasten waren geweest, zowel voor de gezondheid van hun zoon als voor een verandering in het werkrooster zodat Kong Koek-Won naar de kerk kon gaan. Nadat mijn collega en ik met hen hadden gevestigd, werden onze gebeden beantwoord: Kong Koek-Wons werkrooster werd veranderd. Maar Pak Mi-Joeng hield nog steeds vol dat ze zich niet liet dopen.

Een geïnspireerd idee

Toen kreeg mijn collega nog een briljant idee. Hij haalde zijn zangboek in zakformaat tevoorschijn en vroeg

of we met hen mochten zingen. We hadden bij eerdere gelegenheden wel eens samen gezongen, maar ik had Pak Mi-Joeng toen nooit zien zingen. Ik nam gewoon aan dat ze niet van zingen hield of er zich ongemakkelijk bij voelde omdat de muziek nieuw voor haar was. Mijn collega vroeg haar of ze een lievelingslofzang had en tot mijn verbazing antwoordde ze met een brok in haar keel dat ze als klein meisje al 'Gij zijt mijn hoogste Goed' (*Lofzangen*, nr. 67) als favoriete lofzang had. We begonnen vierstemmig te zingen: de vader de melodiestem, de moeder de altstem, mijn collega de tenorstem en ik de basstem.

De Geest was sterk in de kamer voelbaar. Bij het derde vers werden de emoties haar teveel en viel haar stem stil terwijl wij verder zongen:

*Gij zijt mijn hoogste Goed,
in vreugd of pijn.
O, kom en blijf bij mij,
of ik verkwijn.
Mijn ziel heeft U van node,
heel mijn hart zucht naar U,
o, zegen mij, mijn Heiland,
en troost mij nu.*

Bij het vierde en laatste vers snikte ze het uit. Haar man probeerde haar te troosten en uiteindelijk kalmeerde ze. Ze keek me recht in de ogen en zei: 'Ik moet me laten dopen.'

De doopdienst voor Kong Koek-Won en Pak Mi-Joeng die zondagmiddag was een van de geestelijkste van mijn zending. Hun kinderen namen aan het programma deel en vele leden waren erbij om hun steun aan het nieuwste bekeerde gezin in hun wijk te betuigen. Mijn collega en ik verzorgden een speciaal muzikaal nummer: 'Gij zijt mijn hoogste Goed'.

Uiteindelijk zat mijn zending erop en keerde ik naar huis terug. Na mijn eerste studiejaar ging ik terug naar Korea voor een zomerstage. Ik had me voorgenomen elk weekend de vele bijzondere vrienden en gezinnen op te zoeken die ik op mijn zending had ontmoet. Na een paar weken was ik in de gelegenheid om naar Balsan terug te gaan en dit bijzondere gezin te bezoeken. Bij aankomst in hun huis merkte ik dat er iemand ontbrak — hun zoon. Met tranen in haar ogen vertelde Pak Mi-Joeng me wat er gebeurd was: de kanker van hun zoon was teruggekeerd en op veertienjarige leeftijd had hij de strijd verloren.

Terwijl ik probeerde mijn blijk van medeleven over te brengen en het verdriet dat ik zelf voelde een plek te geven, verzekerde Kong Koek-Won me dat alles goed zou komen. Ze hielden van het evangelie, gingen elke week naar de kerk, en keken uit naar de dag dat ze voor tijd en alle eeuwigheid in de Seoultempel (Korea) aan elkaar verzegeld zouden worden. Ondanks het verdriet dat ze voelden, wist het gezin dat ze Kong Soeng-Gyoen weer terug zouden zien en herenigd zouden worden. Pak Mi-Joeng vertelde me ook dat dagelijks lofzangen zingen haar de kracht gaf om zich staande te houden en dat het de gemoedrust schonk die de Geest biedt.

Toen ik hun huis die avond verliet, moest ik weer aan de woorden van Pak Mi-Joengs favoriete lofzang denken. Ik ben dankbaar dat onze hemelse Vader het gezin na het overlijden van Kong Soeng-Gyoen met gemoedrust gezegend heeft. En ik ben vooral dankbaar voor de rol van de Geest in Pak Mi-Joengs bekering, waardoor het gezin voor de eeuwige zegeningen van de tempel in aanmerking kon komen. ■

De auteur woont in Utah (VS).

LOFZANGEN TROOSTEN DE TREURENDEN

'De beste redevoeringen worden soms gehouden in de vorm van een lofzang. Lofzangen zetten ons aan tot bekering en goede werken, sterken ons getuigenis en ons geloof, troosten de treurenden en de ontmoedigden, en motiveren ons om tot het einde toe te volharden.'

'Voorwoord van het Eerste Presidium', *Lofzangen*, p. VII.

**President
Boyd K. Packer**
President van
het Quorum der
Twaalf Apostelen

Het onzelfzuchtige en heilige offer van de Heiland

*De Heer is er altijd voor je. Hij heeft
geleden en de losprijs betaald, maar
jij moet bereid zijn om Hem als je
Verlosser aan te nemen.*

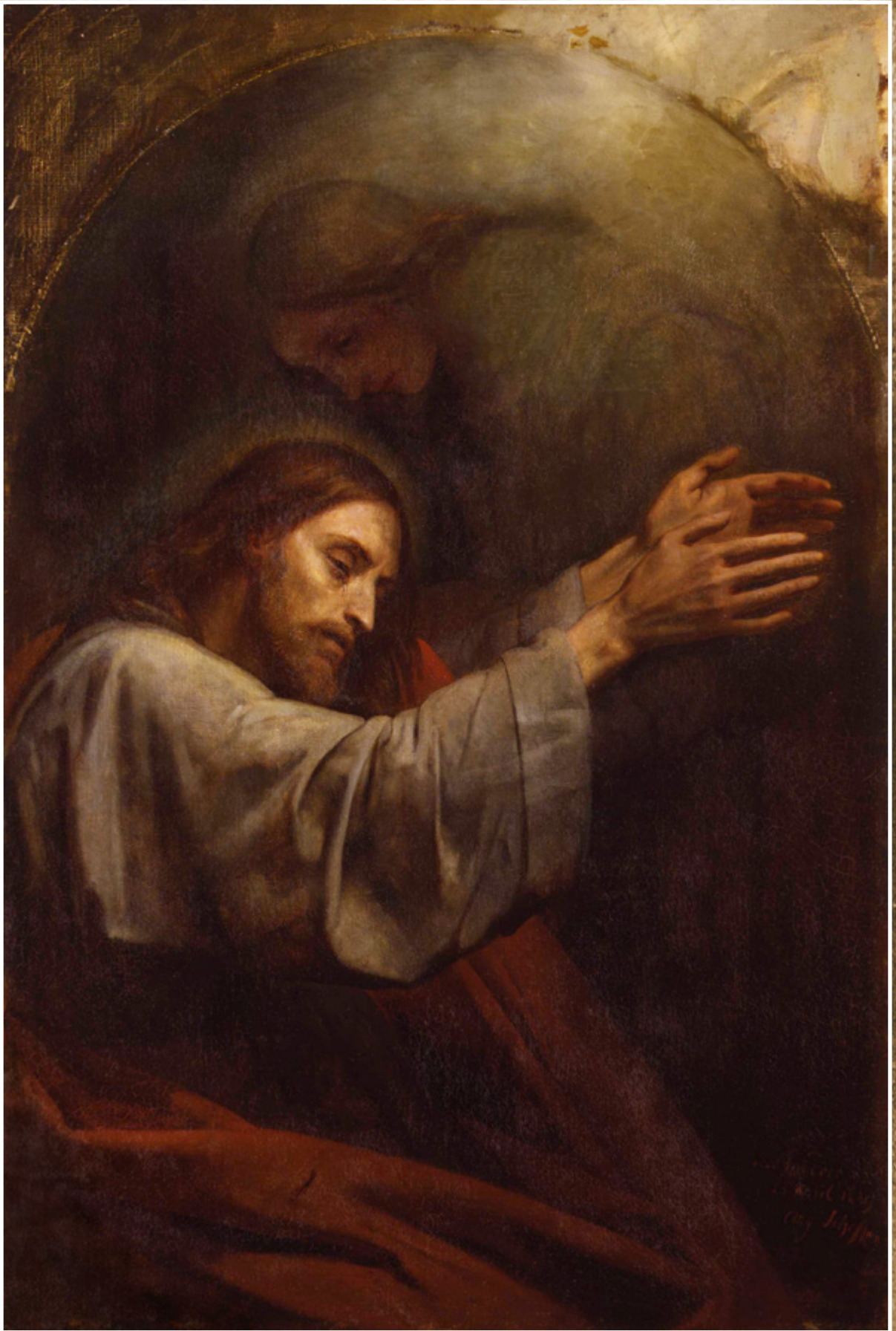
We leven allemaal op geestelijk krediet. Op de een of andere manier wordt onze schuld steeds hoger. Als je die geleidelijk blijft afbetalen, heb je weinig om je zorgen over te maken. Al gauw begin je discipline te leren en in te zien dat er een dag van afrekening in het verschiet ligt. Leer je geestelijke rekening regelmatig af te betalen in plaats van de rente en boetes te laten oplopen.

Omdat je beproefd wordt, is de verwachting dat je hier en daar vergissingen maakt. Ik neem aan dat je wel dingen hebt gedaan die je betreurt, dingen waar je niet eens je verontschuldigen voor kunt aanbieden;

daarom draag je een last met je mee. Het woord dat daarmee overeenstemt is *schuldgevoel*, wat als met een onuitwisbare inkt een vlek kan achterlaten die niet zomaar weg te wassen is. En verwant aan schuldgevoel is teleurstelling: betreuren dat je zegeningen en kansen bent misgelopen.

Als je worstelt met schuldgevoelens, lijkt je enigszins op de mensen in het Boek van Mormon over wie de profeet zei: 'Wegens hun ongerechtigheid begon de kerk te verkommeren; en allengs geloofden zij niet meer in de geest van profetie en de geest van openbaring; en de oordelen Gods staarden hen in het gelaat' (Helaman 4:23).

We proberen vaak het probleem van schuldgevoelens op te lossen door elkaar te vertellen dat het niet uitmaakt, en door onszelf datzelfde te vertellen. Maar ergens, diep van binnen, geloven we dat niet. En we geloven onszelf ook niet als we het zeggen. Omdat we wel beter weten. Het maakt namelijk wél uit!

Profeten hebben altijd bekering gepredikt. Alma zei: 'Zie, Hij komt om hen te verlossen die zich tot bekering laten dopen door geloof in zijn naam' (Alma 9:27).

Alma zei volkomen openhartig tegen zijn afgedwaalde zoon: 'Welnu, bekering kon de mens niet ten deel vallen, tenzij er een straf — die ook eeuwig was, zoals het leven van de ziel dat zou zijn — was vastgesteld tegenover het plan van geluk, dat ook even eeuwig was als het leven van de ziel' (Alma 42:16).

Het sterfelijk leven heeft twee fundamentele doelen. Het eerste is een lichaam te ontvangen dat ooit gezuiverd en verhoogd kan worden en voor eeuwig kan leven. Het tweede doel is op de proef gesteld worden. En daarbij begaan we beslist vergissingen. Maar we kunnen leren van onze vergissingen. 'Als wij zeggen dat wij niet gezondigd hebben, maken wij Hem tot leugenaar en is Zijn woord niet in ons' (1 Johannes 1:10).

Misschien voel je je inferieur in geest en lichaam en ben je belast met het gewicht van een geestelijke rekening met achterstallige afbetalingen. Als je op die momenten van stille overpeinzing met jezelf geconfronteerd wordt (iets wat velen van ons proberen te vermijden), zijn er dan wat onopgeloste zaken die je dwarszitten? Heb je iets op je geweten? Ben je nog in de ene of andere mate schuldig aan iets kleins of groots?

Maar al te vaak krijgen we brieven van mensen die tragische vergissingen hebben begaan en die dat als een last met zich meedragen. Ze smeken: 'Kan ik ooit vergiffenis ontvangen? Kan ik ooit veranderen?' Het antwoord is ja!

Paulus schreef aan de Korintiërs: 'Gij hebt geen bovenmenselijke verzoeking te doorstaan. En God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt' (1 Korinthe 10:13).

We leren in het evangelie dat verlichting van kwelling en schuldgevoel door bekering kan worden verkregen. Afgezien van de weinigen, uiterst weinigen, die naar het verderf overlopen nadat ze een volheid hebben gekend, is er geen enkele gewoonte, verslaving, opstandigheid, overtreding — groot of klein — waar de belofte van volledige vergiffenis niet op van toepassing is. Wat je ook overkomen is, de Heer heeft een manier voor je bereid waarop je terug kunt komen als je maar naar de ingevingen van de Heilige Geest luistert.

Sommigen zijn behept met een onweerstaanbare drang, een verleiding die hun gedachten blijft beheersen, die een gewoonte wordt en daarna misschien wel een verslaving. We zijn allen in zekere mate voor overtreding en zonde vatbaar, en ook voor het wegedeneren van schuldgevoelens, omdat we nu eenmaal zo geboren zijn. We komen vast te zitten, en dan komt de pijn en de kwelling die alleen de Heiland kan genezen. Jij hebt de macht om ermee op te houden en voor verlossing in aanmerking te komen.

Satan valt het gezin aan

President Marion G. Romney (1897–1988) zei eens tegen me: ‘Vertel het ze niet zodat ze het kunnen begrijpen, maar vertel het ze zo dat ze het niet verkeerd kunnen begrijpen.’

Nephi heeft gezegd: ‘Want mijn ziel schept behagen in duidelijkheid; want aldus werkt de Here God onder de mensenkinderen. Want de Here God geeft licht aan het verstand’ (2 Nephi 31:3).

Dus luister goed! Ik zal het duidelijk zeggen, als iemand die daartoe geroepen en verplicht is.

Je weet dat er een tegenstander is. In de Schriften wordt hij als volgt gedefinieerd: ‘Die oude slang, die de duivel is, die de vader is van alle leugen’ (2 Nephi 2:18). Hij werd in het begin uitgeworpen (zie LV 29:36–38) en hem werd een stoffelijk lichaam ontzegd. Hij heeft nu gezworen om ‘het grote plan van geluk’ (Alma 42:8) te verstoren en een vijand van alle rechtschapenheid te worden. Hij concentreert zijn aanvallen op het gezin.

Je leeft in een tijd waarin de plaag van pornografie de wereld overspoelt. Er is moeilijk aan te ontkomen. Porno richt zich op dat onderdeel van je menselijke aard dat je het vermogen geeft om leven te scheppen.

Je aan porno overgeven, leidt tot moeilijkheden, echtscheiding, ziekte en tientallen soorten moeilijkheden. Het is niet in het minst onschuldig. Als je het in welke vorm ook verzamelt, bekijkt of bij je draagt, is dat alsof je een ratelslang in je rugzak hebt. Het stelt je bloot aan het onvermijdelijke geestelijke equivalent van de aanval van de slang met zijn dodelijk gif. Gezien de toestand in de wereld is het makkelijk te begrijpen dat je er bijna onschuldig aan kunt worden blootgesteld, dat je het kunt lezen of zien zonder de verschrikkelijke consequenties te beseffen. Als

*Er komt er
maar Eén in de
annalen van de
geschiedenis van
de mensheid voor
die volkomen
zondeloos was
en die in staat
was om de schuld
voor de zonden
en overtredingen
van alle mensen
op Zich te nemen.*

dat is wat je doet, waarschuw ik je om te stoppen. Stop er nu mee!

In het Boek van Mormon lezen we: ‘De mensen worden voldoende onderricht om goed van kwaad te onderscheiden’ (2 Nephi 2:5). Dat geldt ook voor jou. Je weet wat goed en wat kwaad is. Pas goed op dat je die grens niet overschrijdt.

Hoewel de meeste vergissingen in vertrouwen aan de Heer zijn te belijden, zijn er ook enkele overtredingen waarvoor dat niet voldoende is om vergiffenis te ontvangen. Als je vergissingen ernstig zijn, dan moet je met je bisschop spreken. Anders is een gewone belijdenis, persoonlijk en in stilte, voldoende. Maar bedenk dat de heerlijke ochtend van vergiffenis niet altijd meteen komt. Als je nog eens struikelt, geef het dan niet op. Ontmoediging overwinnen is het eerste onderdeel van de proef. Geef niet op. En zoals ik al eerder heb gezegd: als je eenmaal je zonden hebt beleden en verzaakt, denk er dan niet meer aan.

De Heiland heeft voor onze zonden geleden

De Heer is er altijd voor je. Hij heeft geleden en de losprijs betaald, maar jij moet bereid zijn om Hem als je Verlosser aan te nemen.

Wij stervelingen kunnen onmogelijk begrijpen *hoe* de Heiland zijn zoenoffer tot stand heeft gebracht. Maar voorlopig is het *hoe* niet zozeer van belang als het *waarom* van zijn lijden. Waarom deed Hij het voor jou en voor mij — voor de hele mensheid? Hij deed het uit liefde voor God, de Vader, en voor de hele mensheid. ‘Niemand heeft een grotere liefde dan deze, namelijk dat iemand zijn leven geeft voor zijn vrienden’ (Johannes 15:13).

In Getsemane zonderde Christus Zich af van zijn apostelen om te gaan bidden. Wat het ook is dat daar toen gebeurde, gaat ons

begrip te boven! Maar we weten dat Hij de verzoening volbracht. Hij was bereid de vergissingen, zonden en schuld, de twijfels en de angsten van de hele wereld, op Zich te nemen. Hij leed voor ons zodat wij niet zouden hoeven lijden. Veel stervelingen hebben kwellingen ondergaan en zijn een pijnlijke, verschrikkelijke dood gestorven. Maar zijn kwellingen overtroffen dat alles.

Op mijn leeftijd ben ik er ook achter gekomen wat lichamelijke pijn is, en het is geen lolletje! Niemand verlaat dit leven zonder te weten wat lijden inhoudt. Maar de persoonlijke kwelling die ik niet kan verdragen, is te weten dat ik het lijden van iemand anders heb veroorzaakt. Dan vang ik een glimp van de kwelling op die de Heiland in de hof van Getsemane onderging.

Zijn lijden was anders dan dat van alle anderen voor of na Hem, omdat Hij alle straffen op Zich nam die de mensheid ooit zijn opgelegd. Denk je dat eens in! Hij had geen schuld af te betalen. Hij had geen kwaad gedaan. En toch ervoer Hij een optelsom van alle schuld, verdriet, pijn en vernedering; alle mentale, emotionele en lichamelijke kwellingen die de mens kent. Hij heeft het allemaal meegemaakt. Er komt er maar Eén in de annalen van de geschiedenis van de mensheid voor die volkomen zondeloos was en die in staat was om de schuld voor de zonden en overtredingen van alle mensen op Zich te nemen, en de pijn te overleven die met het boeten voor die schuld gepaard ging.

Hij bood zijn leven aan en zei in feite: 'Ik ben het die de zonden der wereld op Mij neemt' (Mosiah 26:23). Hij werd gekruisigd; Hij stierf. Ze konden Hem niet het leven benemen. Hij stemde erin toe om te sterven.

Volledige vergiffenis is mogelijk

Als je wel eens bent gestruikeld of tijdelijk afgedwaald, als je het gevoel hebt dat de tegenstander je gevangen houdt, kun je in geloof verder gaan en hoef je niet meer door de wereld te dwalen. Er zijn mensen die klaarstaan om je naar gemoedsrust en veiligheid terug te leiden. Zelfs de genade van God die ons in de Schriften wordt beloofd, komt 'na alles wat wij kunnen doen' (2 Nephi 25:23). Dat dit mogelijk is, is voor mij de waarheid die het meest de moeite waard is om te weten.

Ik beloof dat de heldere ochtend van vergiffenis kan komen. Dan komt 'en de vrede van God, die alle begrip te boven gaat' (Filippenzen 4:7) weer in je leven, net als een zonsopgang, en zullen jij en Hij niet meer 'aan [je] zonde [...] denken' (Jeremia 31:34). Hoe weet je dat? Je zult het weten! (Zie Mozes 4:1-3.)

Dat is wat ik jullie die in moeilijkheden verkeren, kom leren. Hij zal het probleem oplossen dat jij niet op kunt lossen, maar je moet er wel de prijs voor betalen. Het gebeurt niet als je dat niet doet. Hij is een uiterst vriendelijke Heerser in de zin dat Hij altijd de vereiste prijs zal betalen, maar Hij wil dat jij doet wat je moet, zelfs als dat pijnlijk is.

Ik heb de Heer lief, en ik heb de Vader lief die Hem gezonden heeft. We kunnen onze lasten van teleurstelling, zonde en schuld voor zijn voeten leggen, en op zijn royale voorwaarden kan elke post op onze rekening afgevinkt worden als zijnde volledig afbetaald.

'Komt toch en laat ons tezamen richten, zegt de Here; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen

worden als witte wol.' Maar wel op de voorwaarde die Jesaja noemt: 'Als u gewillig bent en luistert' (Jesaja 1:18–19).

Kom tot Hem

De Schrifttekst 'leer wijsheid in uw jeugd; ja, leer in uw jeugd de geboden Gods te onderhouden' (Alma 37:35) is een uitnodiging met een belofte van vrede en bescherming tegen de tegenstander. 'Niemand schatte u gering om uw jeugdige leeftijd, maar wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geloof en in reinheid' (1 Timoteüs 4:12).

Verwacht niet dat je leven soepel zal verlopen. Je zult in de loop van je leven merken — zelfs als je leeft zoals dat moet — dat het soms zelfs het tegenovergestelde is. Treed de moeilijkheden van het leven optimistisch en zelfverzekerd tegemoet, dan zul je de gemoedsrust en het geloof hebben die je in het heden en de toekomst tot steun zullen zijn.

Voor diegenen die nog niet alle zegeningen hebben die ze wensen ben ik er vast van overtuigd dat je geen enkele ervaring of gelegenheid ontzegd zal worden die je nodig hebt voor je verlossing en heil als je getrouw leeft. Leef de evangelienormen na; wees hoopvol, geduldig en bid veel. Doorgaans komt alles in orde. De gave van de Heilige Geest zal je leiden in al wat je doet.

Als je worstelt met gevoelens van schuld, teleurstelling of depressie als gevolg van vergissingen die je hebt begaan of zegeningen die je nog niet hebt ontvangen, luister dan naar de geruststellende leringen in de lofzang 'O, komt tot Jezus'.

*O, komt tot Jezus, gij zwaar belasten,
moed' en gebroken, door zond' bezwaard.
Hij leidt u veilig heen naar die haven
die de getrouwen bewaart.*

*We kunnen
onze lasten van
teleurstelling,
zonde en schuld
aan de voeten
van de Heer
leggen, en op
zijn royale
voorwaarden
kan elke post op
onze rekening
afgevinkt worden
als zijnde volledig
afbetaald.*

*O, komt tot Jezus, Hij is opmerkzaam,
schoon in het duister gij zijt gezwicht.
Zijn liefde vindt u en deze leidt u
uit donk're nacht in het licht.*

*O, komt tot Jezus, Hij zal u horen
als g'in geloof op Hem u richt uw oog.
O, weet gij niet dat eng'len nabij zijn,
uit reiner sfeer van omhoog.¹*

Ik beweer samen met mijn medeapostelen een bijzondere getuige van de Heer Jezus Christus te zijn. Dat getuigenis wordt elke keer bevestigd als ik in mijzelf en anderen de reinigende uitwerking van zijn zoenoffer voel. Mijn getuigenis, en dat van mijn medeautoriteiten, is waar. Wij kennen de Heer. Hij is geen vreemde voor zijn profeten, zieners en openbaarders.

Ik begrijp dat jullie niet volmaakt zijn, maar dat je op de weg naar volmaking bent. Houd moed. Weet dat iemand met een lichaam macht heeft over iemand zonder een lichaam.² Satan is een lichaam ontzegd; dus als je ooit met verleidingen wordt geconfronteerd, weet dan dat je sterker bent dan al die verleidingen als je de keuzevrijheid gebruikt die Adam en Eva in de hof is gegeven en die aan deze generatie is doorgegeven.

En als je vol hoop vooruitziet, en vol verlangen om te doen wat de Heer wil dat je doet, dan is dat alles wat er van je verwacht wordt. ■

Uit de toespraak 'Truths Most Worth Knowing', gehouden op 6 november 2011 op een haardvuuravond aan de Brigham Young University. Zie voor de volledige tekst in het Engels speeches.byu.edu.

NOTEN

1. Zie 'O, komt tot Jezus', *Lofzangen*, nr. 85.
2. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 228.

ZING JE LIEVELINGSLOFZANG

Ik had zojuist het leven aan onze dochter, Rebekah, geschonken. De weeën waren hevig geweest, en ik was volkomen afgemat.

Toen ik Rebekah in mijn armen kreeg, had ik sterk het gevoel dat ik mijn lievelingslofzang, 'Ik ben een kind van God' (*Lofzangen*, nr. 195) moest zingen. Aanvankelijk was mijn reactie: 'Nee, ik ben te moe. Ik zing het later wel voor haar.' Maar toen kwam de gedachte weer bij me op. Dus hoewel ik doodmoe was, begon ik het eerste couplet te zingen. Mijn man en mijn moeder vielen in.

Toen we klaar waren met zingen, merkte ik een bijzonder gevoel op in de kamer. Zelfs bij de arts, die tot dat moment professioneel en zelfs enigszins afstandelijk was geweest, stroomden de tranen over de wangen. Ze bedankte ons voor het prachtige lied. Ze zei dat ze zich in alle jaren dat ze baby's ter wereld had gebracht

nog nooit zo had gevoeld als op dat moment.

Ik dacht daar over na en vroeg me af of het een goed idee was een opname van het lied op te zoeken en die aan haar te geven. Maar jammer genoeg kreeg ik het druk en dacht ik er niet meer aan.

En toen brak de dag van mijn nacontrole aan. Toen de arts binnenkwam, klaarde haar gezicht op en ze sloeg haar armen om me heen. Ze zei dat ze het lied maar niet uit haar gedachten had kunnen zetten, en dat ze zelfs had geprobeerd om de muziek op het internet te vinden, zodat ze het voor haar gezin kon zingen. Op dat moment herinnerde de Heilige Geest me eraan dat ik een opname van de muziek voor haar had moeten bemachtigen. Ik beloofde haar dat ik de muziek binnen een week langs zou brengen.

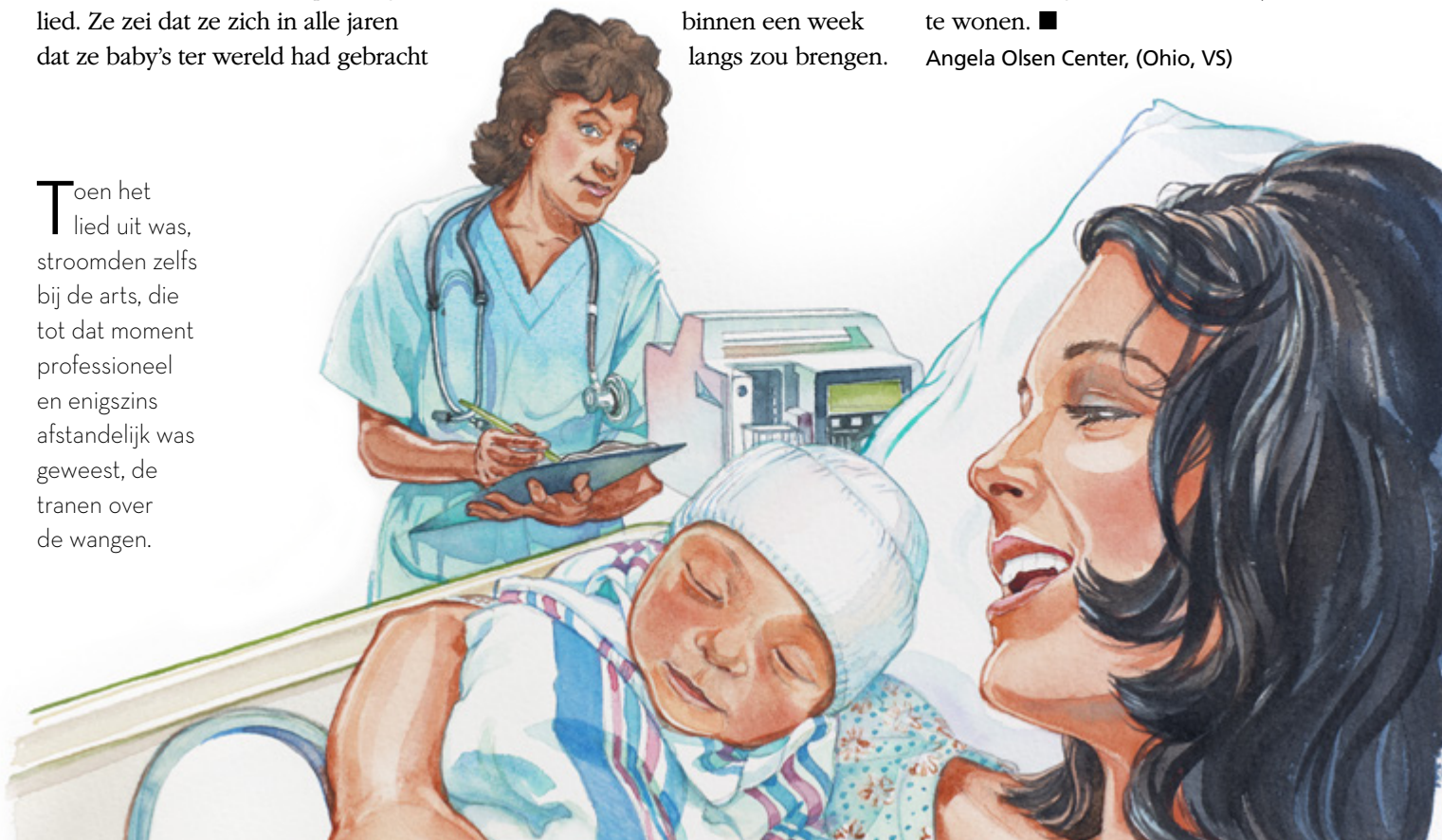
Die avond bad ik om hulp met het uitzoeken van het arrangement van het lied dat voor haar het beste zou zijn. De volgende middag bestelde ik een cd met het lied. Toen die enkele dagen later in de post kwam, kon ik niet wachten om hem aan haar te geven.

Ze was er erg blij mee en bedankte me voor het geschenk. Ze zei dat ze niet zeker wist waarom, maar dat ze het erg belangrijk vond om haar gezin het lied te laten horen. Tijdens ons gesprek vertelde ik haar niet alleen dat het mijn lievelingslied is, maar gaf ik ook mijn getuigenis van de eenvoudige waarheden die er in staan.

Toen ik die dag naar huis reed, voelde ik de liefde van mijn hemelse Vader voor een van zijn dochters: mijn arts. Hij kent haar, Hij heeft haar lief en Hij wil dat zij begrijpt dat ook zij ooit kan terugkeren om weer bij Hem te wonen. ■

Angela Olsen Center, (Ohio, VS)

Toen het lied uit was, stroomden zelfs bij de arts, die tot dat moment professioneel en enigszins afstandelijk was geweest, de tranen over de wangen.

Waarom zou onze hemelse Vader niet 'altijd' over ons waken en ons waarschuwen?

ZIJN BELOFTE VAN ALTIJD

Toen ik tijdens de avondmaalsdienst nadacht over het gebed voor het brood, bleven de woorden door mijn hoofd malen: 'opdat zij zijn Geest altijd bij zich mogen hebben' (Moroni 4:3; LV 20:77).

'Altijd', werd er gezegd — niet alleen maar op bepaalde momenten. Hoe komt het dan dat mijn man en ik een paar maanden daarvoor geen ingeving hadden gekregen om onze elfjarige zoon te beschermen voordat hij op de fiets door een auto werd aangereden en om het leven kwam? Waarom zou onze hemelse Vader niet 'altijd' over ons waken en ons waarschuwen?

Ik had in het jeugdwerk geleerd en geloofde ook dat de Heilige Geest ons zou beschermen. Hij zou de stille, zachte stem gebruiken om over ons te waken, ons te leiden en ons voor gevaar te waarschuwen. Die gedachte hield me sinds de dood van Ben bezig. Ik miste hem heel erg en mijn hart snakke naar vrede en begrip.

Waar was mijn waarschuwend stem? Waar was de Heilige Geest? Ik dacht dat we ons best deden om rechtshapen te zijn. We betaalden onze tiende, gingen trouw naar de kerk en deden wat er van ons werd gevraagd. We waren verre van volmaakt, maar we hielden gezinsavond en deden onze Schriftstudie. We deden ons best.

Met die gedachten zat ik inmiddels in een ZHV-les toen de leerkracht een verhaal van een naast familielid vertelde. Terwijl het familielid voor een stoplicht wachtte, kreeg ze het sterke gevoel dat ze moest blijven staan waar ze was toen het licht op groen sprong. Ze gaf gehoor aan de ingeving en nog geen tel later denderde er over de kruising een grote vrachtwagen die door rood was gereden. Had ze die stem niet gehoord en gehoorzaamd, dan hadden zij en haar kinderen gewond of zelfs dood kunnen zijn.

Dat verhaal kwam hard bij me aan, maar terwijl ik met tranen in de ogen

van mijn stoel wilde opstaan en het lokaal uitlopen, kwam er een enorm gevoel van troost over me. Ik kreeg het rustige gevoel dat de Heilige Geest toch bij me was geweest. In mijn geval was Hij er niet als waarschuwend stem maar als Trooster.

Vanaf het moment van Bens ongeluk had ik kracht gevoeld die de mijne te boven ging en voelde ik me door de liefde van mijn hemelse Vader getroost. Ik begreep niet altijd waarom bepaalde dingen gebeuren, maar ik had zijn liefde nooit in twijfel getrokken.

Ik geloof stellig dat God alle dingen begrijpt en me nooit zonder troost zal laten. De Heilige Geest speelt vele rollen in ons leven. Hij kan ons beschermen, maar ook leidt Hij ons, troost Hij ons, onderwijst Hij ons en schenkt Hij ons inzicht en andere zegeningen.

Ik weet nu dat onze hemelse Vader echt zijn beloften nakomt. Hij is 'altijd' bij mij geweest. ■

Robyn Casper (Utah, VS)

DE GEEST FLUISTERDE MIJ IETS IN

‘Hé, jongens! Kom terug!’ riep een stem wanhopig.

Ik draaide me om en zag twee jongens van ongeveer vijf en zeven jaar met betraand gezicht over de parkeerplaats van de winkel rennen. De verkoper die ze riep, zag er bezorgd uit.

Toen ik weer op weg naar mijn auto wilde gaan, fluisterde de Geest me in: ‘Je kunt helpen.’ De influistering was zachtjes maar tegelijkertijd zo duidelijk dat ik een moment later over de parkeerplaats op de jongens afrende.

Ik trof de oudere aan bij een bruin busje. Ik liep op hem af en knielde naast hem neer.

‘Hallo. Ik ben Christina. Is alles in orde?’

Toen ik dat zei, begon hij nog harder te huilen en begroef zijn gezicht in zijn arm. De verkoper en de andere jongen voegden zich bij ons.

‘Ik denk dat ze alleen maar Frans spreken’, zei de verkoper. ‘We zagen ze verdwaald door de winkel rennen.’

Ik stelde me nogmaals aan de

kinderen voor, maar nu in het Frans. Frans was mijn moedertaal, maar ik had het niet meer gesproken sinds ik als klein kind door een Engelstalig gezin was geadopteerd. Doorgaans was mijn Frans niet erg goed. Maar op dat moment klonk het niet onhandig of stijf. De woorden vormden zich duidelijk in mijn gedachten en klonken helder toen ik de jongens geruststelde.

Tussen de snikken door legde de oudere jongen in een vlotte woordestroom uit dat zijn broer en hij hun ouders nergens in de winkel konden vinden en dat ze naar buiten waren gierend om ze te zoeken. Onder het luisteren besepte ik vaag hoe verbazingwekkend het was dat ik niet alleen vrijuit in het Frans aan het converseren was, maar dat ik tegelijkertijd zo makkelijk twee bange kinderen begreep en geruststelde.

‘Ze zijn hun ouders kwijt en willen bij hun auto op ze wachten’, zei ik tegen de verkoper. De kleine jongen gaf me de namen van zijn ouders, die

Ik zag twee jongens van ongeveer vijf en zeven jaar met betraand gezicht over de parkeerplaats van de winkel rennen.

ik aan de verkoper doorgaf, zodat hij ze kon omroepen. Enkele minuten later zag de jongen zijn vader uit de winkel komen, en rende hem tegemoet.

Toen ik de jongen en zijn vader tegemoet liep, merkte ik dat ik hem niet eens meer in het Frans kon begroeten. Ik probeerde vruchteloos iets te zeggen wat de jongens zouden begrijpen, maar er kwamen slechts wat willekeurige woorden uit. Uiteindelijk viel ik maar terug op het Engels en zei tegen de jongen: ‘Dag, het was prettig om kennis met je te maken.’

Toen ik de jongens bij hun ouders achterliet, had ik alleen maar een gevoel van dankbaarheid. De Heer had door mij twee van zijn kleintjes gerustgesteld. Het stemde me nederig dat de Heer mijn beperkte vaardigheden kon vergroten om zijn doelen te volbrengen. Ik was dankbaar dat ik er getuige van was geweest wat er kan gebeuren als we onze diensten aanbieden wanneer dat van ons gevraagd wordt, zelfs onder de onwaarschijnlijkste omstandigheden. ■

Christina Albrecht Earhart,
Washington (VS)

WE MOETEN NÚ NAAR DE TEMPEL!

Op een zondagochtend werd er een pasgedoopt lid aan de wijk voorgesteld. Ze heette Lydia. Ze veroverde meteen ons hart.

Lydia was wat ouder, en ze was blind geworden door een jarenlange strijd met diabetes. Ze leerde al snel wijkleden herkennen aan het geluid van hun stem en hun voetstappen. Ze noemde dan onze naam en schudde ons de hand, en we hadden het nooit over het feit dat ze blind was.

Na de vereiste wachttijd van een jaar sprak Lydia met haar bisschop en ringpresident en kreeg een tempelaanbeveling. Op een zondag nam ze me in de ZHV terzijde en zei opgewonden: 'De ringpresident zei dat ik zo snel mogelijk naar de tempel moet. Kun jij me brengen?'

Het was de eerste week van december, dus het was voor iedereen een drukke tijd. Ik probeerde gebruikelijke smoezen aan te voeren, en zei: 'Kunnen we niet tot januari wachten?'

De ringpresident zei dat ik zo spoedig mogelijk naar de tempel moet', zei Lydia. 'Kun jij me brengen?'

'Nee, we moeten nú gaan!'

Een groep vrouwen uit de wijk ging elke maand naar de tempel, dus ik benaderde hen met de vraag of zij Lydia mee konden nemen. Zij hadden het echter ook druk. Maar Lydia zei nogmaals met tranen in haar ogen dat de ringpresident had gezegd dat ze zo spoedig mogelijk moest gaan.

Daarop stemden we er allemaal mee in om de volgende week de reis van ruim 240 kilometer te ondernemen. Onderweg heerste er met het geklets van acht vrouwen een geest van vriendschap in het busje. Lydia was in de zevende hemel met haar tempelervaring en voelde zich gezegend door haar eigen begiftiging.

Begin januari verslechterde Lydia's gezondheid. Ze werd met spoed in het ziekenhuis opgenomen. Een week

later overleed ze. Maar Lydia ging heen met de eeuwige zegeningen die ze slechts enkele weken daarvoor in de tempel had ontvangen.

Later vertelde ik de ringpresident over onze reis en zei ik dat ik erg onder de indruk was dat hij de ingeving had gehad om Lydia te zeggen dat ze meteen naar de tempel moest gaan.

'Ik bedoelde helemaal niet dat ze meteen moest gaan', antwoordde hij. 'Ik zeg altijd tegen mensen die voor het eerst een aanbeveling krijgen dat ze niet te lang moeten wachten met naar de tempel gaan. Het was de Geest die tot Lydia sprak, en niet ik!'

Lydia leerde ons allemaal dat we naar de Geest moeten luisteren en meteen naar onze ingevingen handelen. Ik ben dankbaar dat ze me eraan herinnerde om naar de stille, zachte stem te luisteren. ■

Mary Holmes Ewen
(Californië, VS)

Ouderling
Anthony D. Perkins
van de Zeventig

IN geloof VERDERGAAN

Als jongvolwassene leef je nu in wat wel ‘het doorslaggevende decennium’ wordt genoemd. Je maakt in dit decennium veel belangrijke levenskeuzen, zoals ‘naar de tempel gaan, een zending vervullen, een opleiding volgen, een beroep uitkiezen, en een metgezel(lin) kiezen en in de heilige tempel voor tijd en alle eeuwigheid verzegeld worden.’¹

Ik spreek in het bijzonder tot wie moeite hebben met een of meer van deze belangrijke keuzen. Sommigen zijn misschien nagenoeg verlamd van angst om de verkeerde keuze te maken of hebben een steuntje in de rug nodig om aan een eerder gemaakte keuze vast te houden.

Vier lessen in geïnspireerde besluitvorming van Nephi kunnen, indien toegepast, je angsten temperen en je vertrouwen om voort te gaan vergroten.

1. Onderhoud de geboden

Het laatste vers van Nephi’s heilige kroniek vat zijn leven in een paar woorden samen: ‘Want aldus heeft de Heer mij geboden en ik moet gehoorzamen’ (2 Nephi 33:15).

Nephi’s geloof in en liefde voor de Heiland blijken uit zijn gehoorzaamheid aan Gods geboden. Hij bad (zie 1 Nephi 2:16). Hij las de Schriften (zie 1 Nephi 22:1). Hij zocht en volgde de aanwijzingen van een levende profeet op (zie 1 Nephi 16:23–24). Door die gehoorzaamheid kon de Heilige Geest Nephi gedurende zijn leven gezelschap houden en van voortdurende persoonlijke openbaring voorzien.

Ook jij moet dicht bij de Heer blijven door zijn geboden te onderhouden. Ik getuig dat consequente gehoorzaamheid aan kleine dingen, zoals in de Schriften lezen, dagelijks bidden, kerkbijeenkomsten bijwonen, acht slaan op de raad van levende profeten

Vier lessen in geïnspireerde besluitvorming van Nephi kunnen je angsten temperen en je vertrouwen om voort te gaan, vergroten.

en anderen dienen, je de nabijheid van de Geest — en de daarmee gepaard gaande openbaring — oplevert.

Je hoeft niet volmaakt te zijn om persoonlijke openbaringen te ontvangen. Wel is dagelijkse bekering vereist (zie Romeinen 3:23). Als je bekering oprecht en grondig is (zie

Nephi's geloof in en liefde voor de Heiland blijken uit zijn gehoorzaamheid aan Gods geboden.

LV 58:42–43), zul je dankzij de reinigende kracht van de verzoening bij je belangrijke levenskeuzen door de Geest geleid worden.

2. Ga voort in geloof

Stel jezelf eens in Nephi's plaats. Je vader zegt dat de Heer jullie gezin heeft geboden jullie rijkdommen achter te laten en de wildernis in te trekken. Zou je niet willen weten hoe de reis zou verlopen en waar die zou eindigen?

Nephi zou vast opgetogen zijn geweest als de Heer zijn toekomst duidelijk had geopenbaard. Maar zo ging God niet te werk met Nephi, en zo zal Hij ook niet met jou te werk gaan.

Op hun reis door de wildernis kreeg Nephi slechts 'van tijd tot tijd' aanwijzingen (1 Nephi 16:29; 18:1). Als hij zijn levensreis met zekerheid vooraf had geweten, zou hij niet de zielsverruimende en geloofsvormende ervaringen gehad waardoor hij meer zoals Christus is geworden.

Als je blijft wachten tot God je openbaart welke studierichting je moet volgen, met wie je moet trouwen, welke baan je moet aannemen, waar je moet gaan wonen, of je verder

moet studeren en hoeveel kinderen je moet krijgen, kom je waarschijnlijk nooit meer buiten. Ik getuig dat persoonlijke openbaring alleen 'van tijd tot tijd' zal komen.

Onze hemelse Vader wil dat we groeien. En daar hoort bij dat we leren om de feiten af te wegen, een oordeel te vormen en beslissingen te nemen. Hij nodigt ons echter ook uit om onze beslissingen in gebed aan Hem voor te leggen (zie LV 9:7–9). Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd dat we 'op een van de volgende *drie* manieren' antwoord op onze gebeden krijgen.²

Bevestigende verzekering

'Ten eerste', zei ouderling Scott, 'kun je de vrede, troost en verzekering voelen waardoor je beslissing bevestigd wordt.'³ Mijn vrouw, Christy, en ik zijn erachter gekomen dat een bevestiging van essentiële, ingrijpende beslissingen uit de Schriften kan komen, vaak na een bezoek aan de tempel.

Wij hadden bijvoorbeeld na veel wikken en wegen en bidden besloten om ons nieuwe droomhuis in Texas te verlaten, een overplaatsing voor mijn werk aan te nemen en met onze zes jonge kinderen naar Peking in China te verhuizen. Maar we verlangden vurig naar een geestelijke bevestiging voor die enorme stap. Die goddelijke verzekering kregen we — in de tempel — bij het lezen van de volgende woorden in de Leer en Verbonden: 'Het is mijn wil dat u [...] niet vele dagen in deze plaats [vertoeft]; verder moet u niet denken aan uw bezit. Ga

ANGSTEN TEMPEREN EN VERTROUWEN VERGROTEN

1. Onderhoud de geboden.
2. Ga voort in geloof.
3. Leef in het heden.
4. Put uit de kracht van anderen.

Nephi zou opgetogen zijn geweest als de Heer zijn toekomst duidelijk had geopenbaard. Maar zo ging God niet te werk met Nephi, en zo zal Hij ook niet met jou te werk gaan.

Er komen momenten in jouw door-slaggevende decennium dat langer uitstellen niet mogelijk is en dat je moet handelen. Ik onderschrijf wat ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: ‘We krijgen ingevingen van de Geest als we er alles voor gedaan hebben, als we in de zon werken in plaats van in de schaduw om leiding over de eerste stap [te] bidden.’⁶

De Geest zal je, net als bij Nephi, op de bestemde tijd de bevestiging of waarschuwing geven aangaande je gekozen pad.

3. Leef in het heden

Nephi’s toewijding op de reis naar het beloofde land staat in schril contrast met die van zijn broers Laman en Lemuël. Zij hadden weliswaar besloten om mee te gaan, maar hun hart bleef in Jeruzalem. Nephi zocht een oplossing voor zijn gebroken boog om op voedsel te jagen en zocht erts om een schip te bouwen, terwijl zijn broers in een tent rond leken te hangen.

De wereld telt vandaag de dag vele Lamans en Lemuëls. Maar de Heer heeft toegewijde mannen en vrouwen zoals Nephi nodig. Je zult meer vooruitgang maken als je volledig achter je beslissingen staat en het beste van je huidige omstandigheden maakt, terwijl je je ogen op de toekomst gericht houdt.

Nephi bracht de wijze raad van president Thomas S. Monson voorbeeldig in praktijk: ‘Denken aan het verleden en uitkijken naar de toekomst kan troost bieden, maar kan ons leven in het heden niet

naar de oostelijke streken’ (LV 66:5–7).

De stem van Jezus Christus in de Schriften, gepaard met krachtige gevoelens van de Heilige Geest, bevestigde dat onze beslissing om naar China te verhuizen goed was.

Verwarrend gevoel

De tweede manier waarop onze hemelse Vader gebeden beantwoordt is dat je ‘verwarrende gevoel[ens kunt] krijgen, die verdooving van gedachten, waaruit blijkt dat je keuze verkeerd is.’⁴

Na mijn zending in Taiwan leek internationaal recht me een goede beroepskeuze. Toen Christy en ik die toekomstmogelijkheid overwogen, beseften we dat er nog vijf dure studiejaren in het verschiet lagen.

De Amerikaanse economie verkeerde in een ernstige recessie en onze financiële middelen waren beperkt, dus leek het ons een goed idee dat ik mij voor het studiebeursprogramma van het trainingskorps reserveofficieren bij de luchtmacht inschreef om zo mijn studie te bekostigen. Maar bij het ondergaan van de keuringen, de tests en het invullen van het papierwerk voelden we ons er gewoon niet gerust over. Er was geen

sprake van een verdooving van gedachten of duistere gevoelens — alleen de gemoedsrust ontbrak.

De beslissing om ervan af te zien, leek financieel gezien onlogisch, maar was wel geïnspireerd, deels omdat ik een belabberde jurist zou zijn geweest!

Goddelijk vertrouwen

God verhoort gebeden op nog een derde manier: geen antwoord. ‘Als je goed leeft, als je keuze in overeenstemming is met de leringen van de Heiland en als je een beslissing moet nemen,’ heeft ouderling Scott gezegd, ‘doe dat dan vol vertrouwen.’⁵

Nephi’s laatste poging om de koperen platen te bemachtigen, illustreert hoe we met goddelijk vertrouwen voort dienen te gaan. Hij schreef:

‘Ik werd door de Geest geleid, van tevoren niet wetende wat ik moest doen.

‘Niettemin ging ik verder’ (1 Nephi 4:6–7).

vervangen. Onze kansen liggen in het nu, en die moeten we aangrijpen.⁷

4. Put uit de kracht van anderen

Zelfs als we de Geest hebben gezocht, een beslissing hebben genomen en er volledig achter staan, kunnen er nog steeds twijfels opdemen waardoor we geneigd zijn onze beslissing te heroverwegen. In dergelijke situaties kun je voor raad en kracht bij een vertrouwd familielid of een goede vriend of vriendin terecht om op koers te blijven. Ik stel me zo voor dat Nephi's bruid zijn vertrouwde anker op hun reis werd.

Ik kreeg waardering voor Nephi's

Je kunt voor raad en kracht bij een vertrouwd familielid of een goede vriend of vriendin terecht om op koers te blijven.

vrouw toen ik een bezoek aan het Museum voor kerkgeschiedenis bracht. Ik stond daar als aan de grond genageld voor een schilderij waarop Nephi aan de mast van een schip was vastgebonden, tot op het bot doorweekt in een zwiepende storm.⁸

Aan Nephi's zijde waren zijn vrouw en een van zijn kinderen. Ze bevond zich in dezelfde storm en moeilijkheden als Nephi, maar de blik in haar ogen was fel en vastberaden, en ze had haar sterke armen ter bescherming om hem heen geslagen. Op dat moment beseftte ik dat ik ook met een trouwe echtgenote gezegend was aan wie ik in tijden van beproeving kracht ontleen. Ik hoopte dat ik op mijn beurt een bron van kracht voor haar was.

Broeders: de geestelijke kracht behouden en versterken die je als zending of met ander rechtschapen dienstbetoon ontwikkeld hebt (of nog ontwikkelen zult), komt je het beste van

pas om een goede echtgenoot en vader te worden. Zusters: geestelijke gevoeligheid, geloof en moed om Jezus Christus te volgen zijn onder meer je beste kwaliteiten als echtgenote en moeder.

Ik nodig je uit om de soort persoon te worden die je huidige of toekomstige huwelijkspartner wijze raad en kracht kan geven. Een deugdzame man en een waardige vrouw, voor tijd en alle eeuwigheid in de tempel verzegeld, kunnen als gelijkwaardige partners moeilijke dingen doen.

Als je de lessen in besluitvorming van Nephi en hedendaagse profeten gaat toepassen, beloof ik dat je 'van tijd tot tijd' met persoonlijke openbaring verder geleid zult worden. Mag je net als Nephi in jouw doorslaggevende decennium met geloof kunnen zeggen:

'Ik werd door de Geest geleid, van tevoren niet wetende wat ik moest doen.

'Niettemin ging ik verder' (1 Nephi 4:6–7). ■

Naar de toespraak 'Nevertheless I Went Forth' op 4 februari 2014 in een devotionaal aan de Brigham Young University gehouden. Zie voor de volledige tekst in het Engels speeches.byu.edu.

NOTEN

1. Robert D. Hales, 'Aan de Aäronische priesterschap: je voorbereiden op het doorslaggevende decennium', *Liahona*, mei, 2007, p. 48.
2. Zie Richard G. Scott, 'De goddelijke gave van het gebed gebruiken', *Liahona*, mei 2007, p. 10; cursivering in origineel.
3. Zie Richard G. Scott, 'De goddelijke gave van het gebed gebruiken', p. 10.
4. Zie Richard G. Scott, 'De goddelijke gave van het gebed gebruiken', p. 10.
5. Zie Richard G. Scott, 'De goddelijke gave van het gebed gebruiken', p. 10.
6. Dallin H. Oaks, 'Op zijn eigen tijd en wijze', *Liahona*, augustus 2013, p. 26.
7. Thomas S. Monson, 'Op zoek naar de schat', *Liahona*, mei 2003, p. 20.
8. Zie *Een hulp*, K. Sean Sullivan. In: 'Een wereldwijde kijk op het Boek van Mormon', *Liahona*, december 2000, p. 37.

ZOEK HEM

'Waarom zoekt u de Levende bij de doden?
Hij is hier niet, maar Hij is opgewekt.'

(Lukas 24:5-6.)

DANKZIJ JOSEPH

*Ontdek zes aspecten waarin je leven door de profeet
Joseph Smith anders is (of kan zijn).*

Ted Barnes

Afdeling priesterschapszaken

Joseph Smith is ruim 170 jaar geleden overleden. Hij heeft maar 38 jaar geleefd en bracht de meeste tijd door in plaatsen die zo onbekend zijn dat je ze waarschijnlijk alleen op zeer gedetailleerde kaarten aantreft. En je weet waarschijnlijk wel het een en ander van wat hij in zijn leven heeft gedaan. Maar heb je er wel eens bij stilgestaan hoe al die dingen jou persoonlijk raken? Hoewel er talloze aspecten zijn, zou je met deze zes kunnen beginnen.

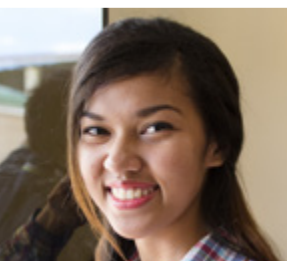
Dankzij Joseph Smith:

1. Weet je wie God en Jezus Christus werkelijk zijn.

Ook zonder Joseph Smith had je misschien in God de Vader en in Jezus Christus geloofd. Je zou de getuigenissen van de Bijbel hebben. Maar bedenk eens hoeveel dieper en vollediger je inzicht is door wat Joseph Smith hersteld heeft: de duidelijke, bevestigende getuigenissen van het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde. Je weet bijvoorbeeld iets wat de meeste mensen niet weten: dat de herrezen Heiland in Amerika is verschenen — waarmee Hij aantoont dat Hij niet alleen ‘de God van Israël [maar ook] de God der gehele aarde’ is (3 Nephi 11:14).

Denk eens aan hoe je getuigenis van onze hemelse Vader en Jezus Christus door het krachtige getuigenis van profeten zoals Nephi, Alma en Moroni wordt versterkt — en niet te vergeten van Joseph Smith zelf, die verklaarde: ‘Hij leeft! Want wij zagen Hem, ja, ter rechterhand Gods’ (LV 76:22–23). Wat een zegen dat we deze aanvullende kennis hebben in een tijd waarin veel mensen geloof in God en Jezus Christus ter discussie stellen en vaak afzweren.

3. Kan je gezin eeuwig zijn.

Waarom onderkennen zoveel mensen het belang van het huwelijk en het gezin niet? Misschien omdat ze de door Joseph Smith herstelde leer niet kennen dat het huwelijk en het gezin door God zijn verordonneerd en een eeuwig karakter hebben (zie LV 49:15; 132:7). Het gaat hier niet om door mensen bedachte tradities die in onze samenleving hebben afgedaan — ze zijn onderdeel van de eeuwige hemelse orde. En dankzij de priesterschapssleutels en tempelverordeningen die door Joseph Smith zijn hersteld, kan je eeuwige gezin hier op aarde beginnen.

2. Weet je dat je een kind van God bent — net als iedereen.

De belangrijkste waarheid die Joseph Smith herstelde, was wellicht onze ware band met God.¹ Hij is letterlijk onze Vader. Heb je er ooit echt bij stilgestaan wat dat allemaal betekent? Je ziet jezelf erdoor in een heel ander licht: wat de wereld ook van je vindt, je weet dat je een geliefd kind van God bent dat goddelijke eigenschappen heeft meegekregen. Je ziet anderen erdoor in een heel ander licht: opeens is iedereen — *iedereen* — je broeder of zuster. Je ziet het leven zelf erdoor in een heel ander licht: alle mooie en moeilijke dingen maken deel uit van het plan van onze hemelse Vader zodat je meer op Hem kunt gaan lijken. Dat is heel wat voor iets waar je in het jeugdwerk over zingt!²

4. Maak je aanspraak op het priesterschap en de zegeningen ervan.

Omdat God zijn priesterschap door toedoen van Joseph Smith heeft hersteld, kun je je laten dopen en de gave van de Heilige Geest ontvangen. Je kunt om priesterschapzegens ter genezing, troost en leiding vragen. Je kunt heilige verbonden sluiten waardoor je je aan God bindt. En je kunt je verbonden elke week hernieuwen wanneer je aan het avondmaal deelneemt. De verordeningen van het priesterschap maken de macht van God in je leven werkzaam (zie LV 84:20–21). Dat alles zou onmogelijk zijn geweest zonder het werk dat door Joseph Smith tot stand is gebracht.

5. Ben je vrij van verslaving aan schadelijke middelen.

Of kan dat in elk geval zijn als je aan de openbaring gehoor geeft die Joseph in 1833 ontving — lang voordat klinisch was aangetoond dat tabak longkanker veroorzaakt en alcohol leveraandoeningen in de hand werkt. Als een profeet je de wijsheid van God openbaart, waarom zou je dan wachten tot de wijsheid van de wereld daar eindelijk achterkomt? Het woord van wijsheid toont aan dat God zich niet alleen om onze geest maar ook om ons lichaam bekommert (zie LV 89). Per slot van rekening blijkt uit de openbaringen aan Joseph Smith dat het hebben van een lichaam ons meer — niet minder — op onze Vader in de hemel doet lijken, die ook een lichaam van vlees en beenderen heeft (zie LV 130:22).

DOE MEE MET DE DISCUSSIE

TE OVERDENKEN VOOR ZONDAG

- Hoe kan ik mijn getuigenis van de profeet Joseph Smith versterken?
- Hoe kan ik door mijn woorden en daden meer dankbaarheid tonen voor de levende profeet?

WAT JE KUNT DOEN

- Vertel in de kerk, aan je familie en vrienden, of op sociale media welke invloed de profeet Joseph Smith op je leven heeft.
- Leg net als Joseph Smith je vragen aan je hemelse Vader voor. Neem de tijd om te knielen in gebed en Hem om leiding te vragen. Wacht en let vervolgens op ideeën of gevoelens. Schrijf je gedachten in je dagboek op.
- Lees de toespraak 'Joseph Smith' die ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen tijdens de algemene oktoberconferentie in 2014 heeft gehouden. Bedenk hoe je de twee ideeën gaat toepassen die hij noemt om je getuigenis van Joseph Smith te ontwikkelen en uit te dragen.

6. Kun je zelf de waarheid weten door de Heilige Geest.

Toen de jonge Joseph in 1820 het heilige bos betrad, was de algemeen heersende opvatting in vele kerken dat openbaring niet meer voorkwam. Josephs eerste visioen toonde iets anders aan. De hemelen zijn open — en niet alleen voor profeten. Iedereen met een vraag kan

antwoord krijgen door nederig en ijverig te zoeken (zie LV 42:61; 88:63). Je kunt er bijvoorbeeld op dezelfde manier achterkomen dat Joseph Smith Gods profeet was als Joseph te werk ging: door het aan God Zelf te vragen.

Deze opsomming is maar een begin. Wat zou jij eraan toevoegen? In welke opzichten is je leven anders dankzij Joseph Smith? ■

NOTEN

1. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), pp. 39–47.
2. Zie 'Ik ben een kind van God', *Lofzangen*, nr. 195.

‘De levende profeet is voor ons van groter belang dan een dode profeet. [...]

‘[...] In de openbaringen van God aan Adam stond niet hoe Noach de ark moest bouwen. Noach had zijn eigen openbaring nodig. Daarom is voor ons de hedendaagse profeet het belangrijkste, de profeet aan wie de Heer in onze tijd zijn wil bekendmaakt. ‘De woorden van de profeet in [de Liahona] zijn dan ook de belangrijkste die wij kunnen lezen.’ Onze marsorders voor elke zes maanden zijn te vinden in de toespraken van de algemene conferentie, die in de [Liahona] worden gepubliceerd. [...]’

‘Pas op voor mensen die de dode profeten tegen de levende profeten willen afzetten, want de **levende profeten zijn altijd de belangrijkste.**’ ■

Uit President Ezra Taft Benson (1899–1994), ‘Fourteen Fundamentals in Following the Prophet’ (Devotionele bijeenkomst Brigham Young University, 26 feb 1980), p. 2, speeches.byu.edu.

Heb je een goed idee?

Wat houdt het voor je in om de levende profeten te steunen? Deel je ideeën met familie en vrienden of op sociale media.

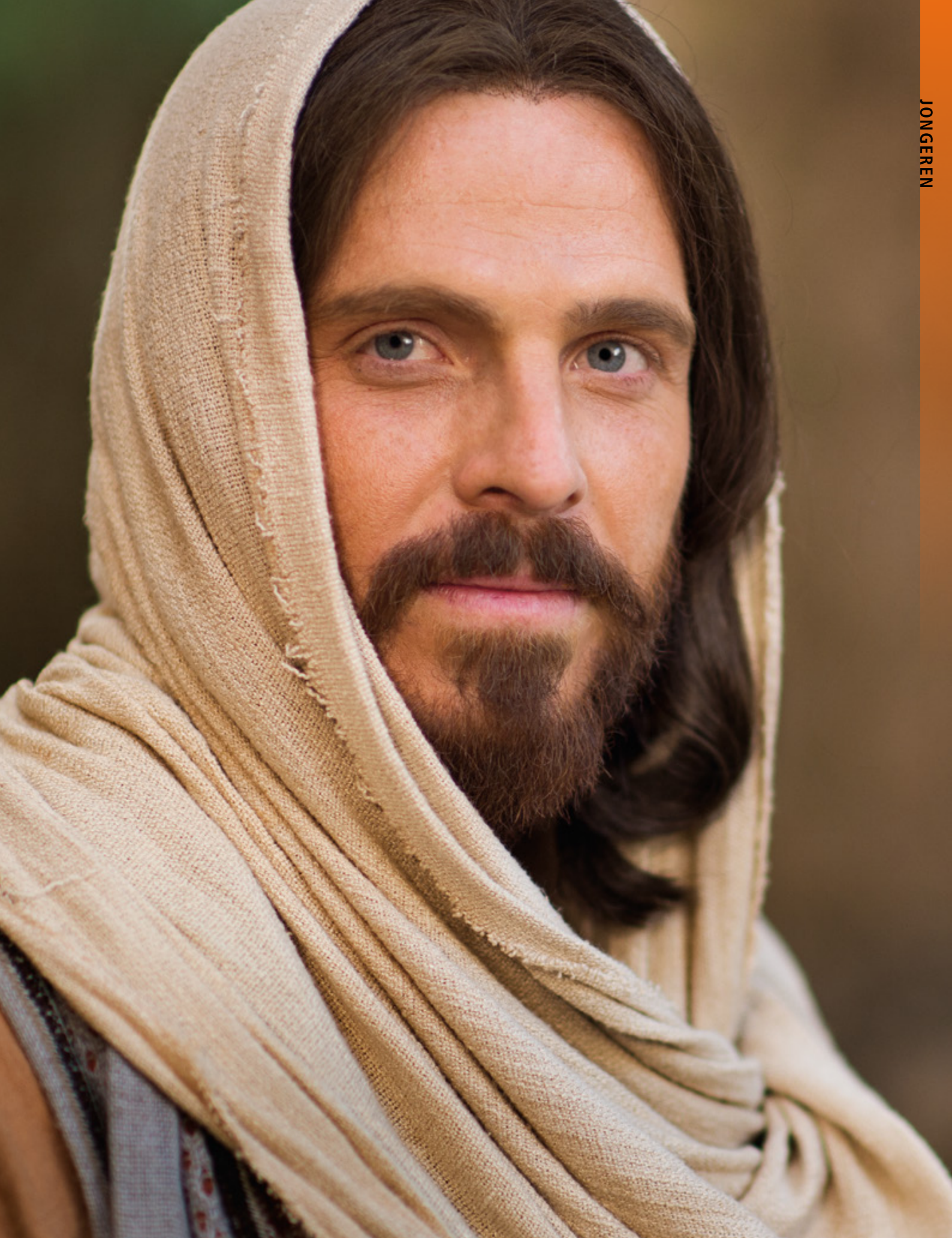
HET VOORBEELD VAN DE HEILAND IN *gehoorzaamheid*

Wij allen moeten zijn voorbeeld volgen.

‘**V**an alle lessen die we leren uit het leven van de Heiland, is er geen duidelijker en krachtiger dan de les van gehoorzaamheid’, aldus ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen tijdens de algemene aprilconferentie van 2014. We leren van het voorbeeld van de Heiland niet alleen *waarom* het belangrijk is om onze hemelse Vader te gehoorzamen, maar ook *hoe* we Hem kunnen gehoorzamen. Bedenk bij het doornemen van de volgende voorbeelden uit zijn bediening hoe u die als wegwijzers op uw levenspad kunt gebruiken.

‘IK ZOEK
NIET MIJN WIL,
MAAR DE WIL
VAN DE
VADER, DIE
MIJ GEZONDEN
HEEFT.’

(Johannes 5:30; zie ook
Johannes 6:38; 8:28-29; 14:31).

WAT KUNT U DOEN?

Ouderling Hales heeft gezegd: 'Jezus leerde ons gehoorzaamheid in eenvoudige, duidelijke taal: 'Als u Mij liefhebt, neem dan Mijn geboden in acht' [Johannes 14:15], en 'Kom dan en volg Mij' [Lukas 18:22].'

Wat kunt u doen om gehoorzamer te zijn?

2

1. Hoewel Jezus zonder zonde was, onderwierp Hij Zich aan de doop om 'alle gerechtigheid te vervullen' (Mattheüs 3:13-17; zie ook 2 Nephi 31:4-7; Johannes 3:5).

2. Toen Jezus twaalf was, vonden Jozef en Maria Hem in de tempel, waar Hij aan het onderwijzen was. Omdat Hij 'hun onderdanig' was, ging Hij gehoorzaam met ze mee naar huis (zie Lukas 2:42-51).

3. Hoewel Hij Zich afvroeg of de beker aan Hem voorbij kon gaan, onderwierp Hij Zich aan het lijden in de hof van Gethsémané (zie Mattheüs 26:36-44; Lukas 22:39-54).

4. Hij hield de sabbat heilig en woonde diensten in de synagoge bij (zie Lukas 4:16-44).

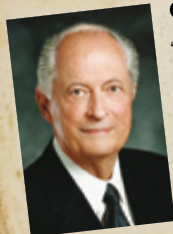
5. Jezus onderwierp Zich aan het oordeel van de mensen om het werk en de heerlijkheid van de Vader tot stand te brengen (zie Jesaja 53:7; Mattheüs 26:53; Mozes 1:39).

6. Hij voleindigde zijn werk door toe te laten dat slechte mensen Hem kruisigden (zie Mattheüs 27:35; Johannes 10:17-18; Galaten 1:3-5).

3

OMDAT ONZE HEILAND GEHOORZAAM WAS

'Omdat onze Heiland gehoorzaam was, heeft Hij verzoening voor onze zonden gebracht, zodat wij zullen opstaan uit de dood en naar onze hemelse Vader kunnen terugkeren, die wist dat wij fouten zouden maken terwijl wij op aarde gehoorzaamheid zouden leren. Wanneer wij gehoorzamen, aanvaarden wij zijn offer, want wij geloven dat door de verzoening van Jezus Christus de gehele mensheid kan worden gered door gehoorzaamheid aan de wetten, verordeningen en geboden van het evangelie.'

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren', *Liahona*, mei 2014, p. 35.

1

6

7

JONGEREN

[CHRISTUS]
“ONDERGING”
TIJDENS ZIJN
BEDIENING
“VERZOEKINGEN,
MAAR SLOEG ER
GEEN ACHT OP”

8

[LV 20:22].

—Ouderling Robert D. Hales

9

4

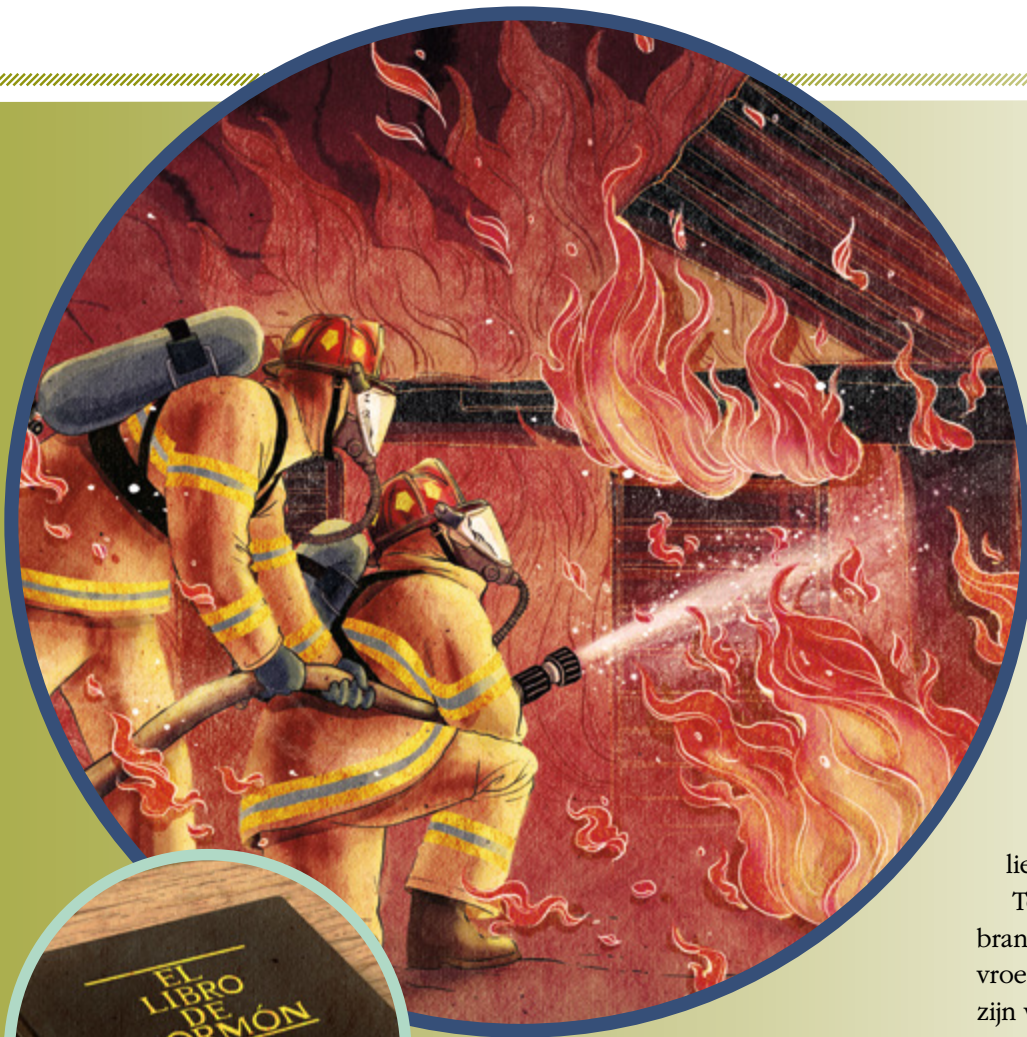
5

7. Jezus was zijn Vader altijd gehoorzaam en ging naar de geestenwereld om een begin te maken aan het zendingswerk daar (zie 1 Petrus 3:18-20; 4:6).

8. Jezus werd verleid door Satan, maar gaf er niet aan toe (zie Mattheüs 4:1-11; LV 20:22).

9. Hij blijft de wil van de Vader uitvoeren en de kerk leiden (zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:16-17; LV 19:2, 24).

BRANDWEERMANNEN EN DE WAPENRUSTING VAN GOD

Het was een rustige dag op mijn werk bij de vrijwillige brandweer, dus besloot ik om in het Boek van Mormon te lezen. Toen een van mijn collega's me zag lezen, vroeg hij of ik wist hoe we de wapenrusting van God in deze tijd aan konden doen. Tijdens ons gesprek ging het alarm af. Er was brand in een nabijgelegen winkel.

We trokken snel ons brandweerpak aan en gingen er meteen naartoe. De vlammen waren enorm, en toen we de winkel naderden, ontplofte er iets in onze richting. De vlammen sloegen om ons heen. Door de explosie raakten mijn collega en ik een paar seconden gedesoriënteerd. Maar dankzij onze apparatuur en beschermende kleding liepen we geen letsel op.

Toen we na het blussen van de brand naar de kazerne teruggingen, vroeg ik mijn collega of hij zich zijn vraag over de wapenrusting van God nog herinnerde. Hij zei van wel, en ik legde hem uit dat de wapenrusting van God te vergelijken is met onze beschermende brandweeruitrusting. Die moeten we altijd dragen zodat we de krachtige aanvallen van de tegenstander kunnen weerstaan. Als wij de geboden onderhouden, zullen we met de beschermende macht van de wapenrusting van God gezegend worden en zal de Heilige Geest onze gids zijn. ■

Fernando de la Rosa Marrón (Mexico)

MIJN LIEVELINGSTEKST

1 Samuel 16:7. 'HET IS NAMELIJK NIET WAT DE MENS ZIET, WANT DE MENS ZIET AAN WAT VOOR OGEN IS, MAAR DE HEERE ZIET HET HART AAN.'

Voordat ik lid van de kerk werd, vond ik mijzelf altijd maar een gewoon persoontje dat niets bijzonders kon. Ik had het gevoel dat ik niets waardevols te bieden had. Ik was bang om mensen te laten zien wie ik was uit angst afgewezen en gekwetst te worden. Ik dacht dat iedereen om me heen sterker, slimmer en beter was dan ik.

Maar mijn hele kijk veranderde toen ik lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen werd. Ik kwam erachter dat we allemaal kinderen van God zijn en goddelijke eigenschappen meegekregen hebben. Ik begrijp nu dat er geen sprake is van een concurrentiestrijd wie slimmer, rijker of knapper is. In de ogen van de Heer staan we allemaal op gelijke voet en Hij is degene die oordeelt – niet op basis van onze fysieke kenmerken maar op basis van onze gehoorzaamheid en ons verlangen om het pad te volgen dat Hij heeft bereid. ■

Joan Azucena (Filipijnen)

GA JE OP ZONDAG WERKEN?

Toen ik vijftien was, kreeg ik een sterk getuigenis van het evangelie van Jezus Christus. Ik was dan ook erg blij met mijn lidmaatschap in de kerk. In die tijd werkte ik om thuis ook mijn financiële steentje bij te dragen. Niet lang na mijn doop raakte ik mijn baan echter kwijt.

Ik had snel een nieuwe baan nodig omdat mijn familie die inkomsten nodig had. Maar voor elke baan waar ik op solliciteerde zou ik op zondag moeten werken. Ik wees veel mogelijkheden op een baan af omdat ik op zondag in de kerk wilde zijn (zie LV 59:9–10).

Na twee maanden zoeken had ik nog steeds geen werk gevonden. Mijn moeder was geen lid van de kerk. Ze geloofde wel in God, maar was erg boos dat ik zoveel banen liet schieten.

Op een avond keek ze me met betraande ogen aan en vroeg: 'Waarom laat God dit met ons gebeuren terwijl je zo trouw het goede blijft doen?'

Ik antwoordde: 'Mam, ik weet niet waarom dit met ons gebeurt, maar ik weet wel dat ik een

goede keuze maak en dat God ons daarvoor zal zegenen.'

De volgende ochtend bood iemand mij een aanzienlijke som geld aan om twee dagen lang een zware lading van het ene huis naar het andere over te brengen. Het werk was zwaar, maar toen ik het geld kreeg, ging ik meteen naar huis en sprak een dankgebed uit. Ik vond al snel een goede baan waarbij ik op zondag vrij kon nemen en heb sindsdien niet zonder werk gezeten.

Ik ben blij dat ik ervoor gekozen heb om de sabbat te heiligen. Er zijn veel moeilijkheden in het leven, maar ik weet dat de Heer ons zal zegenen als we ondanks die moeilijkheden sterk proberen te blijven. ■

Sahil Sharma (India)

**Ouderling
Neil L. Andersen**

van het Quorum der
Twaalf Apostelen

HOE WE **WIJS** KUNNEN ZIJN

Met de vloedgolf van informatie die we tegenwoordig over ons heen krijgen, hebben we dringend wijsheid nodig — de wijsheid om **te selecteren en onderscheid te maken** en te bepalen hoe we kunnen toepassen wat we leren.

Laten we onthouden:

1. We moeten naar wijsheid zoeken.
2. Wijsheid is multidimensionaal en bestaat in verschillende maten en kleuren.
3. Als we in een vroeg stadium wijsheid krijgen, levert dat enorme zegeningen op.
4. Wijsheid op het ene gebied is misschien niet toepasbaar op een ander gebied.
5. De wijsheid van de wereld, hoewel die in veel gevallen erg waardevol is, is het meest waardevol als we die ootmoedig ondergeschikt aan de wijsheid van God maken.

In de Schriften worden twee soorten wijsheid beschreven: de wijsheid van de wereld en de wijsheid van God. De wijsheid van de wereld heeft zowel

een positief als een negatief component. Op zijn negatiefst beschouwd, is het te beschrijven als een gedeeltelijke waarheid, vermengd met intelligentie en manipulatie, om zelfzuchtige of kwade doeleinden te bereiken.

Er is ook een andere wijsheid van de wereld die helemaal niet zo sinister is. In feite is die juist heel positief. Die wijsheid wordt bewust verkregen door **onderzoek, overpeinzing, observatie en hard werken**.

Deze wijsheid is erg waardevol en nuttig in wat wij doen. Goede, fatsoenlijke mensen krijgen die wijsheid met het opdoen van ervaring in het sterfelijk leven.

Belangrijker is dat de wijsheid waarmee werelds succes wordt geboekt, zich achter Gods wijsheid schaaft, en niet denkt dat zij die kan vervangen.

Bedenk dat niet alle vormen van wijsheid gelijk zijn. We moeten leren om **onze wil aan de wijsheid van God over te geven** als de wijsheid van de wereld en de wijsheid van God niet met elkaar overeenstemmen.

Ik stel voor dat je enkele kwesties bedenkt waar je mee zit. Trek een verticale lijn over het midden van een vel papier. Zet de wijsheid van de wereld links en de wijsheid van God rechts. Schrijf de kwesties op die strijdig met elkaar zijn.

Welke keuzen doe je?

Afdeling 45 van de Leer en Verbonden gaat over de gebeurtenissen die aan de wederkomst van de Heiland voorafgaan. De Heer vertelt nogmaals het verhaal van de tien maagden en zegt dan: ‘Want zij die verstandig zijn en de waarheid hebben ontvangen, en de Heilige Geest tot gids hebben genomen en niet zijn misleid

— voorwaar, zeg Ik u: Zij zullen niet worden nedergehouden en in het vuur geworpen, maar de dag doorstaan’ (zie LV 45:57).

Laten we ernaar streven **de wijsheid van God te krijgen**. We kunnen nu al heel veel over wijsheid leren. Ik beloof je dat je de zegeningen van de Heer krijgt als je naar wijsheid — de wijsheid van God — zoekt. Hij wil ons zijn wijsheid zo graag geven. En als we gehoorzaam zijn, veel bidden en ernaar streven om die wijsheid te krijgen, zullen we die krijgen. ■

Uit een toespraak gehouden tijdens een afstudeer-ceremonie aan de Brigham Young University op 10 april 2009.

HOE JONGEREN DIT HEBBEN TOEGEPAST

‘Er zijn altijd twee mogelijkheden om uit te kiezen. Je kunt kiezen wat je wilt. Maar je moet verstandig kiezen. Als je de Heer kiest, kan dat je in het dagelijks leven helpen. En met de Heilige Geest aan je zij kun je elke situatie aan. Kies je de verkeerde kant, dan ga je je ongelukkig voelen — je denkt dan korte tijd dat je gelukkig bent, maar achteraf zie je de consequenties in en heb je grote spijt van de beslissing die je hebt genomen. Blijf aan de kant van de Heer! Het is niet altijd makkelijk, maar het is de moeite waard!’

Samuel J. (Oostenrijk)

AANGESTIPT

Is het in orde om naar **dansavonden of fuiven** te gaan waarvan ik weet dat er **dingen gebeuren die niet goed zijn**, zodat ik daar een **goed voorbeeld** kan zijn?

Vraag jezelf eens af: ‘Wat voor voorbeeld denk ik eigenlijk in die situatie te geven?’ Als je ergens heen wilt waar wel eens drugs of alcoholische dranken zouden kunnen zijn, onfatsoenlijke kleding, muziek met suggestieve teksten, of onfatsoenlijke dansen, hoe laat je anderen dan zien hoeveel plezier ze kunnen hebben zónder die dingen? Wat zouden de mensen om je heen denken: ‘Is dat geen geweldig voorbeeld van geloof en goede normen?’, of ‘Waarom is die persoon eigenlijk gekomen?’ In de meeste gevallen ben je een veel beter voorbeeld als je helemaal niet gaat, want je stelt jezelf dan niet bewust aan verleiding bloot. ■

Hoeveel invloed heeft Satan op mijn gedachten?

Onze Vader in de hemel heeft ons morele keuzevrijheid gegeven, het vermogen om het goede of het kwade te kiezen. Hij zal ons niet dwingen om het goede te doen, en de duivel kan ons niet dwingen om het kwade te doen (zie *Leringen van kerkpresidenten*:

Joseph Smith [2007], p. 231).

Dus de duivel heeft net zoveel invloed op je gedachten als je bereid bent hem te geven. De profeet Joseph Smith heeft gezegd: ‘Satan kan ons niet verleiden met zijn verzoeken, tenzij we er in ons hart mee instemmen en eraan

toegeven.’ (*Leringen: Joseph Smith*, p. 230.) Hij heeft ook gezegd: ‘De duivel kan geen macht over ons uitoefenen als wij hem dat niet toestaan.’ (230.)

Bovendien staat er in de Schriften dat ‘er buiten God niemand is die uw gedachten en de overleggingen van uw hart kent’ (LV 6:16), dus Satan weet niet wat je werkelijk denkt. Hij kan je alleen maar verleiden. Maar als je besluit hem te volgen,

krijgt hij meer macht over je en worden de verleidingen sterker. Daar staat tegenover dat je, als je het kwaad weerstaat en het goede kiest, gesterkt en gezegend wordt. ■

Eén kudde en ÉÉN HERDER

Een omheinde plek voor een kudde schapen leert ons veel over de zorg van de Heiland voor zijn volk.

Oudtijdse schaapskooi

Wat is het: een eenvoudige kraal, een met muren omheinde plek.

Doel: een kudde schapen beschermen tegen roofdieren en dieven, met name 's nachts.

Materiaal en constructie: doorgaans stenen met doornen die op de muren werden geplaatst. Dichte doornstruiken werden ook vaak gebruikt als provisorische omheining voor een tijdelijke schaapskooi. Soms werden spelonken of hopen als schaapskooi gebruikt, met een versperring van kleine rotsblokken of struiken.

BIJBELSE FEITEN

- Schapen waren zeer waardevol vanwege hun vlees, melk, vet, wol, huid en horens. Bovendien waren ze een van de voornaamste offerdieren.
- In Israël komen onder meer wolven, hyena's, panthers en jakhalzen voor die het op schapen gemunt hebben. Vroeger kwamen er ook leeuwen en beren in dat gebied voor (zie 1 Samuel 17:33-37).
- Herders gebruikten een staf om de schapen te leiden, en een stok en een slinger om ze te verdedigen.
- Een herder leidde zijn schapen overdag naar voedsel en water (zie Psalmen 23:1-2) en 's avonds terug naar de kooi. De herder telde de schapen bij hun terugkeer en zocht eventuele ontbrekende, afgedwaalde schapen op. Vervolgens ging hij in de deuropening liggen om de kudde te beschermen.
- Jezus Christus noemde zichzelf de goede Herder (zie Johannes 10:11-15) omdat Hij zijn leven voor ons heeft gegeven. Hij vergeleek zichzelf ook met de deur van de schaapskooi (zie Johannes 10:1-9) omdat we door Hem geestelijk voedsel, rust, vrede, heil en verhoging ontvangen.
- De apostel Paulus vergeleek de kerk met een kudde schapen (zie Handelingen 20:28).

ILLUSTRATIE DAVID HARBEN; DETAIL, CHRISTUS EN DE RIJKE JONGELING, HEINRICH HOFMANN

ANDERE SCHAPEN

De Heiland sprak van 'andere schapen, die niet van deze schaapskooi zijn' (Johannes 10:16), doelend op de Nephieten en Lamanieten, die van het huis van Israël waren weggeleid (zie 3 Nephi 15:14-24). Ook sprak Hij over het bezoeken van de verloren stammen van Israël (zie 3 Nephi 15:20; 16:1-3).

Wat wij kunnen leren

Schaapskooien zijn:

Waar de kudde bijeenkomt. Als lid van de kerk vormen we door ons geloof en onze verbonden een band van eenheid, en daarnaast door letterlijk bijeen te komen. President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd: 'De vreugde uit eensgezindheid die [onze hemelse Vader] ons graag wil geven, is niet individueel. We moeten er samen met anderen naar streven en ervoor in aanmerking komen. Het is dan ook niet verbazend dat God ons aanspoort om bij elkaar te komen, zodat Hij ons kan zegenen. Hij wil ons bijeenbrengen in gezinsverband. Hij heeft ook klassen, wijken en gemeentes ingesteld en ons geboden om vaak bijeen te komen. In die bijeenkomsten [kunnen we] bidden en werken aan die eenheid die ons vreugde zal geven en onze kracht om de Heer te dienen zal vermenigvuldigen.' ('Onze harten tot één samensmeden', *Liahona*, november 2008, p. 69.)

Een plek van veiligheid en rust. In Jezus Christus zullen we 'rust vinden voor [onze] ziel' (Mattheüs 11:29). Zijn kerk is 'een bescherming [...] en een toevlucht' (LV 115:6). President Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft gezegd: 'We vinden veiligheid en beschutting voor onszelf [...] door ons aan de verbonden te houden die we hebben gesloten, en door de gewone daden van gehoorzaamheid die van de volgelingen van Christus worden verwacht.' ('Deze dingen weet ik', *Liahona*, mei 2013, p. 7.)

De herder waakt over zijn kudde. Jezus Christus is de goede Herder die ons redt. Hij leed en stierf zodat wij zonde en de dood kunnen overwinnen en bij onze hemelse Vader terugkeren. Als wij tot Christus komen en zijn geboden gehoorzamen, zegent, leidt en beschermt Hij ons als individu en als zijn verbondsvolk. ■

‘Hoe kan ik me voldoende op mijn gemak voelen om met mijn bisschop over gevoelige kwesties of zorgen te praten?’

Je bent misschien zenuwachtig om met je bisschop over dingen te praten waar je moeite mee hebt, en dat is normaal. We krijgen vaak de zenuwen als we voor iets nieuws staan of voordat we met een volwassene gaan praten.

Maar je bisschop is door God geroepen. Hij werd geroepen omdat hij een toegewijde discipel van Jezus Christus is. Hij zal zijn best doen om vriendelijk en begripvol te zijn. Hij wil je graag helpen om tot de Heiland te komen zodat je gemoedsrust kunt vinden. Je voelt je eerst misschien opgelaten om je vragen of zonden met hem te bespreken, maar hij zal niet op je neerkijken. Sterker nog: hij zal blij zijn dat je je wilt verbeteren. En hij zal jullie gesprekken vertrouwelijk houden.

Je hoeft je last niet meer alleen te dragen. Je bisschop kan je helpen om antwoorden op je vragen te vinden en je zo nodig op het pad van bekering begeleiden. Door Christus' verzoening ben je dan in staat om met gevoelens van schuld, wanhoop of onwaardigheid af te rekenen.

Als je met je bisschop praat, zul je zijn liefde voor jou voelen. Hoewel hij voor de hele wijk of gemeente verantwoordelijk is, is het welzijn van de jongemannen en jongevrouwen zijn eerste prioriteit. Je valt hem echt niet lastig als je een hulpvraag hebt.

Je kunt tot onze hemelse Vader bidden om kracht en moed om met je bisschop te praten. Hij heeft je bisschop gemachtigd om je te helpen en je bisschop staat dan ook graag voor je klaar. Als je je hart openstelt en het goede voor ogen hebt, zul je merken dat je je na het gesprek een stuk beter voelt dan daarvoor.

Hij zal niet op je neerkijken.

De bisschop van je wijk is gemachtigd om je door de stappen van bekering te begeleiden. Je tot je bisschop wenden is soms de enige manier om je volledig door middel van de Heiland te bekeren. Toen ik met mijn bisschop moest spreken, wees hij mij op de Heiland. Daardoor kon ik genezing vinden voor de diepste wond die ik ooit heb gehad. Je bisschop wil je graag bijstaan. Hij is geroepen om over je welzijn te waken. Hij zal niet op je neerkijken vanwege iets wat je met hem moet bespreken.

Madison D. (18), Utah (VS)

Je bisschop wil graag hulp bieden

Ik voelde me eerst altijd opgelaten in gesprekken met de bisschop. Maar uiteindelijk zag ik in dat hij altijd bereid was om me te helpen mijn problemen op te lossen. Vertrouw je bisschop. Hij is een herder en de wijk is zijn kudde.

Jaime R. (19), Cochabamba (Bolivia)

Hij zal je vertrouwen niet beschamen

Ik ben erachter gekomen dat een bisschop wellicht de betrouwbaarste volwassene is aan wie een tiener hulp kan vragen. Hij zal je vertrouwen nooit beschamen — alles wat je met hem bespreekt, blijft vertrouwelijk. Soms is het erg moeilijk om over je problemen te praten. Maar als je onder vier ogen met iemand kunt spreken die om je geeft en het beste met je voorheeft, wordt het een stuk makkelijker.

Nicole S. (18), Idaho (VS)

Je kunt op hem vertrouwen

Je bisschop of gemeentepresident is een ware dienaar van de Heer.

Je kunt op zijn aanwijzingen vertrouwen als je inspiratie van de Heilige Geest en in de Schriften zoekt. Je moet begrijpen dat de bisschop je graag wil helpen en dat hij door God geleid wordt.

Stanislav R. (19), Donetsk (Oekraïne)

Onthoud dat hij om je geeft

Als er iets is wat je echt met de bisschop wilt bespreken, kan het eenvoudiger zijn om eerst een praatje met hem over school en andere algemene onderwerpen te maken. Als je zenuwachtig bent omdat je met hem over bekeringskwesaties moet spreken, bedenk dan dat hij om je geeft. Je hoeft je niet druk te maken over wat hij van je zal vinden. Waarom zou hij op je neerkijken omdat je dichterbij Christus wilt komen?

Ashley D. (17), Arizona (VS)

Bid om het te weten

Vraag je af waarom je je ongemakkelijk voelt bij de gedachte dat je met de bisschop moet praten. Denk je dat hij je niet kan helpen om je problemen op te lossen? Bid om te weten dat de bisschop om je geeft en dat hij geroepen is om je bij te staan.

Adam H. (13), Californië (VS)

Ook al ga je de fout in

Het kan moeilijk en gênant zijn om zaken aan je bisschop te bekennen. Maar als je zijn kantoor uitloopt, zul je je opgelucht voelen en weten dat je hemelse Vader van je houdt. Hij wil dat je gelukkig bent, ook al ben je in de fout gegaan.

Amanda W. (16), Utah (VS)

Hij is er om je te helpen

De bisschop is de herder van je wijk. Bedenk dat hij zijn best zal doen om je te helpen en dat hij over de macht van God beschikt. Als je er tegenop ziet, kun je bidden om kracht om met je bisschop te praten. Uiteindelijk zul je blij zijn dat je met hem hebt gesproken — het is beslist de moeite waard.

Samuel H. (14), Idaho (VS)

Zie voor meer informatie over dit onderwerp 'Waarom en wat moet ik aan mijn bisschop belijden?' Liahona, oktober 2013, p. 59.

NEEM HEM IN VERTROUWEN

'Vraag je priesterschapsleiders om raad, in het bijzonder je

bisschop. Hij kent de normen en weet wat hij je moet overbrengen. Zoek zijn gezelschap op. Je kunt gerichte, priemende vragen van hem verwachten. Vertrouw hem. Neem hem in vertrouwen. Vraag hem je te helpen inzien wat de Heer van je verwacht. Neem je voor om de kerkelijke kuisheidsnormen na te leven. Een goede band met een volwassen leider is essentieel om je zedelijke reinheid en waardigheid te bewaren.'

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Purity Precedes Power', Ensign, november 1990, p. 37.

VOLGENDE VRAAG

'Op school word ik uitgelachen omdat ik lid van de kerk ben. Ik weet dat ik pal moet staan voor wat ik geloof, maar het is zo moeilijk! Hoe verzamel ik de moed om die mensen een halt toe te roepen?'

Stuur je antwoord, eventueel vergezeld van een foto met hoge resolutie, vóór zaterdag 1 mei 2015 naar liahona.lds.org, per e-mail naar liahona@ldschurch.org, of per post (zie het adres op pagina 3).

Vermeld de volgende informatie en toestemming in je e-mail of brief: (1) volledige naam, (2) geboortedatum, (3) wijk of gemeente, (4) ring of district, (5) schriftelijke toestemming en, als je jonger dan achttien jaar bent, die van je ouders om je antwoord en foto af te drukken. (Een e-mailbericht is voldoende.)

De redactie kan reacties inkorten of duidelijker formuleren.

*Ellie wist wel wie haar held was,
maar ze durfde dat niet te zeggen.*

Wie is

Charlotte Mae Sheppard

Gebaseerd op een waar verhaal

'Denk aan de Heer, Hij verwacht veel van jou'
(Kinderliedjes, p. 80).

Ellie beet zenuwachtig op haar nagels.
Juf Fitz liep de rijen tafels in de klas
langs en stelde iedere leerling een vraag,
één voor één.

'Wie is jouw held?' vroeg juf Fitz
aan Jeremy.

Jeremy antwoordde meteen.
'Mijn vader!' zei hij trots.

jouw held?

Juf Fitz glimlachte. 'En van jou, Sarah?'

Haar antwoord kwam net zo vlug. 'Abraham Lincoln.'

Ellie voelde haar hart bonzen terwijl juf Fitz de rij leerlingen afging. Ze hadden het de hele dag over helden gehad, en nu moest iedereen zeggen wie zijn held was — aan de hele klas!

Amber en Justin zeiden dat hun moeder hun heldin was. Walter noemde zijn opa. Een paar andere leerlingen noemden een koning of president.

Nog een paar leerlingen en dan kwam juf Fitz bij Ellie. Ze moest een held bedenken — en snel ook.

Ellie keek bedeesd omlaag. Een held bedenken was niet het grote probleem. Ze wist al wie haar held was.

Dat was Jezus Christus. Hij had de zieken genezen, de doden opgewekt en de prijs voor de zonden van iedereen betaald. Hij was de grootste held die ooit heeft geleefd! Ze durfde het alleen niet te zeggen.

Ellie beet weer op haar nagels bij de gedachte dat ze de hele klas zou vertellen dat Jezus Christus haar held was. Wat als Jeremy haar uit zou lachen? Wat als Sarah en Amber het in de pauze over haar gingen hebben?

Natuurlijk wist ze dat Jezus Christus haar held was. Maar dat betekende niet dat alle anderen dat ook hoefden te weten.

Juf Fitz stond nu pal voor Ellie's tafel en glimlachte. 'En wie is jouw held, Ellie?'

Ellie keek via de rij leerlingen naast haar op naar juf Fitz. 'Abraham Lincoln', fluisterde ze.

Juf Fitz straalde. 'Goed!' zei ze terwijl ze naar de volgende leerling in de rij liep.

Zodra ze weg was, liet Ellie haar schouders opgelucht zakken. Dat was gelukkig voorbij. Ze zat er echt niet op te wachten dat iedereen in de klas wist wie haar ware held was —

'Jezus Christus', hoorde ze iemand zeggen.

Ellie zette grote ogen op terwijl ze langzaam omkeek. Daar, maar een paar tafels verder in de rij, zat een jongetje met ongekamd haar. Hij was mager en verlegen, en zat altijd achter in de klas. Ellie wist niet eens hoe hij heette. Ze kon zich niet herinneren dat hij ooit een woord had gezegd — tot nu dan.

Een paar leerlingen draaiden zich om en keken de jongen aan, maar hij lette niet op hen. Hij keek gewoon omhoog naar juf Fitz en sprak weer. 'Mijn held is Jezus Christus.'

Met een stralende glimlach ging juf Fitz de rij verder af. Maar Ellie keek de jongen vol bewondering aan. Zij was bang geweest om iedereen te vertellen over haar held, maar hij niet. Hij ging niet eens naar haar kerk! Maar hij wist wel hoe belangrijk het was om een voorbeeld van Jezus Christus te zijn, ook als dat moeilijk was.

Ellie glimlachte naar de jongen. Ze zou niet meer bang zijn om te zeggen wie haar held was. Ze had er nu immers twee. ■

De auteur woont in Californië (VS).

Gebeden en kathedralen

McKelle George

Gebaseerd op een waar verhaal

[Weet] dat u Mijn discipelen bent: als u liefde onder elkaar hebt' (Johannes 13:35).

Dani keek omhoog maar kon de top van de prachtige kathedraal nog steeds niet zien.

Mensen van een andere kerk kwamen hier.

Dani snapte niet waarom ze op een vrijdag met het hele gezin naar deze kerk gingen, maar papa zei dat ze een avonddienst gingen bijwonen.

'Wat doen ze daar dan?' vroeg Dani.

'Dat is een dienst waarbij mensen samen zingen, uit de Schriften lezen en bidden', zei papa. 'Net als een grote familie aan het einde van de dag.'

Dani kreeg er zin in. Ze waren op vakantie in Engeland. Afgelopen zondag gingen ze naar een wijk in de stad York. In het jeugdwerk kenden alle kinderen dezelfde Schriftteksten en liedjes die Dani ook kende. Ze wist dat de wijk waar ze heengingen deel uitmaakte van Jezus' ware kerk, net als haar eigen wijk thuis.

Maar deze kathedraal was heel anders dan ze gewend was. Ze zag een tafeltje vol kaarsen. Dani keek toe terwijl een jongen een kaars aanstak.

'Waarom steek je kaarsen aan?' vroeg Dani hem.

De jongen glimlachte. 'Ik steek een kaars aan wanneer ik voor iets

'We moeten alle mensen liefhebben, goed naar hen luisteren en respect voor hun oprechte overtuiging opbrengen.'

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Anderen liefhebben en omgaan met verschillen', *Liahona*, november 2014, p. 27.

speciaals bid. Zolang de vlam brandt, hoop ik dat God het gebed blijft horen.'

Ze zagen er voor Dani als gewone kaarsen uit. Ze was een beetje in de war, maar ze wilde beleefd zijn. Ze glimlachte naar de jongen.

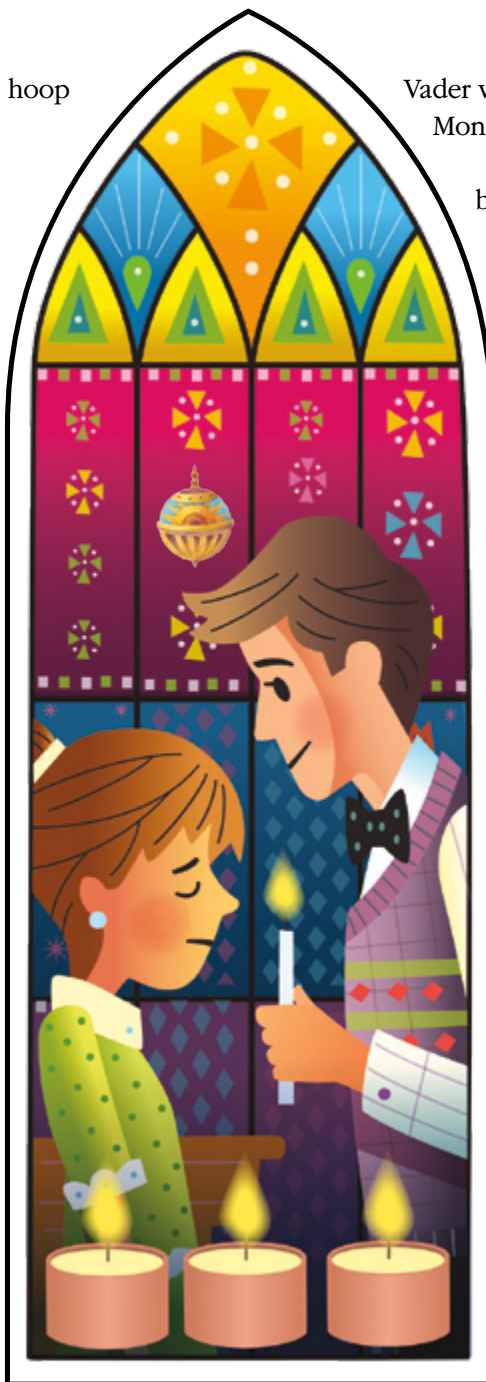
Dani en de rest van het gezin gingen zitten en de avonddienst begon al snel. Ze zag dezelfde jongen een paar rijen verderop. Toen besepte ze dat ze geen van de liederen kende die iedereen zong. Bij het bidden lazen ze uit een klein boekje. Alles leek anders dan wat ze gewend was.

Maar de muziek was prachtig, ook al was ze er niet mee bekend. Toen stond er een man op om uit de Schriften te lezen. Hij droeg een gewaad in plaats van een pak en een stropdas zoals Dani's bisschop. Maar toen hij begon voor te lezen, herkende Dani het verhaal! Hij las voor over Jezus die de tien melaatsen genas.

'Papa', fluisterde Dani, 'ik vind dat een mooi verhaal.'

Papa glimlachte. 'Ik ook.'

Toen sprak de man in het gewaad een gebed uit. Hij vroeg God de zieken en behoeftigen te zegenen. Net als Dani dat deed! Hij vroeg ook om een speciale zegen voor leiders van zijn kerk. Dani moest eraan denken dat ze in hun gezin altijd aan hun hemelse

Vader vragen om president Thomas S. Monson en zijn raadgevers te zegenen.

Dani kreeg een warm gevoel van binnen. Ze wist dat haar hemelse Vader haar liet weten dat Hij *al* zijn kinderen liefhad en *al* hun geboden hoorde, ook als ze naar een andere kerk gingen en de volheid van het evangelie niet hadden.

Toen ze opstonden om weg te gaan, keek papa op zijn telefoon. Hij keek verdrietig toen hij zijn berichten las. 'Zuster Monson is overleden', zei hij.

'O nee!' Dani deed stilletjes een schietgebed dat met president Monson alles goed zou gaan.

'Gaat het wel?' vroeg iemand. Het was de jongen van daarvoor. Hij had Dani gehoord en leek bezorgd.

'Zuster Monson is overleden', zei Dani. 'Zij was de vrouw van onze profeet, president Monson.'

'Dat is niet zo leuk', zei hij medelevend. 'Ik zal een kaars voor hem aansteken.'

Dani glimlachte en bedankte hem. Ze vond het aardig van de jongen om speciaal voor president Monson te bidden. Ze wist dat onze hemelse Vader haar stille gebed en ook het gebed van de jongen zou horen. ■

De auteur woont in Utah (VS).

Ouderling
Russell M. Nelson
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

*De leden van het
Quorum der Twaalf
Apostelen zijn bij-
zondere getuigen
van Jezus Christus.*

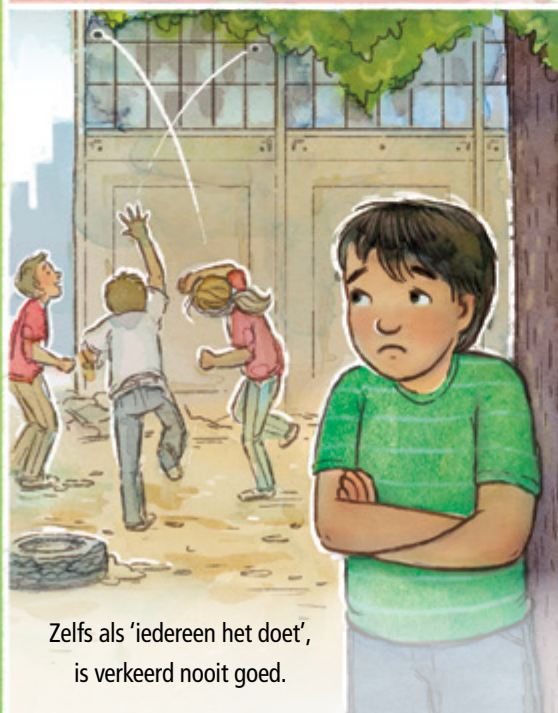
Waarom is het zo belangrijk om te **GEHOORZAMEN?**

Naleven van de geboden brengt altijd
zegeningen met zich mee!

Overtreden van de geboden brengt altijd verlies
van zegeningen met zich mee!

Zelfs als 'iedereen het doet',
is verkeerd nooit goed.

Als je God gehoorzaamt, laat je zien dat je geloof hebt.

'Dit is de dag die de
Heere gemaakt heeft,
laten wij op deze
dag ons verheugen
en verblijd zijn.'

— Psalmen 118:24

Jezus geneest een melaatse

Erin Sanderson

Denk aan een keer dat je ziek was. Deed iemand iets vriendelijks om ervoor te zorgen dat je je wat prettiger voelde?

In het Nieuwe Testament lezen we dat Jezus vriendelijk was voor zieke mensen. Op een dag kwam er een man bij Jezus die een pijnlijke huidziekte had die melaatseheid heet. Hij wist dat Jezus de macht had om alle zieke mensen beter te maken. Hij geloofde dat Jezus hem beter kon maken. Jezus raakte de melaatse aan en zei: 'Word gereinigd' (Markus 1:41). Zo gauw Jezus dat had gezegd, was de man beter.

We kunnen Jezus volgen door aardig en lief te zijn voor mensen die ziek of verdrietig zijn. ■

De auteur woont in Utah (VS).

IDEEËN VOOR EEN GEZINSBESPREKING

U kunt de figuren uit de Schriften op pagina 74 gebruiken om het verhaal in Markus 1:40–42 te vertellen.

Daarna kunt u Judas 1:22 lezen en samen met de rest van het gezin plannen maken om iets goeds voor iemand anders te doen. Misschien kunt u in het geheim iets voor een ander doen!

Liedje: 'Al de verhalen van Jezus' (Kinderliedjes, 36)

Schrifttekst: Markus 1:40–42

Video's: ga naar Biblevideos.org en bekijk 'Jesus Heals a Lame Man on the Sabbath' en 'Jesus Heals a Man Born Blind'.

JEZUS VOLGEN

Doe samen een rollenspel om te laten zien hoe je andere mensen in deze situaties liefde kunt betonen. Bedenk zelf ook wat situaties!

Er is een nieuw gezin in de buurt komen wonen.

Sommige kinderen op school zijn gemeen voor een ander kind.

Er komt een bezoeker in het jeugdwerk die niemand in de kerk kent.

Je broertje of zusje heeft niemand om mee te spelen.

De baby huilt en je moeder probeert eten te koken.

Iemand in je wijk of gemeente is ziek en kan niet naar buiten.

MEER LEZEN: DE EVANGELIËN

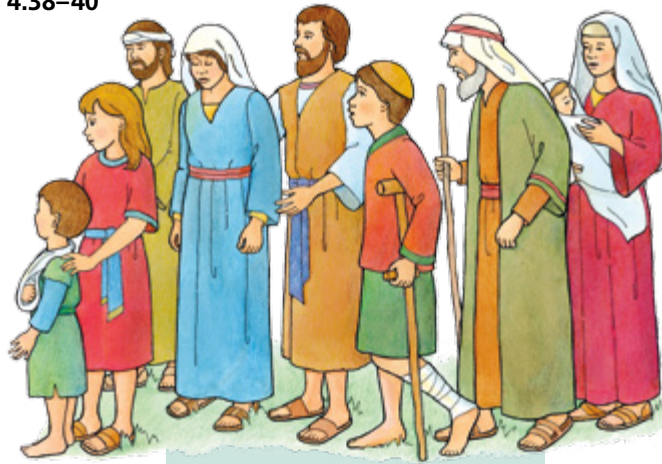
Het Nieuwe Testament heeft vier bijzondere boeken die de evangeliën heten, geschreven door discipelen van Jezus. In de evangeliën lezen we wat er gebeurde toen Jezus Christus op aarde leefde. Het verhaal over het beter maken van de melaatse staat in drie van de evangeliën. Het staat in Markus 1:40–42, Mattheüs 8:2–4 en Lukas 5:12–14.

TEKSTENTIP: WOORDZOEKER

In Markus 1:41 wordt het woord *ontferming* gebruikt. Soms staan er grote woorden in de Bijbel die je misschien niet begrijpt. Als je een woord niet begrijpt, kun je kijken of het in de Gids bij de Schriften wordt uitgelegd! En anders zoek je 'ontferming' in een woordenboek op. Welke andere woorden uit het verhaal over Jezus die de melaatse man beter maakt, kun je opzoeken?

Jezus Christus geneest de zieken

Markus 1:40–42; Lukas 4:38–40

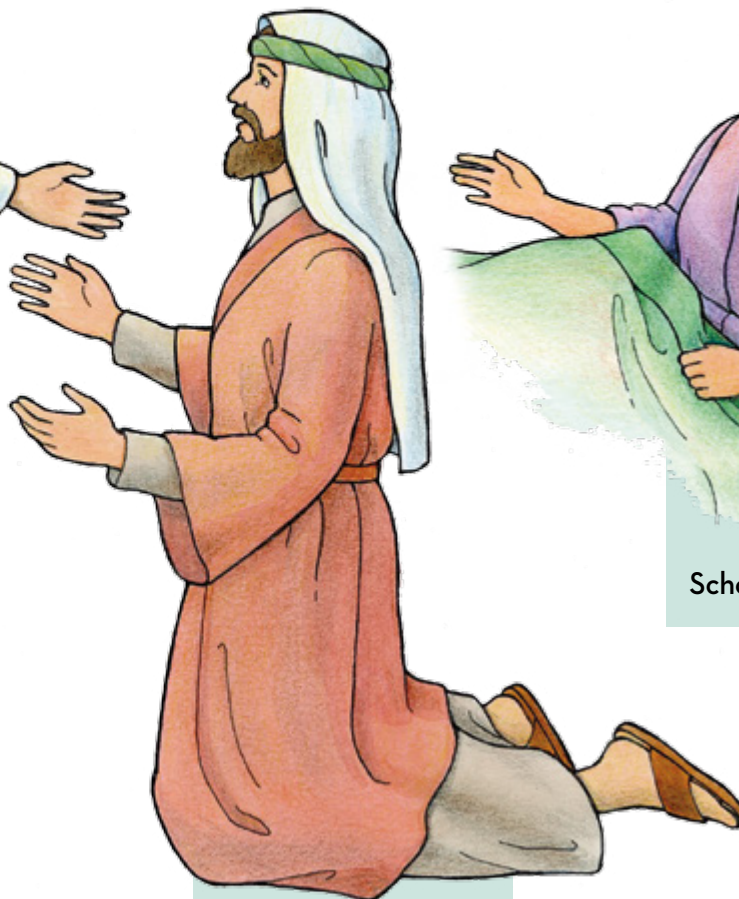
Menigte

Plak deze pagina op stevig papier of karton. Knip de figuren uit en plak ze op een stokje of papieren zakje. Gebruik ze om verhalen uit het Nieuwe Testament uit te beelden.

Op liahona.lds.org kun je meer exemplaren afdrukken.

Jezus Christus

Melaatse

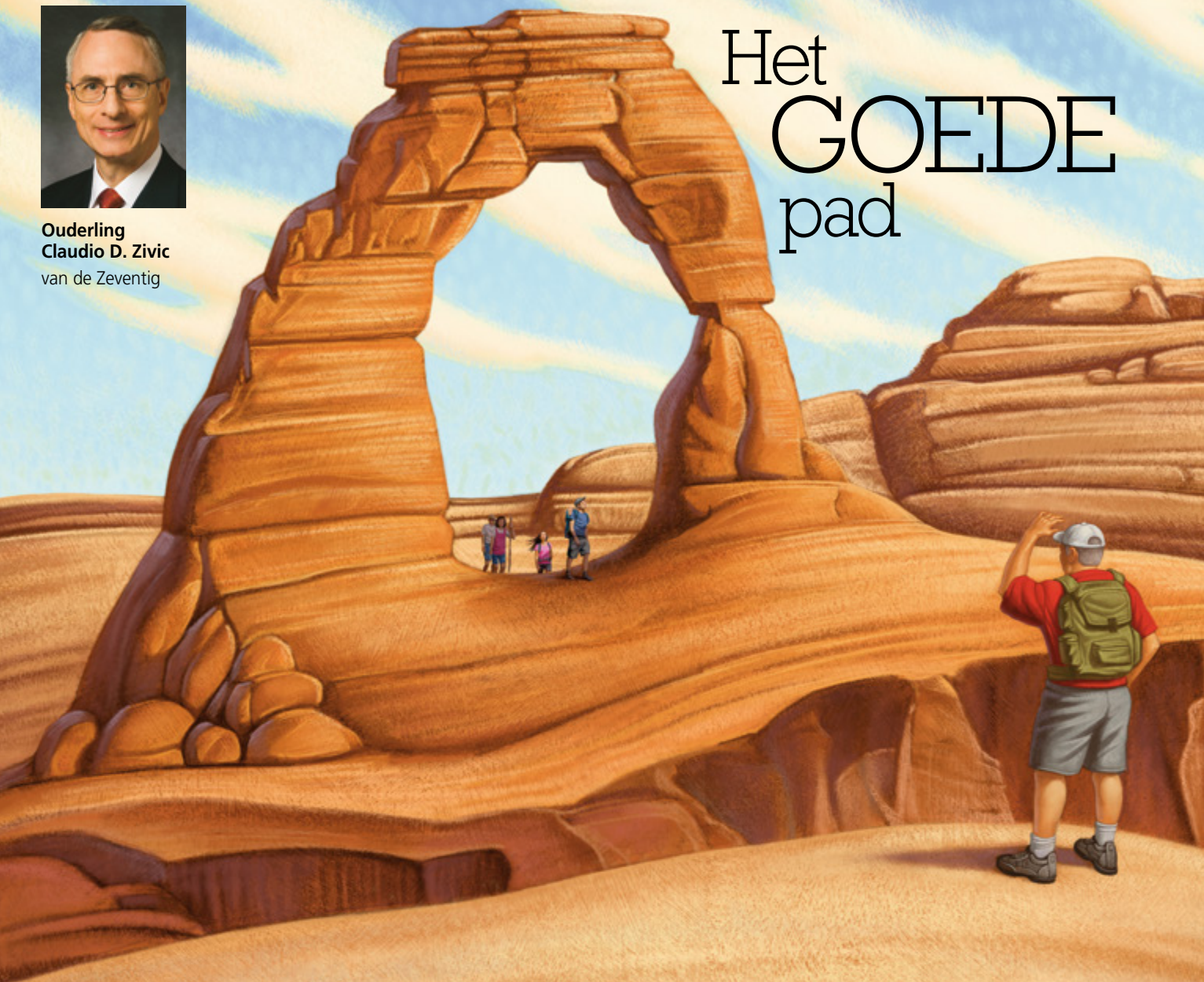

Schoonmoeder van Petrus

Ouderling
Claudio D. Zivic
van de Zeventig

Het GOEDE pad

*'Hoor de woorden van die God die u gemaakt heeft'
(LV 43:23).*

Vele jaren geleden bracht ik met mijn gezin een bezoek aan nationaal park Arches, in de Amerikaanse staat Utah. Een van de mooiste en beroemdste rotsbogen in dat park is Delicate Arch, en we besloten om ernaar toe te klimmen.

We begonnen enthousiast, maar al gauw wilden de anderen rusten. Ik wilde er sneller zijn, dus ik ging alleen verder. Ik lette niet op het pad dat ik hoorde te volgen en bleef in het spoor van een man voor me die leek te weten hoe hij er moest komen.

Het pad werd steeds moeilijk te beklimmen. Ik was er vast van overtuigd dat de rest van het gezin het niet gehaald had. Plots zag ik Delicate Arch, maar tot mijn

verbazing kon ik er niet bij. Het pad dat ik had genomen, voerde niet naar de boog.

Ik was gefrustreerd en ging terug. Ik wachtte ongeduldig tot de groep weer bij elkaar kwam. De anderen legden uit dat ze de wegwijzers gevolgd hadden en met moeite Delicate Arch doel bereikt hadden. Jammer genoeg had ik het verkeerde pad genomen. Wat een les had ik geleerd!

Verlies het pad naar het eeuwige leven bij je hemelse Vader niet uit het oog. Volg de evangeliebeginselen en de geboden die je leert, dan ben je op het goede pad om voor eeuwig bij Hem te wonen. ■

Uit 'Laten we niet het verkeerde pad nemen', Liahona, mei 2014, pp. 39–41.

Ik weet dat Jezus van mij houdt

Jane McBride Choate

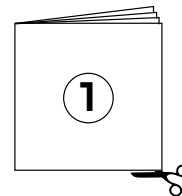
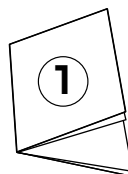
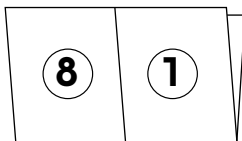
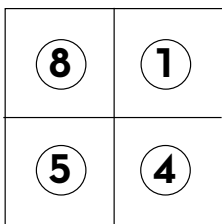
Gebaseerd op een waar verhaal

Laney deed erg haar best om eerbiedig te zijn in de kerk. Maar ze was moe en voelde haar benen wiebelen.

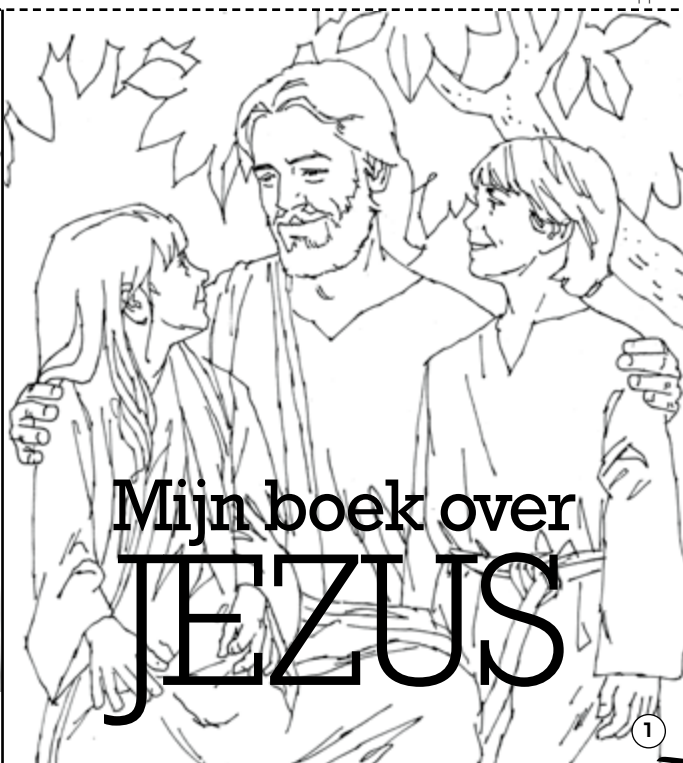
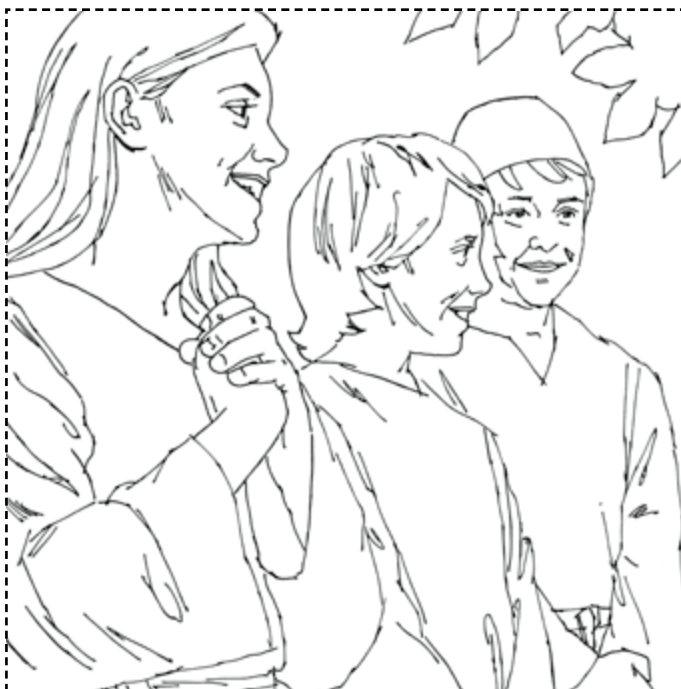

Na het avondmaal opende Laney haar boek over Jezus. Ze vond de plaat van Jezus met de kleine kinderen. Dat gaf haar een vredig en blij gevoel.

Verhaal gaat verder op pagina 79.

1-Knippen

Mijn boek over JEZUS

8

*Ik weet dat de Heer van mij houdt
Tami Jeppson Creamer en Derena Bell*

1

2-Vouwen

5

*Ik was er niet bij, zat niet op zijn schoot,
maar Jezus bestaat echt voor mij.*

4

*Zoals Hij die kleintjes eens lief heeft
gehad, zo houdt Hij ook van mij.*

4-Knippen

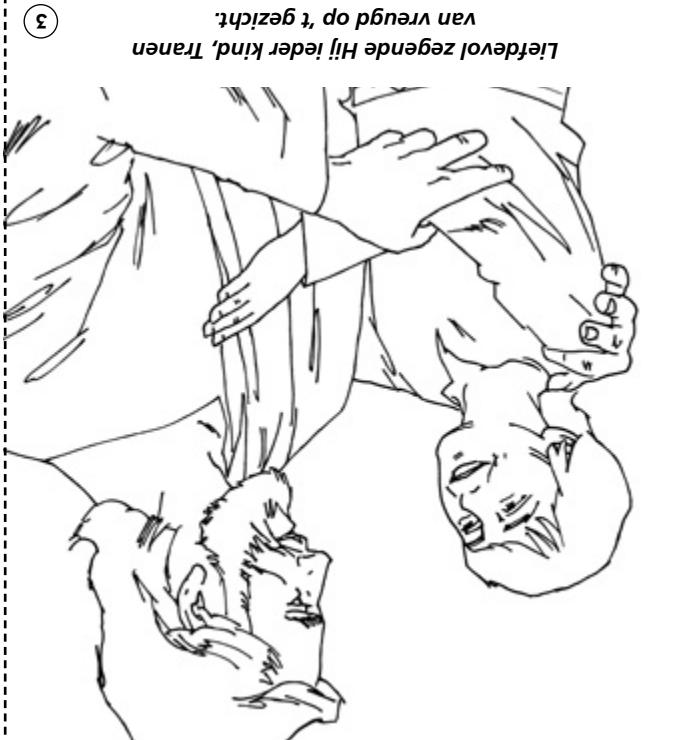
3-Vouwen

2 Heel lang geleên op een prachtige plek
waren de kind'ren bij Jezus.

7 Ik geef mijn hart aan Hem.
Ik weet dat de Heer van mij houdt.

3 *Liefdevol zegende Hij ieder kind, Tranen
van vreugd op 't gezicht.*

6 *Ik weet: Hij leeft! Ik wil Hem volgen.*

Vouwen

Vouwen

Na de avondmaalsdienst vroeg Laney aan Mama: 'Waarom is het makkelijker om eerbiedig te zijn wanneer ik in mijn boek over Jezus kijk?'

'Ik denk omdat je daardoor weet hoeveel Jezus van je houdt', zei Mama.

Laney knikte. 'Denk je dat Jezus weet dat ik ook van Hem houd?' vroeg ze.

Mama gaf Laney een knuffel. 'Ja, dat weet Hij vast wel.' ■

De auteur woont in Colorado (VS).

Deze maand is het honderd jaar geleden dat het Eerste Presidium de leden aanmoedigde om gezinsavond te houden. Het volgende citaat komt uit de brief waarmee het Eerste Presidium de gezinsavond introduceerde. De brief werd in april 1915 uitgegeven en in de Improvement Era van juni 1915 (pp. 733–734) afgedrukt. De vertaalde tekst luidt als volgt.

Geliefde broeders en zusters, We raden de heiligen der laatste dagen aan om het gebod van de Heer in Leer en Verbonden 68 nauwkeuriger na te leven:

‘En voorts, voor zoverre ouders kinderen hebben in Zion, [...] en hun niet de leer van bekering en geloof in Christus, de Zoon van de levende God, leren begrijpen, en van de doop en de gave van de Heilige Geest door handoplegging [...] zal de zonde op het hoofd van de ouders rusten; [...]

‘En zij zullen hun kinderen ook leren bidden en oprecht leren wandelen voor het aangezicht des Heren’ [zie LV 68:25–28].

De kinderen van Zion moeten ook nauwkeuriger het gebod van de Heer onderhouden dat Hij aan het oude Israël had gegeven en voor de heiligen der laatste dagen heeft herhaald:

‘Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de Heere, uw God, u geeft’ [Exodus 20:12].

Deze openbaringen zijn wel degelijk van toepassing op de heiligen der laatste dagen. Vaders en moeders zijn in deze kerk verplicht om deze geboden in hun gezin te bespreken en toe te passen.

Daarom willen we in de hele kerk de ‘gezinsavond’ instellen, zodat vaders en moeders hun zoons en dochters thuis bij elkaar roepen en hen in het woord van God onderwijzen. Op die manier kunnen zij vollediger aan de behoeften en de noden van hun gezin tegemoet komen. Ook kunnen ze ervoor zorgen dat zij zelf en hun kinderen beter van de beginselen van het evangelie van Jezus Christus

HONDERD JAAR gezinsavond

op de hoogte zijn. Deze ‘gezinsavond’ moet worden besteed aan het zingen van lofzangen of andere liederen, gebeden, het lezen uit de Schriften, instrumentale muziek, onderwerpen die uit de behoeften van het gezin voortkomen, en specifieke instructie in de beginselen van het evangelie, de morele problemen in de wereld, en de taken en plichten die kinderen thuis, in de kerk en in de samenleving hebben. Voor de kleinere kinderen kunnen er gepaste voordrachten,

liedjes, verhalen en spelletjes worden gebruikt. Ook kan er iets lekkers worden klaargemaakt en geserveerd.

Een vormelijke en saaie aanpak moet angstvallig worden vermeden en het hele gezin behoort aan het programma deel te nemen.

Door deze gezinsavonden zal het wederzijds vertrouwen tussen ouders en kinderen, en tussen broers en zussen, toenemen. Ook kunnen ouders

hun kinderen waarschuwen en adviseren. Het is een kans voor de kinderen om hun ouders te eren en om hun waardering te laten blijken voor alle zegeningen die zij thuis ontvangen waardoor de belofte van de Heer kan worden vervuld: dat hun leven letterlijk mag worden verlengd, en dat zij gelukkiger zullen zijn. [...]

We [...] moedigen de jonge mensen aan die avond thuis te blijven en zich volledig in te zetten om de gezinsavond instructief, nuttig en interessant te maken.

Als de heiligen deze raad gehoorzamen, beloven we dat zij enorm gezegend

zullen worden. De liefde thuis en de gehoorzaamheid aan de ouders zullen toenemen. Het geloof zal zich in het hart van de jeugd van Israël ontwikkelen, en zij zullen de kracht krijgen om de kwade invloeden en verleidingen op hun pad te weerstaan.

Uw broeders,
JOSEPH F. SMITH
ANTHON H. LUND
CHARLES W. PENROSE
Eerste Presidium ■

INZICHT

Hoe kan ik van de gezinsavond een prioriteit maken?

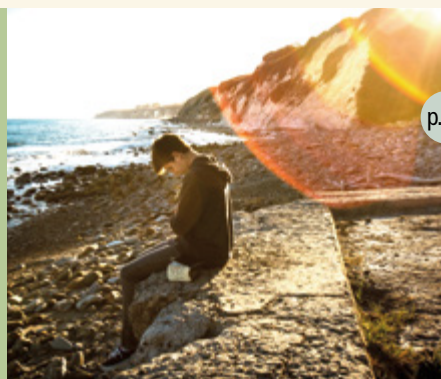
‘Denk in uw streven naar het versterken van uw gezin en het ontwikkelen van vrede aan [...] de wekelijkse gezinsavond. Waak ervoor om uw gezinsavond niet even snel nog af te raffelen na een drukke dag. Besluit dat uw gezin de maandagavond samen thuis doorbrengt. Laat werk, sport, bezigheden buitenshuis, huiswerk of wat dan ook niet belangrijker worden dan de tijd die u thuis met uw gezin doorbrengt. ‘De structuur van de avond is niet zo belangrijk als de tijd die u erin investeert. U zou zowel formeel als informeel in het evangelie moeten onderwijzen. Maak er voor het hele gezin een zinvolle gebeurtenis van.’

Ook in deze uitgave

VOOR JONGVOLWASSENEN

IN geloof VERDERGAAN

Deze vier inzichten uit het leven van Nephi kunnen je vertrouwen geven in je eigen vermogen om goede beslissingen te nemen.

p.44

VOOR JONGEREN

p.50

DANKZIJ JOSEPH

In welke opzichten is je leven anders door de profeet Joseph Smith? Denk eens na over deze zes aspecten.

VOOR KINDEREN

IK WEET DAT JEZUS VAN MIJ HOUDT

Maak je eigen boekje om eerbiedig in de kerk te zijn.

p.76

